

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 30 юни 2017 г.
(OR. en)

9941/17

**Межд uninституционално досие:
2013/0255 (APP)**

EPPO 21
EUROJUST 86
CATS 62
FIN 349
COPEN 189
GAF 25
CSC 120

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА за установяване на засилено
сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/... НА СЪВЕТА

от ...

**за установяване на засилено сътрудничество
за създаване на Европейска прокуратура**

СЪВЕТЬТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 86 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид нотификацията от Белгия, България, Хърватия, Кипър, Чешката република, Германия, Финландия, Франция, Гърция, Литва, Люксембург, Португалия, Румъния, Словакия, Словения и Испания, с която на 3 април 2017 г. тези държави членки нотифицираха Европейския парламент, Съвета и Комисията за желанието си да установят засилено сътрудничество въз основа на проекта за регламент,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) Възможността за създаване на Европейска прокуратура е предвидена в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) в дела относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие.
- (3) Както Съюзът, така и държавите — членки на Европейския съюз, са задължени да защитават финансовите интереси на Съюза от престъпления, които ежегодно водят до значителни вреди от финансов характер. При все това понастоящем националните органи в областта на наказателното правосъдие все още невинаги осигуряват в достатъчна степен разследването и наказателното преследване на тези престъпления.
- (4) На 17 юли 2013 г. Комисията прие предложение за регламент на Съвета за създаване на Европейска прокуратура.
- (5) На заседанието си от 7 февруари 2017 г. Съветът отбеляза липсата на единодушие по проекта за регламент.
- (6) В съответствие с член 86, параграф 1, втора алинея ДФЕС с писмо от 14 февруари 2017 г. група от седемнадесет държави членки поиска отнасянето на проекта за регламент до Европейския съвет.

- (7) На 9 март 2017 г. Европейският съвет обсъди проекта за регламент и отбеляза наличието на разногласие по смисъла на член 86, параграф 1, трета алинея ДФЕС.
- (8) На 3 април 2017 г. Белгия, България, Хърватия, Кипър, Чешката република, Финландия, Франция, Германия, Гърция, Литва, Люксембург, Португалия, Румъния, Словакия, Словения и Испания нотифицираха Европейския парламент, Съвета и Комисията за желанието си да установят засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура. Следователно в съответствие с член 86, параграф 1, трета алинея ДФЕС, разрешението да се пристъпи към засилено сътрудничество, посочено в член 20, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и в член 329, параграф 1 ДФЕС се счита за дадено и разпоредбите относно засиленото сътрудничество се прилагат, считано от 3 април 2017 г. Наред с това, с писма съответно от 19 април 2017 г., 1 юни 2017 г., 9 юни 2017 г. и 22 юни 2017 г. Латвия, Естония, Австрия и Италия изразиха желанието си да участват в установяването на засилено сътрудничество.
- (9) Съгласно член 328, параграф 1 ДФЕС при установяването на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави — членки на Европейския съюз. То е отворено за тях във всеки друг момент, включително по отношение на вече установено засилено сътрудничество, при условие че се зачитат вече приетите в тази насока актове. Комисията и държавите членки, които участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (наричани по-долу „държавите членки“), следва да гарантират, че ще насырчават участието на възможно най-голям брой държави — членки на Европейския съюз. Настоящият регламент следва да бъде обвързващ в своята цялост и да се прилага пряко единствено в държавите членки, които участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, или съгласно решение, прието съгласно член 331, параграф 1, втора или трета алинея ДФЕС.

- (10) В съответствие с член 86 ДФЕС Европейската прокуратура следва да бъде създадена на основата на Евроуст. Това означава, че настоящият регламент следва да установи тесни връзки помежду им, въз основа на взаимно сътрудничество.
- (11) ДФЕС предвижда материалната компетентност на Европейската прокуратура да бъде ограничена до престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, в съответствие с настоящия регламент. Поради това задачата на Европейската прокуратура следва да бъде да разследва, да осъществява наказателно преследване и да предава на съд извършителите на престъпления срещу финансовите интереси на Съюза съгласно Директива (ЕС)2017/... на Европейския парламент и на Съвета¹⁺ и на престъпления, които са неразрывно свързани с тях. За всяко разширяване на тази компетентност, така че тя да обхване други по-тежки престъпления с трансграниччен характер, се изиска единодушно решение на Европейския съвет.

¹ Директива (ЕС) 2017/... на Европейския парламент и на Съвета от ... относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ....).

⁺ ОВ: моля въведете номера и попълнете в съответната бележка под линия данните за публикацията на документ 2012/0193 (COD).

- (12) В съответствие с принципа на субсидиарност борбата с престъпленията, засягащи финансовите интереси на Съюза, може да се осъществява по-добре на равнището на Съюза предвид нейните обхват и последици. Настоящата ситуация, в която наказателното преследване на престъпления срещу финансовите интереси на Съюза е изключително в ръцете на органите на държавите — членки на Европейския съюз, невинаги способства за постигането на поставената цел в достатъчна степен. Тъй като целите на настоящия регламент, а именно засилване на борбата срещу престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, чрез създаването на Европейска прокуратура, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите — членки на Европейския съюз, предвид различията при наказателното преследване на извършените престъпления срещу финансовите интереси на Съюза, а поради факта, че Европейската прокуратура ще разполага с компетентност да преследва наказателно тези престъпления, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели и гарантира, че въздействието му върху правния ред и институционалните структури на държавите членки предполага възможно най-малка намеса.
- (13) Настоящият регламент предвижда система на споделена компетентност между Европейската прокуратура и националните органи в борбата с престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, основана на правото на изземване на делото от страна на Европейската прокуратура.
- (14) В оглед на принципа за лоялно сътрудничество Европейската прокуратура и компетентните национални органи следва взаимно да се подкрепят и информират с цел да водят ефикасна борба с престъпленията, попадащи в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура.

- (15) Настоящият регламент не засяга националните системи на държавите членки по отношение на начина, по който е организирано наказателното разследване.
- (16) Тъй като на Европейската прокуратура ще бъдат предоставени правомощия да разследва и да осъществява наказателно преследване, следва да се въведат институционални гаранции, за да се осигурят независимостта на този орган и отчетността му пред институциите на Съюза.
- (17) Европейската прокуратура следва да действа в интерес на Съюза като цяло и да не търси или приема указания от никое външно за Европейската прокуратура лице.
- (18) Строгата отчетност допълва независимостта и правомощията, предоставени на Европейската прокуратура с настоящия регламент. Европейският главен прокурор носи пълна отговорност за изпълнението на своите задължения като ръководител на Европейската прокуратура и в това си качество носи цялостна институционална отговорност за общата ѝ дейност пред Европейския парламент, Съвета и Комисията. В резултат на това при определени обстоятелства, включително в случай на тежко нарушение, всяка една от тези институции може да сезира Съда на Европейския съюз (наричан по-долу "Съдът на ЕС") с искане за отстраняването на европейския главен прокурор от длъжност. Същата процедура следва да се прилага за освобождаване от длъжност на европейските прокурори.
- (19) Европейската прокуратура следва да публикува ежегоден отчет за дейността си, който следва да съдържа най-малко статистически данни за работата на прокуратурата.

- (20) Организационната структура на Европейската прокуратура следва да позволява бързо и ефикасно вземане на решения при провеждането на наказателни разследвания и осъществяването на наказателно преследване, независимо дали те засягат една или няколко държави членки. Структурата следва да гарантира също така, че в прокуратурата са представени всички национални правни системи и традиции на държавите членки и че прокурорите с познания за отделните правни системи по принцип ще се занимават с разследвания и наказателно преследване в съответните си държави членки.
- (21) За тази цел Европейската прокуратура следва да е неделим орган на Съюза, който действа като единна служба. Централното ниво се състои от европейски главен прокурор, който е ръководител на прокуратурата като цяло и на колегията на европейските прокурори, от постоянни камари и от европейски прокурори. Децентрализираното ниво е съставено от европейски делегирани прокурори, установени в държавите членки.
- (22) Освен това, за да се гарантира последователност в действията ѝ и съответно равностойна защита на финансовите интереси на Съюза, организационната структура и вътрешният процес на вземане на решения на Европейската прокуратура следва да позволяват на централната служба да упражнява надзор, ръководи и наблюдава всяко разследване и наказателно преследване, предприемано от европейските делегирани прокурори.

- (23) В настоящия регламент понятията „общ контрол“, „надзор и ръководство“ и „наблюдение“ се използват за описание на различни дейности по контрола, упражнявани от Европейската прокуратура. „Общ контрол“ следва да се разбира като относящ се до общото управление на дейностите на Европейската прокуратура, при което указания се дават само по въпроси от хоризонтално значение за прокуратурата. „Надзор и ръководство“ следва да се разбира като относящи се до правомощията за надзор и ръководство на отделно разследване и наказателно преследване. „Наблюдение“ следва да се разбира като относящ се до непосредствен и постоянен контрол на разследвания и действия по наказателно преследване, включително, когато е необходимо, намеса и даване на указания по въпроси, свързани с тях.
- (24) Колегията следва да взема решения по стратегически въпроси, включително определянето на приоритетите и политиката на Европейската прокуратура за разследване и наказателно преследване, както и по общи въпроси, произтичащи от отделни дела, например по отношение на прилагането на настоящия регламент, правилното изпълнение на политиката на прокуратурата за разследване и наказателно преследване, или принципни въпроси, или въпроси от съществено значение за развитието на последователна политика на прокуратурата в областта на разследването и наказателното преследване. Решенията на колегията по общи въпроси не следва да засягат задължението за разследване и наказателно преследване в съответствие с настоящия регламент и националното право. Колегията следва да полага всички усилия за вземане на решения с консенсус. Ако не може да се постигне консенсус, решенията следва да се вземат чрез гласуване.

- (25) Постоянните камари следва да наблюдават и ръководят разследванията и да осигуряват съгласуваност на действията на Европейската прокуратура. Съставът на постоянните камари следва да се определя в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, който наред с другото следва да позволява на европейските прокурори да бъдат членове на повече от една постоянна камара, когато това е необходимо, за да се гарантира, доколкото е възможно, равномерното натоварване на отделните европейски прокурори.
- (26) Постоянните камари следва да се председателстват от европейския главен прокурор, някой от неговите заместници или от европейски прокурор, в съответствие с принципите, установени във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.
- (27) Разпределението на дела между постоянните камари следва да бъде на случаен принцип, за да се гарантира във възможно най-голяма степен равномерно разпределение на работното натоварване. Изключения от този принцип следва да бъдат възможни с решение на европейския главен прокурор, за да се гарантира правилното и ефикасното функциониране на Европейската прокуратура.
- (28) В колегията следва да се назначи европейски прокурор от всяка държава членка. Европейските прокурори следва по принцип да наблюдават от името на компетентната постоянна камара разследванията и действията по наказателно преследване, осъществявани от европейските делегирани прокурори в своите държави членки на произход. Те следва да действат като връзка между централната служба и децентрализираното ниво в своите държави членки, като улесняват функционирането на Европейската прокуратура като единна служба. Наблюдаващият европейски прокурор следва да проверява и съответствието на всички указания с националното право и при несъответствие да уведомява постоянната камара.

- (29) По съображения, свързани с работната натовареност поради големия брой разследвания и действия по наказателно преследване в дадена държава членка, даден европейски прокурор следва да може да поиска, по изключение, наблюдението на определени разследвания и действия по наказателно преследване в неговата държава членка на произход да бъде разпределено на други европейски прокурори. Решението следва да бъде взето от европейския главен прокурор със съгласието на европейския прокурор, който ще поеме въпросните дела. Критериите за тези решения следва да се определят във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура и следва да включват изискване за достатъчно познаване от поемащия делата европейски прокурор на езика и правната система на съответната държава членка.
- (30) Разследванията на Европейската прокуратура следва по правило да се провеждат от европейските делегирани прокурори в държавите членки. Те следва да ги провеждат в съответствие с настоящия регламент, а по отношение на въпроси, които не са обхванати от настоящия регламент, в съответствие с националното право. Европейските делегирани прокурори следва да изпълняват задачите си под наблюдението на наблюдаващия европейски прокурор и под ръководството и указанията на компетентната постоянна камара. Когато националното право на дадена държава членка предвижда вътрешен контрол на определени актове в рамките на структурата на националната прокуратура, контролът върху решенията, взети от европейския делегиран прокурор, следва да попада в обхвата на правомощията по наблюдение на наблюдаващия европейски прокурор в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. В такива случаи държавите членки следва да не бъдат задължени да предвиждат контрол от националните съдилища, без да се засяга член 19 ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“).

- (31) Функциите на прокурор в компетентните съдилища се упражняват до приключване на производството, което означава окончателното решаване на въпроса дали заподозряното или обвиняемото лице е извършило престъплението, включително, когато е приложимо, постановяването на присъдата и изходът от всяко правно действие или средство за правна защита, които са на разположение докато решението стане окончателно.
- (32) Европейските делегирани прокурори следва да бъдат неделима част от Европейската прокуратура и в това си качество, при провеждането на разследване и осъществяването на наказателно преследване във връзка с престъпления от компетентността на Европейската прокуратура, да действат изключително от името и за Европейската прокуратура на територията на съответната си държава членка. Във връзка с това по настоящия регламент следва да им бъде предоставен независим статус във функционално и юридическо отношение, който е различен от всеки друг статус по националното право.
- (33) Независимо от специалния си статус по настоящия регламент по време на мандата си европейските делегирани прокурори следва да бъдат и действащи членове на прокуратурата на своята държава членка, по-специално прокурори или членове на съдебната система, и тяхната държава членка следва да им предостави най-малко същите правомощия като тези на националните прокурори.
- (34) Европейските делегирани прокурори следва да бъдат задължени да спазват указанията на постоянните камари и на европейските прокурори. Когато европейски делегиран прокурор счита, че указанията изискват от него да предприеме мярка, която няма да бъде в съответствие с националното право, той следва да поиска от европейския главен прокурор преразглеждане на указанията.

- (35) Европейският делегиран прокурор, който работи по делото, следва да докладва на наблюдаващия европейски прокурор и на компетентната постоянна камара за всяко съществено развитие по делото, като например предприемането на мерки за разследване или промени в списъка на заподозрените лица.
- (36) Постоянните камари следва да упражняват правомощието си за вземане на решения на конкретни етапи от производствата на Европейската прокуратура с цел да се гарантира обща политика в областта на разследването и наказателното преследване. Те следва да приемат решения въз основа на проект за решение, предложен от европейския делегиран прокурор, който работи по делото. В изключителни случаи обаче постоянната камара следва да може да приеме решение без проект за решение на европейския делегиран прокурор, който работи по делото. В този случай европейският прокурор, наблюдаващ делото, може да представи такъв проект за решение.
- (37) В особени случаи, когато престъплението не е значимо или производството — сложно, постоянната камара следва да може да делегира правомощието си за вземане на решение на наблюдаващия европейски прокурор. При оценката на степента на тежест на дадено престъпление следва да се отчетат последиците му на равнището на Съюза.
- (38) Във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура следва да се предвиди механизъм за заместване на европейските прокурори. Механизмът за заместване следва да се използва в случаи, когато европейски прокурор за кратко не може да изпълнява своите задължения, например поради отсъствие.

- (39) В допълнение европейски прокурор следва да бъде заменен от някой от европейските делегирани прокурори от своята държава членка, когато подаде оставка, бъде освободен от длъжност или напусне по друга причина, или например в случай на продължително боледуване. Заместването следва да бъде ограничено до максимален срок от три месеца. Колегията следва да има право на преценка във връзка с възможността за удължаване на този срок до намирането на заместник или връщането на работа на европейския прокурор, когато това се прецени за необходимо, като се вземе предвид обемът на работата на Европейската прокуратура и продължителността на отсъствието. Европейският делегиран прокурор, заместващ европейския прокурор, следва, за срока на заместване, да не отговаря за разследвания и действия по наказателно преследване, които ръководи в качеството си на европейски делегиран прокурор или национален прокурор. По отношение на образувани от Европейската прокуратура производства, които са били ръководени от европейски делегиран прокурор, заместващ европейски прокурор, следва да се прилагат правилата на Европейската прокуратура относно преразпределението.
- (40) Процедурата за назначаване на европейския главен прокурор и на европейските прокурори следва да гарантира тяхната независимост. Законността им следва да произтича от институциите на Съюза, които участват в процедурата за назначаване. Заместниците на европейския главен прокурор следва да бъдат определени от колегията измежду нейните членове.

(41) При избора на европейски главен прокурор комитет за подбор следва да изготви списък на подбраните кандидати за поста. Правомощието за установяване на правилата за работа на комитета и за назначаване на членовете му следва да бъде възложено на Съвета въз основа на предложение от Комисията. Това изпълнително правомощие би отразило специалните правомощия, възложени на Съвета съгласно член 86 ДФЕС, и съответства на особения характер на Европейската прокуратура, която ще остане здраво свързана с националните правни структури и същевременно ще бъде орган на Съюза. Европейската прокуратура ще действа в производства, при които повечето от останалите участници са национални, като съдилища, полицейски и други правоохранителни органи, и поради това Съветът има особен интерес да участва активно в процедурата за назначаване. Възлагането на тези правомощия на Съвета също така отчита по подходящ начин потенциалното чувствително естество на правомощията за вземане на решение с преки последици за националните съдебни и прокурорски структури. Европейският парламент и Съветът следва да назначат по общо съгласие един от подбраните в списъка кандидати за европейски главен прокурор.

- (42) Всяка държава членка следва да посочи трима кандидати за позицията на европейски прокурор, който ще бъде избран и назначен от Съвета. За да се гарантира приемствеността на работата на колегията, на всеки три години следва да се извършва частична подмяна на една трета от европейските прокурори.
- Правомощието за приемане на преходни разпоредби за назначаването на европейски прокурори за и по време на първия мандат следва да се предостави на Съвета. Това изпълнително правомощие съответства на правомощието на Съвета за подбор и назначаване на европейските прокурори. То е обосновано и от особения характер на европейските прокурори, които са свързани със съответните си държави членки и същевременно са членове на колегията, и в по-общ план от особения характер на Европейската прокуратура, като следва същата логика, която стои в основата на предоставеното на Съвета изпълнително правомощие да определя правилата за работа на комитета по подбора и да назначава неговите членове. Съветът следва да отчита географското многообразие на държавите членки при вземането на решения за частична подмяна на една трета от европейските прокурори по време на първия им мандат.
- (43) Процедурата за назначаване на европейските делегирани прокурори следва да гарантира, че те са неразделна част от Европейската прокуратура, като същевременно остават интегрирани на оперативно ниво в своите национални правни системи и съдебните и прокурорски структури. Държавите членки следва да посочат кандидати за длъжността европейски делегиран прокурор, които следва да се назначат от колегията по предложение на европейския главен прокурор.

- (44) Във всяка държава членка следва да има двама или повече европейски делегирани прокурори, за да се гарантира надлежното обработване на делата на Европейската прокуратура. Европейският главен прокурор следва да одобри броя европейски делегирани прокурори по държави членки, както и функционалното и териториално разпределение на задачите помежду им в консултация с всяка държава членка. При тези консултации следва да се обърне дължимо внимание на организацията на националните системи на прокуратурата. Концепцията за функционално разпределение на компетентностите на европейските делегирани прокурори би могла да спомогне за разпределението на задачите.
- (45) Общият брой на европейските делегирани прокурори в една държава членка може да бъде променян с одобрение на европейския главен прокурор, при спазване на ограниченията, предвидени в годишния бюджетен ред за Европейската прокуратура.
- (46) Колегията следва да отговаря за дисциплинарни процедури, относящи се до европейските делегирани прокурори, като действа съгласно настоящия регламент. Тъй като европейските делегирани прокурори продължават да бъдат активни членове на прокуратурата или съдебната власт в държавите членки и могат също да изпълняват функциите на национални прокурори, националните дисциплинарни разпоредби могат да се прилагат по причини, които не са свързани с настоящия регламент. В такива случаи обаче европейският главен прокурор следва да бъде информиран за освобождаването от длъжност или за всяка дисциплинарна мярка предвид отговорността му за управлението на Европейската прокуратура, както и за да защити нейната цялост и независимост.

- (47) Работата на Европейската прокуратура следва по принцип да бъде провеждана в електронен формат. Следва да се създаде система за управление на делата, която да бъде притежавана и управлявана от Европейската прокуратура. Информацията в системата за управление на делата следва да включва получената информация за възможни престъпления, попадащи в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура, както и информация от преписките, включително приключените. При създаването на системата за управление на делата Европейската прокуратура следва да гарантира, че системата ѝ позволява да работи като единна служба, в която делата, водени от европейските делегирани прокурори, са на разположение на централната служба с цел упражняване на задачите за вземане на решение, надзор и ръководство и наблюдение.
- (48) Националните органи следва да уведомяват без забавяне Европейската прокуратура за действие, което може да съставлява престъпление от компетентността на Европейската прокуратура. Европейската прокуратура следва да уведомява компетентните национални органи за всички факти, които узнае и които могат да съставляват престъпление, но които попадат извън нейната компетентност, например за лъжесвидетелстване.
- (49) Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и националните органи следва да предоставят без забавяне на Европейската прокуратура всяка информация за престъпления, по отношение на които тя би могла да упражни своята компетентност. Европейската прокуратура може също да получава или да събира информация от други източници, като например частни лица. Европейската прокуратура следва да разполага с механизъм за проверка, целящ да установи, въз основа на получената информация, дали са изпълнени условията за нейната материална, териториална и лична компетентност.

- (50) Лицата, подаващи сигнали, могат да представят нова информация на Европейската прокуратура, като по този начин ѝ съдействат в работата ѝ по разследване, наказателно преследване и предаване на съд на извършителите на престъпления срещу финансовите интереси на Съюза. Подаването на сигнали обаче може да бъде възпрепятствано поради опасения от репресивни действия. С оглед на улесняването на разкриването на престъпления, попадащи в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура, държавите членки се наಸърчават да осигурят, в съответствие с националното си право, ефективни процедури, които осигуряват възможност да се сигнализира за възможни престъпления, попадащи в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура, и които гарантират защита на лицата, сигнализиращи за такива престъпления, срещу репресивни действия и по-специално срещу враждебни или дискриминационни мерки, свързани с тяхната заетост. Ако е необходимо, Европейската прокуратура следва да разработи свои собствени вътрешни правила в тази насока.
- (51) За да изпълнят изцяло задължението си за уведомяване на Европейската прокуратура за възникнало подозрение за извършено престъпление от нейната компетентност, националните органи на държавите членки, както и всички институции, органи, служби и агенции на Съюза следва да прилагат установените процедури за съобщаване и да разполагат с ефикасни механизми за предварителна преценка на получените сигнали. За тази цел институциите, органите, службите и агенциите на Съюза могат да ползват Европейската служба за борба с измамите (OLAF).
- (52) Органите на държавите членки следва да създадат система, която да гарантира, че информацията се докладва на Европейската прокуратура възможно най-бързо. Държавите членки сами решават дали да създадат пряка или централизирана система.

- (53) Спазването на това задължение за докладване е от съществено значение за доброто функциониране на Европейската прокуратура и следва да се тълкува в широк смисъл, за да се гарантира, че националните органи съобщават за случаи, в които не е възможна незабавна оценка на определени критерии (например размер на вредите или приложимо наказание). Европейската прокуратура следва също така да може да изисква от органите на държавите членки информация за всеки отделен случай относно други престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза. Това не следва да се разглежда като възможност за Европейската прокуратура да изисква системна или периодична информация от органите на държавите членки относно по-леки престъпления.
- (54) Ефикасното разследване на престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, и принципът *ne bis in idem* може да налагат в някои случаи обхватът на разследването да се разшири, така че да включи други престъпления съгласно националното право, ако те са неразрывно свързани с престъплението, засягащо финансовите интереси на Съюза. Понятието „неразрывно свързани престъпления“ следва да се разглежда съобразно съответната съдебна практика, която, за целите на прилагането на принципа *ne bis in idem*, запазва като относим критерий еднаквия характер на фактите по делото (или факти, които по същество са същите), тълкувани в смисъл на съществуването на съвкупност от конкретни обстоятелства, които са неразрывно свързани във времето и пространството.
- (55) Европейската прокуратура следва да може да упражнява компетентност по отношение на други престъпления, когато те са неразрывно свързани с престъплението, засягащо финансовите интереси на Съюза, което е по-тежко предвид максималния размер на наказанията, които могат да бъдат наложени.

- (56) Същевременно Европейската прокуратура следва да има и правото да упражнява компетентност в случай на неразрывно свързани престъпления, когато престълението, засягащо финансовите интереси на Съюза не е най-тежко предвид размера на наказанията, но неразрывно свързаното друго престъпление се счита за акцесорно по своя характер, защото служи само за извършването на престълението, засягащо финансовите интереси на Съюза, и по-специално когато това друго престъпление е извършено с основна цел създаване на условия за извършване на престълението, засягащо финансовите интереси на Съюза, като например престъпление, целящо конкретно осигуряването на материални или правни средства за извършването на престъпление, засягащо финансовите интереси на Съюза, или гарантирането на печалба или резултат от него.
- (57) Понятието „престъпления, свързани с участието в престъпна организация“ следва да съответства на определението, предвидено в националното право в съответствие с Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета¹, и може да обхваща например членство или организиране и ръководене на такава престъпна организация.
- (58) Компетентността на Европейската прокуратура по отношение на престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, следва като общо правило да се ползва с приоритет над националните претенции за компетентност, така че тя да може да осигурява последователността и ръководенето на разследванията и на наказателното преследване на равнището на Съюза. По отношение на тези престъпления органите на държавите членки следва да се въздържат от действие, освен ако не се налагат неотложни мерки, докато Европейската прокуратура реши дали да проведе разследване.

¹ Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (OB L 300, 11.11.2008 г., стр. 42).

- (59) Следва да се приеме, че конкретен случай оказва въздействие на равнището на Съюза *inter alia* когато престъплението има транснационален характер и машаб, когато в него участва престъпна организация или когато конкретният вид престъпление би могъл да породи сериозна заплаха за финансовите интереси на Съюза или за надеждността на институциите на Съюза и за доверието на гражданите на Съюза.
- (60) Когато Европейската прокуратура не може да упражни компетентността си по конкретно дело, тъй като е налице основание да се предполага, че вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, не надвишава, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице, Европейската прокуратура следва въпреки това да може да упражни компетентността си, при условие че се намира в по-добра позиция да разследва или осъществява наказателно преследване в сравнение с органите на съответната/ите държава/и членка/и. Европейската прокуратура би могла да бъде в по-добра позиция, наред с другото, когато би било по-ефективно да ѝ се предостави тя да разследва и повдигне и поддържа обвинението за съответното престъпление поради неговия транснационален характер и машаб, когато в него участва престъпна организация или когато конкретният вид престъпление би могъл да бъде сериозна заплаха за финансовите интереси на Съюза или за надеждността на институциите на Съюза и за доверието на гражданите на Съюза. В този случай Европейската прокуратура следва да може да упражнява компетентността си със съгласието на компетентните национални органи на държавата(ите) членка(и), на чиято територия е настъпила вредата за такова друго пострадало лице (лица).

- (61) Когато съдебен или правоохранителен орган на държава членка започва разследване във връзка с престъпление и прецени, че Европейската прокуратура не е компетентна, той следва да уведоми Европейската прокуратура за това, за да ѝ даде възможност да прецени дали следва да упражни компетентността си.
- (62) При липса на съгласие по въпросите за упражняването на компетентност компетентните национални органи следва да вземат решение относно предоставянето на компетентност. Под понятието „компетентни национални органи“ следва да се разбираят всички съдебни органи, които са компетентни да вземат решение относно предоставянето на компетентност в съответствие с националното право.
- (63) Тъй като Европейската прокуратура следва да осъществява наказателно преследване пред националните съдилища, компетентността ѝ следва да се определя в зависимост от наказателното право на държавите членки, в което — чрез въвеждане в националните правни системи на съответното законодателство на Съюза, и по-специално на Директива (ЕС) 2017/...⁺ — се инкриминират действията или бездействията, засягащи финансовите интереси на Съюза, и се определят приложимите наказания.
- (64) Европейската прокуратура следва да упражнява компетентността си по възможно най-широк начин, така че нейните разследвания и действия по наказателно преследване да могат да включват престъпления, извършени извън територията на държавите членки.
- (65) Разследванията и действията по наказателно преследване от Европейската прокуратура следва да се ръководят от принципите на пропорционалност, безпристрастност и справедливост спрямо заподозряното лице или обвиняемия. Това обхваща и задължението за издирване на всички видове доказателства — както обвинителни, така и оправдателни — или служебно, или по искане на защитата.

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в документ 2012/0193 (COD).

- (66) За да се гарантира правна сигурност и за да се води ефективна борба срещу престъпленията, засягащи финансовите интереси на Съюза, действията на Европейската прокуратура по разследване и наказателно преследване следва да се ръководят от принципа на законност, съгласно който Европейската прокуратура прилага стриктно установените в настоящия регламент правила, относящи се по-специално до компетентността и нейното упражняване, започването и приключването на разследвания, предаването на дело, прекратяването на наказателното производство и опростените процедури в наказателното производство.
- (67) С цел да се гарантират по най-добрая начин правата на защитата, по принцип срещу заподозряно лице или обвиняем следва да има само едно разследване или наказателно преследване от Европейската прокуратура. Когато престъплението е извършено от няколко лица, Европейската прокуратура следва по принцип да образува само едно производство и да проведе общо разследване по отношение на всички заподозрени лица или обвиняеми.
- (68) Когато няколко европейски делегирани прокурори са започнали разследвания във връзка с едно и също престъпление, постоянната камара следва, когато е подходящо, да ги обедини. Постоянната камара може да реши да не обединява тези производства или впоследствие да реши да ги раздели, ако това е в интерес на ефективността на разследванията, например ако производството срещу едно заподозряно лице или обвиняем би могло да бъде приключено на по-ранен етап, докато производствата срещу други заподозрени лица или обвиняеми би трябвало да продължат, или ако разделянето на делото би могло да съкрати срока на задържане под стража на някое от заподозрените лица в досъдебната фаза. Когато по делата, които се обединяват, работят различни постоянни камари, съответната компетентност и процедура следва да се определят от вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. Когато постоянната камара вземе решение за разделяне на дадено дело, тя следва да продължи да бъде компетентна по отделните дела.

- (69) Европейската прокуратура следва да разчита на националните органи, включително на полицейските органи, по-специално за изпълнението на мерки за процесуална принуда. Съгласно принципа на лоялно сътрудничество всички национални органи и съответните органи на Съюза, включително ЕвроХост, Европол и OLAF, следва да подкрепят активно разследванията и действията по наказателно преследване от Европейската прокуратура, както и да си сътрудничат с нея, от момента на съобщаване за предполагаемо престъпление на Европейската прокуратура до момента, в който тя реши дали да осъществи наказателно преследване или да прекрати наказателното производство.
- (70) За ефективността на разследването и наказателното преследване на престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, е от особено значение Европейската прокуратура да може да събира доказателства, използвайки поне минимален набор от действия по разследването, като същевременно зачита принципа на пропорционалност. За целите на разследването и на наказателното преследване от Европейската прокуратура тези действия следва да са на нейно разположение във връзка с престъпленията, които ѝ е възложено да преследва, поне в случаите, когато предвиденото максимално наказание е най-малко четири години лишаване от свобода, но могат да бъдат предмет на ограничения в съответствие с националното право.
- (71) Наред с минималния набор от действия по разследване, изброени в настоящия регламент, европейските делегирани прокурори следва да имат право да поискат или да разпореждат извършването на всякакви действия, с които разполагат прокурорите съгласно националното право по сходни дела на национално ниво. Тази възможност следва да се гарантира във всички случаи, в които посоченото действие по разследването е предвидено, но тя може да бъде предмет на ограничения в съответствие с националното право.

- (72) При трансгранични дела европейският делегиран прокурор, който работи по делото, следва да може да разчита на подпомагащите европейски делегирани прокурори, в случаите когато се налага да бъдат предприети действия в други държави членки. Когато за приемането на такова действие се изисква съдебно разрешение, следва ясно да бъде указано в коя държава членка следва да бъде получено това разрешение, но във всички случаи то трябва да бъде само едно. Когато отказът на съдебните органи за приемане на действие по разследване е окончателен, т.е. след като са изчерпани всички средства за правна защита, европейският делегиран прокурор, който работи по делото, следва да оттегли искането или разпореждането.
- (73) Предвидената в настоящия регламент възможност за използване на правни инструменти в областта на взаимното признаване или трансграничното сътрудничество не следва да заменя специалните правила относно трансграничните разследвания по настоящия регламент. Вместо това тя следва да ги допълва, за да се гарантира, че когато определено действие е необходимо в хода на трансгранично разследване, но не е предвидено в националното право за чисто вътрешноправна ситуация, то може да бъде използвано в хода на разследването или наказателното преследване в съответствие с националното право, с което се въвежда съответният инструмент.
- (74) Разпоредбите на настоящия регламент относно трансграничното сътрудничество не следва да засягат съществуващите правни инструменти, които улесняват трансграничното сътрудничество между националните органи, различни от органите на прокуратурата или съдебните органи. Същото следва да бъде приложимо и за националните органи, които си сътрудничат въз основа на административното право.
- (75) Разпоредбите на настоящия регламент относно задържането и трансграничното предаване не следва да засягат специалните процедури в държавите членки, в случаите когато не се изисква съдебно разрешение за първоначалното задържане на заподозряно лице или обвиняем.

- (76) Работещият по делото европейски делегиран прокурор следва да има право да издава или да отправя искане за издаване на европейски заповеди за арест в областта на компетентност на Европейската прокуратура.
- (77) Европейската прокуратура следва да може да сезира националните органи, когато при разследването се установи, че престъплението е извън компетентността на Европейската прокуратура. В случай на такова сезиране националните органи следва да запазят пълни правомощия в съответствие с националното право за започване, продължаване или приключване на разследването.
- (78) Настоящият регламент изиска от Европейската прокуратура да упражнява функциите на обвинението, което включва вземането на решения относно повдигането на обвинение срещу заподозряното лице или обвиняемия и избора на държавата членка, чито съдилища ще бъдат компетентни да разгледат обвинението. Решението дали да се повдигне обвинение срещу заподозряното лице или обвиняемия следва по принцип да се взема от компетентната постоянна камара въз основа на проект за решение на европейския делегиран прокурор, за да се следва обща политика на наказателно преследване. Постоянната камара следва да има право да вземе решение в рамките на 21 дни от получаването на проекта за решение, включително да изиска допълнителни доказателства, преди да реши да внесе обвинителния акт в съда, с изключение на решение за прекратяване на наказателното производство, когато европейският делегиран прокурор е предложил да бъде внесен обвинителният акт.

- (79) Държавата членка, чиито съдилища ще бъдат компетентни да разгледат обвиненията, следва да бъде избрана от компетентната постоянна камара въз основа на съвкупност от критерии, установени в настоящия регламент. Постоянната камара следва да вземе решението си въз основа на доклад и проект за решение на европейския делегиран прокурор, който работи по делото, които следва да бъдат предадени на постоянната камара от наблюдаващия европейски прокурор и придружени, при необходимост, от неговата оценка. Наблюдаващият европейски прокурор следва да запази всички правомощия за даване на конкретни указания на европейския делегиран прокурор, предвидени в настоящия регламент.
- (80) Доказателствата, представяни от Европейската прокуратура пред съда, не следва да бъдат отхвърляни единствено на основанието, че са събрани в друга държава членка или в съответствие с правото на друга държава членка, при условие че съдът, разглеждащ делото по същество, приеме, че допускането на доказателствата зачита справедливостта на процеса и правото на защита на заподозряното лице или обвиняемия съгласно Хартата.

Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в член 6 от ДЕС и в Хартата, и по-специално в дял VI от нея, в международното право и международните споразумения, по които Съюзът или всички държави членки са страна, включително Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и в конституциите на държавите членки в съответното им приложно поле. В съответствие с тези принципи и при зачитане на отделните правни системи и традиции на държавите членки съгласно член 67, параграф 1 ДФЕС, никоя разпоредба в настоящия регламент не може да бъде тълкувана като забраняваща на съда да прилага основните принципи на националното право относно справедливостта на процеса, които той прилага в своята национална система, включително в системите на обичайното право.

- (81) Предвид принципът на законност, когато са налице достатъчно доказателства и липсват правни основания, които да възпрепятстват наказателното преследване, или когато не се прилага опростена процедура в наказателното производство, разследванията на Европейската прокуратура следва по правило да водят до наказателно преследване пред компетентните национални съдилища. Основанията за прекратяване на наказателни производства са изчерпателно изброени в настоящия регламент.
- (82) Националните правни системи предвиждат различни видове опростени процедури в наказателното производство, които може да включват или да не включват участието на съд, например под формата на споразумения със заподозряното лице или обвиняемия за решаване на делото. Ако съществуват такива процедури, европейският делегиран прокурор следва да има правото да ги прилага при условията, предвидени в националното право, и в случаите, предвидени в настоящия регламент. Подобни ситуации следва да включват случаите, при които общата вреда от престъплението, след евентуалното възстановяване на суми, съответстващи на вредата, не е значителна. Като се има предвид интересът на Европейската прокуратура от провеждането на последователна и ефективна политика на наказателно преследване, към компетентната постоянна камара следва винаги да бъде отправяно искане за одобрение на използването на тези процедури. При успешно прилагане на опростената процедура, наказателното производство следва да бъде окончателно прекратено.

- (83) Настоящият регламент изисква от Европейската прокуратура да зачита по-специално правото на справедлив съдебен процес, правото на защита и презумпцията за невиновност, заложени в членове 47 и 48 от Хартата. Член 50 от Хартата, защитаващ правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление (*ne bis in idem*), гарантира, че наказателното преследване от страна на Европейската прокуратура няма да доведе до двойна наказуемост. По този начин дейността на Европейската прокуратура следва да се осъществява при пълно спазване на посочените права и настоящият регламент следва да се прилага и тълкува в съответствие с тях.
- (84) Член 82, параграф 2 ДФЕС позволява на Съюза да установява минимални правила относно правата на лицата в наказателното производство, за да гарантира спазването на правото на защита и справедливостта на процеса. Тези минимални правила бяха установени постепенно от законодателя на Съюза в директиви относно конкретни права.

- (85) Правата на защитата, предвидени в съответното право на Съюза, като директиви 2010/64/EC¹, 2012/13/EC², 2013/48/EC³, (Ec) 2016/343⁴ и (EC) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета⁵, както са транспонирани в националното право, следва да се прилагат за дейностите на Европейската прокуратура. Всяко заподозряно лице или обвиняем, спрямо когото Европейската прокуратура започва разследване, следва да се ползва от тези права, както и от предвидените в националното право права да поиска назначаване на вещи лица или изслушване на свидетели или представяне по друг начин от Европейската прокуратура на доказателства от името на защита.
- (86) Член 86, параграф 3 ДФЕС позволява на законодателя на Съюза да определи правилата, приложими по отношение на съдебния контрол на процесуалните мерки, приети от Европейската прокуратура при изпълнението на нейните функции. Това правомощие, предоставено на законодателя на Съюза, отразява особения характер на задачите и структурата на Европейската прокуратура, която се различава от тази на останалите органи и агенции на Съюза и изисква специални правила относно съдебния контрол.

¹ Директива 2010/64/EC на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (OB L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

² Директива 2012/13/EC на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (OB L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

³ Директива 2013/48/EC на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (OB L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

⁴ Директива 2016/343/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, (OB L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

⁵ Директива 2016/1919/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искания за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (OB L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

(87) В съответствие с член 86, параграф 2 ДФЕС Европейската прокуратура упражнява функциите си по обвинението пред компетентните съдилища на държавите членки. Действията, предприемани от Европейската прокуратура в хода на провежданите от нея разследвания, са тясно свързани с наказателното преследване, до което разследването може да доведе, и поради това пораждат последици в правния ред на държавите членки. В много случаи действията ще се осъществяват от национални правоохранителни органи, работещи съгласно указанията на Европейската прокуратура, в някои случаи след получаване на предварително разрешение от национален съд.

Следователно е целесъобразно да се вземе предвид, че процесуалните актове на Европейската прокуратура, които са предназначени да породят правни последици спрямо трети лица, следва да подлежат на контрол от компетентните национални съдилища в съответствие с изискванията и процедурите, предвидени в националното право. Това следва да гарантира, че процесуалните актове на Европейската прокуратура, приети преди повдигането на обвинение и предназначени да породят правни последици спрямо трети лица (категория, която включва заподозряното лице, пострадалия и други заинтересовани лица, чиито права могат да бъдат неблагоприятно засегнати от подобни актове), подлежат на съдебен контрол от националните съдилища. Процесуалните актове, отнасящи се до избора на държавата членка, чиито съдилища са компетентни да разгледат делото, която се определя въз основа на критериите, установени в настоящия регламент, са предназначени да породят правни последици спрямо трети лица и поради това следва да подлежат на съдебен контрол от страна на националните съдилища най-късно по време на съдебната фаза.

Жалби пред компетентните национални съдилища в случай на бездействие на Европейската прокуратура са действията, предприемани във връзка с процесуални актове, които Европейската прокуратура е правно задължена да постанови и които са предназначени да породят правни последици спрямо трети лица. Когато националното право предвижда съдебен контрол във връзка с процесуални актове, които не са предназначени да породят правни последици спрямо трети лица, или правни действия във връзка с други случаи на бездействие, настоящият регламент не следва да се тълкува като засягащ тези правни разпоредби. Наред с това държавите членки не следва да бъдат задължени да предвидят съдебен контрол от компетентните национални съдилища относно процесуални актове, които не са предназначени да породят правни последици спрямо трети лица, като назначаване на вещи лица или възстановяване на разходи на свидетели.

На последно място, настоящият регламент не засяга правомощията на националните съдилища, разглеждащи делото по същество.

- (88) Законосъобразността на процесуалните актове на Европейската прокуратура, които са предназначени да породят правни последици спрямо трети лица, следва да подлежи на съдебен контрол пред националните съдилища. В това отношение следва да бъдат гарантирани ефективни средства за правна защита в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС. Освен това, както се подчертава в практиката на Съда на ЕС, националните процесуалноправни разпоредби, които уреждат правните действия за защита на индивидуални права, предоставени от правото на Съюза, не могат да бъдат по-неблагоприятни от правилата, които уреждат сходни вътрешноправни действия (принцип на еквивалентността) и не трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза (принцип на ефективността).

Когато националните съдилища осъществяват контрол за законосъобразност на тези актове, те могат да направят това въз основа на правото на Съюза, включително настоящия регламент, както и въз основа на националното право, което се прилага, доколкото въпросът не е уреден в настоящия регламент. Както се подчертава в практиката на Съда на ЕС националните съдилища следва винаги да отправят преюдициални запитвания към него, в случай че изпитват съмнение относно действителността на тези актове спрямо правото на Съюза.

Същевременно националните съдилища не могат да отправят до Съда на ЕС преюдициални запитвания относно действителността на процесуалните актове на Европейската прокуратура спрямо националния процесуално право или спрямо националните мерки за транспониране на директиви дори когато настоящият регламент препраща към тях. Това обаче не засяга преюдициалните запитвания относно тълкуването на разпоредба от първичното право, включително Договорите и Хартата, или тълкуването и действителността на разпоредба от вторичното право на Съюза, включително настоящия регламент и приложимите директиви. Освен това настоящият регламент не изключва възможността националните съдилища да осъществяват контрол върху действителността на процесуални актове на Европейската прокуратура, предназначени да породят правни последици спрямо трети лица, по отношение на принципа на пропорционалност, залегнал в националното право.

- (89) Разпоредбата на настоящия регламент относно съдебния контрол не променя правомощията на Съда на ЕС да упражнява контрол върху административните решения на Европейската прокуратура, които са предназначени да породят правни последици спрямо трети лица, т.е. решения, взети извън изпълнението на функциите ѝ по разследване, повдигане и поддържане на обвинението или предаване на съд. Настоящият регламент не засяга също така възможността държава — членка на Европейския съюз, Европейският парламент, Съветът или Комисията да предявяват искове за отмяна в съответствие с член 263, втора алинея ДФЕС и член 265, първа алинея ДФЕС, както и за установяване на нарушение съгласно членове 258 и 259 ДФЕС.
- (90) Регламент (ЕО) №45/2001 на Европейския парламент и на Съвета¹ се прилага за обработването на лични данни от административен характер, извършвано от Европейската прокуратура.
- (91) Необходимо е да се гарантира последователно и еднакво прилагане на територията на целия Съюз на правилата за защита на основните права и свободи на физическите лица по отношение на обработването на лични данни.
- (92) В Декларация №21 относно защитата на личните данни в областите на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество, приложена към ДЕС и към ДФЕС, се предвижда, че може да са необходими специални правила относно защитата на личните данни и свободното движение на такива данни в областите на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество въз основа на член 16 ДФЕС, поради особения характер на тези области.

¹ Регламент (ЕО) №45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (OB L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

- (93) Правилата на настоящия регламент относно защитата на личните данни следва да се тълкуват и прилагат в съответствие с тълкуването и прилагането на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета¹, която ще се прилага за обработването на лични данни от компетентните органи на държавите — членки на Европейския съюз за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания.
- (94) Принципът на добросъвестно обработване във връзка със защитата на данните е различно понятие от правото на справедлив съдебен процес, както е предвидено в член 47 от Хартата и в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.
- (95) Разпоредбите относно защитата на данните в настоящия регламент не засягат приложимите правила относно допустимостта на лични данни като доказателства в рамките на наказателното съдопроизводство.

¹ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (OB L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

- (96) Всички държави — членки на Европейския съюз, участват в Международната организация на криминалната полиция (Интерпол). За да изпълнява функциите си, Интерпол получава, съхранява и обменя лични данни в помощ на компетентните органи с цел предотвратяване и борба с международната престъпност. Поради това е целесъобразно да се засили сътрудничеството между Съюза и Интерпол чрез насърчаването на ефективен обмен на лични данни, като същевременно се гарантира спазването на основните права и свободи по отношение на автоматизираното обработване на лични данни. При предаването на лични данни с оперативно значение от Европейската прокуратура на Интерпол и на държави, които имат делегирани членове в Интерпол, следва да се прилага настоящият регламент, по специално разпоредбите относно международното предаване на данни. Настоящият регламент следва да не засяга специалните правила, установени в Обща позиция 2005/69/ПВР на Съвета¹ и Решение 2007/533/ПВР на Съвета².
- (97) Когато Европейската прокуратура предава лични данни с оперативно значение на орган на трета държава или на международна организация или Интерпол съгласно международно споразумение, сключено в съответствие с член 218 ДФЕС, с подходящи гаранции за защита на неприкосновеността на личния живот и на основните права и свободи на лицата следва да се осигури спазването на разпоредбите за защита на личните данни на настоящия регламент.

¹ Обща позиция 2005/69/ПВР на Съвета от 24 януари 2005 г. за обмен на някои данни с Интерпол (OB L 27, 29.1.2005 г., стр. 61).

² Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 г. относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II) (OB L 205, 7.8.2007 г., стр. 63).

- (98) За да се осигури ефективно, надеждно и съгласувано наблюдение на спазването и прилагането на настоящия регламент по отношение на личните данни с оперативно значение съгласно изискванията на член 8 от Хартата, на Европейския надзорен орган по защита на данните следва да бъдат възложени задачите, предвидени в настоящия регламент, и да му бъдат предоставени ефективни правомощия, включително разследващи, корективни и консултивни правомощия, които представляват необходимите средства за изпълнение на тези задачи. Правомощията на Европейския надзорен орган по защита на данните обаче не следва да засягат ненужно специални разпоредби относно наказателните производства, включително относно разследването и наказателното преследване на престъпления, или независимостта на съдебната система.
- (99) За да може Европейската прокуратура да изпълнява задачите си и да отчита развитието на информационните технологии, както и в контекста на напредъка на информационното общество, на Комисията следва да се предостави правомощието за приемане на актове в съответствие с член 290 ДФЕС по отношение на включването в списъка и актуализирането на списъка на категориите лични данни с оперативно значение и категориите субекти на данни, изброени в приложение. От особена важност е по време на подготовката си работа Комисията да провежда подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.¹. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът следва да получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти следва да получават систематично достъп до заседанията на експертната група на Комисията, занимаваща се с подготовката на делегираните актове.

¹

Междинституционално споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. (OB L 123, 12.5.2016 г., стр. 1).

- (100) Европейската прокуратура следва да работи в тясно сътрудничество с другите институции, органи, служби и агенции на Съюза, за да улесни упражняването на функциите си по настоящия регламент и да сключи, доколкото е необходимо, формални договорености относно подробните правила, приложими във връзка с обмена на информация и сътрудничеството. Сътрудничеството с Европол и OLAF следва да бъде от особено значение, както с оглед избягване на ненужно дублиране на извършената работа, така и за да се предостави възможност на Европейската прокуратура да получава относимата информация, с която те разполагат, и да ползва анализите им по конкретни разследвания.
- (101) Европейската прокуратура следва да може да получава всяка възможна относима информация, която попада в обхвата на нейната компетентност и се съхранява в базите данни и регистрите на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.
- (102) Европейската прокуратура и Евроуст следва да бъдат партньори и да си сътрудничат по оперативни въпроси в рамките на съответните им правомощия. Това сътрудничество може да включва всякакви разследвания, провеждани от Европейската прокуратура, при които обменът на информация или координацията на действията по разследването на случаи, попадащи в обхвата на компетентност на Евроуст, се смятат за необходими или целесъобразни. Когато отправя искане към Евроуст за такова сътрудничество, Европейската прокуратура следва да осъществява връзка с националния член на Евроуст от държавата членка на работещия по делото европейски делегиран прокурор. Оперативното сътрудничество може също да включва трети държави, които са сключили споразумение за сътрудничество с Евроуст.

- (103) Европейската прокуратура и OLAF следва да установят и поддържат тясно сътрудничество, насочено към осигуряване на взаимното допълване на съответните им правомощия и избягване на дублирането. В това отношение OLAF по принцип не следва да образува административни разследвания, успоредно с разследвания, водени от Европейската прокуратура за същите факти. Това обаче не следва да засяга правомощието на OLAF да започне административно разследване по своя инициатива, в тясно сътрудничество с Европейската прокуратура.
- (104) Във всички свои действия в подкрепа на Европейската прокуратура, OLAF ще действа независимо от Комисията, в съответствие с Регламент (ЕС, Евратор) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹.
- (105) Когато не провежда разследване, Европейската прокуратура следва да може да предоставя съответната информация на OLAF, за да може OLAF да разгледа възможността за предприемане на подходящи действия съгласно своите правомощия. По-конкретно, Европейската прокуратура би могла по своя преценка да информира OLAF за случаи, когато няма разумни основания да се смята, че се извършва или че е било извършено престъпление, попадащо в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура, но може да бъде подходящо провеждането на административно разследване от страна на OLAF, или когато Европейската прокуратура прекратява наказателното производство и е желателно въпросът да бъде отнесен до OLAF с цел административни последващи действия или възстановяване на средства. Когато Европейската прокуратура предоставя информация, тя може да поиска от OLAF да прецени дали да започне административно разследване или да предприеме други административни последващи действия или действия за наблюдение, по-специално за целите на вземането на предпазни мерки, възстановяването на средства или предприемането на дисциплинарни действия, съгласно Регламент (ЕС, Евратор) № 883/2013.

¹ Регламент (ЕС, Евратор) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратор) № 1074/1999 на Съвета (OB L 248, 18.9.2013г., стр. 1).

- (106) Когато процедурите по възстановяване на средства са отложени в резултат на решения на Европейската прокуратура във връзка с разследване или наказателно преследване по настоящия регламент, не следва да се счита че това е в резултат от грешка или небрежност на държавите членки за целите на процедурите за възстановяване по смисъла на член 122 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹.
- (107) Европейската прокуратура следва да даде възможност на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и на останалите пострадали лица да предприемат съответни мерки. Това може да включва предприемането на предпазни мерки, по-специално за предотвратяване на повтарящи се нарушения или за защита на Съюза от засягане на неговата репутация, или възможността да встъпят като гражданска ищци по производството в съответствие с националното право. Обменът на информация следва изцяло да зачита независимостта на Европейската прокуратура и единствено доколкото е възможно, без да се засягат правомерното провеждане и поверителността на разследванията.
- (108) Доколкото е необходимо за изпълнение на функциите ѝ, Европейската прокуратура следва да може да установява и да поддържа отношения на сътрудничество с органите на трети държави и с международни организации. За целите на настоящия регламент „международн организации“ означава международните организации и техните подчинени органи, уредени от международното публично право, или други органи, създадени чрез или въз основа на споразумение между две или повече държави, както и Интерпол.

¹ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (OB L 347, 20.12.2013 г., стр. 320).

(109) Когато колегията установи оперативна нужда от сътрудничество с трета държава или международна организация, тя следва да може да предложи Съветът да обрне внимание на Комисията на необходимостта от решение относно целесъобразността или от препоръка за започването на преговори по международно споразумение.

До сключването на нови международни споразумения от Съюза или до присъединяването на Съюза към многострани споразумения, които вече са сключени от държавите членки, в областта на правната помощ по наказателноправни въпроси, държавите членки следва да улесняват упражняването на функциите на Европейската прокуратура съгласно принципа за лоялно сътрудничество, залегнал в член 4, параграф 3 ДЕС. Ако съответното многостренно споразумение позволява това и ако третата държава го допуска, държавите членки следва да признаят и, когато е приложимо, да посочат Европейската прокуратура като компетентен орган за целите на прилагането на тези многострани споразумения. В някои случаи това може да доведе до изменение на тези споразумения, но тяхното предоговаряне не следва да се разглежда като задължителна стъпка, тъй като може не винаги да бъде възможно. Държавите членки също могат да посочат Европейската прокуратура като компетентен орган за целите на прилагането на други, сключени от тях международни споразумения за правна помощ по наказателноправни въпроси, включително посредством изменение на тези споразумения.

Когато посочването на Европейската прокуратура за компетентен орган за целите на многострани споразумения, които вече са сключени от държавите членки с трети държави, е невъзможно или не се приема от третите държави, както и до присъединяването на Съюза към тези международни споразумения, европейските делегирани прокурори може да използват своя статус на национални прокурори по отношение на тези трети държави, при условие че информират и, когато е целесъобразно, положат усилия да получат съгласието на органите на третите държави за използването на събраните доказателства от тези трети държави въз основа на тези международни споразумения в хода на разследвания и действия по наказателно преследване, осъществявани от Европейската прокуратура.

Европейската прокуратура следва също да може да разчита на взаимност или на добри международни отношения с органите на третите държави. Това обаче следва да се извършва за всеки отделен случай, в границите на материалната компетентност на Европейската прокуратура и при спазване на евентуалните условия, поставени от органите на третите държави.

- (110) Държавите — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, не са обвързани от настоящия регламент. Ако е целесъобразно, Комисията следва да представи предложения за осигуряването на ефективно съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси между Европейската прокуратура и държавите — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура. Това следва да се отнася по-специално до правилата, свързани със съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и предаването на лица, като в пълна степен се спазват достиженията на правото на Съюза в тази област, както и задължението за лоялно сътрудничество в съответствие с член 4, параграф 3 ДЕС.

- (111) За да се гарантира пълната самостоятелност и независимост на Европейската прокуратура, тя следва да получи самостоятелен бюджет, чиито приходи се осигуряват предимно от вноска от бюджета на Съюза. Финансовите и бюджетните правила, приложими за Европейската прокуратура, и правилата относно нейния персонал следва да отговарят на съответните стандарти на Съюза, приложими за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета¹, като обаче се отчита надлежно фактът, че компетентността на Европейската прокуратура да провежда наказателни разследвания и да осъществява наказателно преследване на равнището на Съюза е единствена по рода си.
- (112) Разходите за действия по разследването, предприети от Европейската прокуратура, следва по принцип да бъдат поети от националните органи, които ги извършват. Извънредно високи разходи за действия по разследването, като например сложни експертни становища, мащабни полицейски операции или дейности по наблюдение в продължение на дълъг период, могат да бъдат частично възстановени от Европейската прокуратура, включително, когато е възможно, посредством преразпределение на ресурси от други бюджетни редове на Европейската прокуратура, или чрез изменение на бюджета в съответствие с настоящия регламент и приложимите финансови правила.

При подготовката на предложението за предварителен проект за разчет на приходите и разходите административният директор следва да вземе предвид необходимостта Европейската прокуратура частично да възстанови извънредно високи разходи за действия по разследването, които са приети от постоянната камара.

¹ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (OB L 298, 26.10.2012г., стр. 1).

(113) Оперативните разходи на Европейската прокуратура се поемат от бюджета на Европейската прокуратура. Те следва да включват разходите за оперативна комуникация между европейския делегиран прокурор и централното ниво на Европейската прокуратура, като пощенски разходи, пътни разходи, преводи, необходими за вътрешното функциониране на Европейската прокуратура, и други разходи, които не са били направени от държавите членки по време на дадено разследване и които са породени единствено от факта, че Европейската прокуратура е поела отговорност за разследването и наказателното преследване. Същевременно разходите за служебните помещения на европейските делегирани прокурори и за секретариат следва да бъдат поети от държавите членки.

В съответствие с член 332 ДФЕС разходите, произтичащи от въвеждането на Европейската прокуратура, ще се поемат от държавите членки. Тези разходи не включват административните разходи за институциите по смисъла на член 13, параграф 1 ДЕС.

(114) Колегията следва по принцип винаги да делегира своите правомощия, предоставени на назначаващия орган съгласно Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители¹(наричани по-долу „Правилник за длъжностните лица и условията за работа“), за сключване на договори за наемане на работа на административния директор, освен ако особени обстоятелства не налагат колегията да упражнява това правомощие.

¹ Регламент № 31(ЕИО), 11(EOAE) на Съвета, установяващ Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейската икономическа общност и на Европейската общност за атомна енергия (OB 45, 14.6.1962 г., стр. 1385).

- (115) Административният директор, в качеството си на разпоредител с бюджетни кредити, отговаря за изпълнението на бюджета на Европейската прокуратура. Когато се консултира с постоянната камара относно извънредно скъпи действия по разследването, административният директор отговаря за решението относно размера на безвъзмездните средства, които да бъдат отпуснати, въз основа на наличните финансови средства и в съответствие с критериите, установени във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.
- (116) Възнаграждението на европейските делегирани прокурори като специални консултанти, което ще се определя чрез пряко споразумение, следва да се основава на конкретно решение, което трябва да бъде взето от колегията. Това решение следва, наред с другото, да гарантира, че европейските делегирани прокурори, в конкретния случай, в който те упражняват и функциите на национални прокурори съгласно член 13, параграф 3 от настоящия регламент, по принцип ще продължат да получават заплащане в качеството си на национални прокурори и че възнаграждението за специален консултант ще се отнася единствено до съответния обем работа от името на Европейската прокуратура в качеството им на европейски делегирани прокурори. Всяка държава членка запазва правомощието си да определя в своето законодателство, в съответствие с правото на Съюза, условията за отпускане на осигурителни плащания по своята схема за социална сигурност.

- (117) За да може Европейската прокуратура да започне да функционира пълноценно на съответно определената датата, тя ще има нужда от персонал с опит в рамките на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза. С цел да отговори на тази необходимост, наемането от Европейската прокуратура на срочно и договорно наети служители, работещи в институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, следва да бъде улеснено, като на тези членове на персонала се гарантира непрекъснатост на договорните им права, ако бъдат наети от Европейската прокуратура в етапа на създаването ѝ до една година, след като Европейската прокуратура започне да функционира в съответствие с решението по член 120, параграф 2.
- (118) Работата на Европейската прокуратура следва да бъде прозрачна в съответствие с член 15, параграф 3 ДФЕС, а колегията трябва да приеме конкретни разпоредби за начина на осигуряване на публичен достъп до документите. Нищо в настоящия регламент няма за цел да ограничава правото на публичен достъп до документи, доколкото това е гарантирано в Съюза и в държавите членки, по-специално съгласно член 42 от Хартата и други относими разпоредби.
- (119) Общите разпоредби относно прозрачността, които се прилагат за агенциите на Съюза, следва да се прилагат и за Европейската прокуратура, но само по отношение на документи, различни от преписките по дела, включително под формата на електронни изображения на такива преписки, така че спазването на изискването за поверителност при оперативната ѝ работа да не бъде изложено на риск по какъвто и да е начин. По същия начин административните разследвания, провеждани от Европейския омбудсман, следва да са съобразени с изискването за поверителност на Европейската прокуратура. За да не се засягат разследванията и действията по наказателно преследване от Европейската прокуратура, документите, свързани с оперативната дейност, не следва да бъдат обхванати от правилата за прозрачност.

- (120) Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който даде становището си на 10 март 2014 г.
- (121) Представителите на държавите членки, заседаващи на равнище държавни и правителствени ръководители в Брюксел на 13 декември 2003 г., определиха седалището на Европейската прокуратура в съответствие с разпоредбите на решението от 8 април 1965 г.¹,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ Решение на представителите на правителствата на държавите-членки от 8 април 1965 г. относно временното установяване на някои институции и някои служби на Общностите (67/446/EИО) (67/30/Евратом) (OB ЕИО 152, 13.7.1967 г., стр. 18).

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се създава Европейска прокуратура и се установяват правилата, уреждащи нейната дейност.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „държава членка“ — освен когато е посочено друго, по-специално в глава VI — означава държава членка, която участва в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, като се счита, че е предоставено разрешение в съответствие с член 86, параграф 1, трета алинея ДФЕС, или съгласно решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея ДФЕС;
- 2) „лице“ означава всяко физическо или юридическо лице;
- 3) „финансови интереси на Съюза“ означава всички приходи, разходи и активи, включени, придобити или дължими на бюджета на Съюза и на бюджетите на институциите, органите, службите и агенциите, създадени съгласно Договорите, и бюджетите, управлявани и контролирани от тях;

- 4) „служители на Европейската прокуратура“ означава персоналът на централно ниво, който подпомага колегията, постоянните камари, европейския главен прокурор, европейските прокурори, европейските делегирани прокурори и административния директор в текущите им дейности в изпълнение на задачите на Европейската прокуратура съгласно настоящия регламент;
- 5) „работещ по делото европейски делегиран прокурор“ означава европейският делегиран прокурор, отговарящ за разследването и наказателното преследване, които сам е започнал, които са му били разпределени или които е поел, упражнявайки правото на изземване на делото съгласно член 27;
- 6) „подпомагаш европейски делегиран прокурор“ означава европейски делегиран прокурор, установлен в държава членка, различна от държавата членка на работещия по делото европейски делегиран прокурор, в която се провежда възложеното му разследване или друго действие;
- 7) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с физическо лице, чиято самоличност е или може да бъде установена (наричано по-долу „субект на данни“); физическо лице, чиято самоличност може да бъде установена, е лице, чиято самоличност може да бъде установена, пряко или непряко, по-специално чрез идентификационни данни като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификационен номер или по един или повече признания, характерни за физическата, физиологичната, генетичната, психическата и умствената, икономическата, културната или социалната принадлежност на това физическо лице;

- 8) „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извлечане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване;
- 9) „ограничаване на обработването“ означава маркиране на съхранявани лични данни с цел ограничаване на обработването им в бъдеще;
- 10) „профилиране“ означава всяка форма на автоматизирано обработване на лични данни, изразяващо се в използването на лични данни за оценяване на определени лични аспекти, свързани с физическо лице, и по-конкретно за анализиране или прогнозиране на аспекти, отнасящи се до изпълнението на професионалните задължения на това физическо лице, неговото икономическо състояние, здравословно състояние, лични предпочитания, интереси, надеждност, поведение, местоположение или движение;
- 11) „псевдонимизация“ означава обработването на лични данни по такъв начин, че личните данни не могат повече да бъдат свързани с конкретен субект на данни, без да се използва допълнителна информация, при условие че тя се съхранява отделно и е предмет на технически и организационни мерки с цел да се гарантира, че личните данни не са свързани с физическо лице, чиято самоличност е или може да бъде установена;
- 12) „регистър с лични данни“ означава всеки структуриран набор от лични данни, достъпът до които се осъществява съгласно определени критерии, независимо дали е централизиран, децентрализиран или разпределен на функционален или географски принцип;

- 13) „администратор“ означава Европейската прокуратура или друг компетентен орган, който сам или съвместно с други органи определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава — членка на Европейския съюз, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава — членка на Европейския съюз;
- 14) „обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора;
- 15) „получател“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или всяка друга структура, пред която се разкриват личните данни, независимо дали е трето лице или не. Същевременно публичните органи на държавите — членки на Европейския съюз, различни от компетентните органи, определени в член 3, параграф 7, буква а) от Директива (ЕС) № 2016/680, които получават лични данни в рамките на конкретно разследване на Европейската прокуратура, не се считат за „получатели“; обработването на тези данни от тези публични органи трябва да отговаря на приложимите правила за защита на данните съгласно целите на обработването;
- 16) „нарушение на сигурността на лични данни“ означава нарушение на сигурността, което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин;
- 17) „лични данни от административен характер“ означава всички лични данни, обработвани от Европейската прокуратура, освен личните данни с оперативно значение;

- 18) „лични данни с оперативно значение“ означава всички лични данни, обработвани от Европейската прокуратура за целите, посочени в член 49;
- 19) „генетични данни“ означава лични данни, свързани с наследени или придобити генетични белези на дадено физическо лице, които дават уникална информация за отличителните черти или здравословното състояние на това физическо лице и които са получени, по-специално, от анализ на биологична проба от въпросното физическо лице;
- 20) „биометрични данни“ означава лични данни, получени в резултат на специфично техническо обработване, които са свързани с физическите, физиологичните или поведенческите характеристики на дадено физическо лице и които позволяват или потвърждават уникалната идентификация на това физическо лице, като лицеви изображения или дактилоскопични данни;
- 21) „данни за здравословното състояние“ означава лични данни, свързани с физическото или психическото здравословно състояние на физическо лице, включително предоставянето на здравни услуги, които дават информация за здравословното му състояние;
- 22) „надзорен орган“ означава независим публичен орган, създаден от държава — членка на Европейския съюз, съгласно член 51 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹ или съгласно член 41 от Директива (ЕС) 2016/680;

¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/EО (Общ регламент относно защитата на данните) (OB L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

- 23) „международн организация“ означава организация и нейните подчинени органи, уредени от международното публично право, или друг орган, създаден чрез или въз основа на споразумение между две или повече държави.

ГЛАВА II

СЪЗДАВАНЕ, ЗАДАЧИ И ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

Член 3

Създаване

1. Създава се Европейска прокуратура като орган на Съюза.
2. Европейската прокуратура има правосубектност.
3. Европейската прокуратура си сътрудничи с ЕвроХост и разчита на подкрепа от нея в съответствие с член 100.

Член 4

Задачи

Европейската прокуратура отговаря за провеждането на разследвания, наказателното преследване и предаването на съд на извършителите на престъпления и съучастниците в престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, които са предвидени в Директива (EC) 2017/...⁺ и са определени от настоящия регламент. Във връзка с това Европейската прокуратура провежда разследвания и осъществява наказателно преследване и упражнява функциите на прокурор пред компетентните съдилища на държавите членки до окончателното приключване на делото.

Член 5

Основни принципи за дейността

1. Европейската прокуратура гарантира, че при дейността ѝ се зачитат правата, заложени в Хартата.
2. Във всички свои действия Европейската прокуратура е обвързана с принципите на върховенството на закона и пропорционалността.
3. Разследванията и наказателното преследване от името на Европейската прокуратура се осъществяват съгласно настоящия регламент. Националното право се прилага, доколкото даден въпрос не е уреден с настоящия регламент. Освен ако не е посочено друго в настоящия регламент, приложимото национално право е правото на държавата членка, чийто европейски делегиран прокурор работи по делото в съответствие с член 13, параграф 1. Когато определен въпрос е уреден както в националното право, така и в настоящия регламент, последният се ползва с предимство.

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в документ 2012/0193 (COD).

4. Европейската прокуратура провежда разследванията си безпристрастно и издирва всички относими по делото доказателства, както обвинителните, така и оправдателните.
5. Европейската прокуратура започва и провежда разследванията без ненужно забавяне.
6. Компетентните национални органи съдействат активно и подпомагат разследванията и действията по наказателно преследване на Европейската прокуратура. Всяко действие, политика или процедура по настоящия регламент се ръководи от принципа на лоялно сътрудничество.

Член 6

Независимост и отчетност

1. Европейската прокуратура е независима. Европейският главен прокурор, европейските заместник главни прокурори, европейските прокурори, европейските делегирани прокурори, административният директор, както и служителите на Европейската прокуратура действат единствено в интерес на Съюза като цяло, съгласно правните норми, и при изпълнението на своите задължения съгласно настоящия регламент не могат да търсят, нито да приемат указания от никое външно за Европейската прокуратура лице, държава — членка на Европейския съюз, или институция, орган, служба или агенция на Съюза. Държавите — членки на Европейския съюз, и институциите, органите, службите и агенциите на Съюза зачитат независимостта на Европейската прокуратура и се въздържат от опити да ѝ влияят при изпълнението на нейните задачи.
2. Европейската прокуратура се отчита пред Европейския парламент, пред Съвета и пред Комисията за общата си дейност и изготвя годишни доклади в съответствие с член 7.

Член 7

Докладване

1. Всяка година Европейската прокуратура изготвя и публикува годишен доклад за общата си дейност на официалните езици на институциите на Съюза. Тя предава доклада на Европейския парламент и на националните парламенти, както и на Съвета и на Комисията.
2. Европейският главен прокурор се явява веднъж годишно пред Европейския парламент и пред Съвета, както и пред националните парламенти на държавите членки по тяхно искане, за да отчете общата дейност на Европейската прокуратура, без да се засяга задължението на Европейската прокуратура за дискретност и поверителност по отношение на конкретните дела и личните данни. Европейският главен прокурор може да бъдат заместен от един от заместник главните прокурори при изслушвания, организирани от националните парламенти.

ГЛАВА III

СТАТУС, СТРУКТУРА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

РАЗДЕЛ 1

СТАТУС И СТРУКТУРА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

Член 8

Структура на Европейската прокуратура

1. Европейската прокуратура е неделим орган на Съюза, който действа като единна служба с децентрализирана структура.
2. Европейската прокуратура е организирана на централно ниво и на децентрализирано ниво.
3. Централното ниво се състои от централна служба при седалището на Европейската прокуратура. Централната служба се състои от колегията, постоянните камари, европейския главен прокурор, заместник главните прокурори, европейските прокурори и административния директор.
4. Децентрализираното ниво се състои от европейски делегирани прокурори, които са установени в държавите членки.
5. При изпълнението на своите задължения съгласно настоящия регламент централната служба и европейските делегирани прокурори се подпомагат от служителите на Европейската прокуратура.

Член 9

Колегия

1. Колегията на Европейската прокуратура се състои от европейския главен прокурор и по един европейски прокурор от всяка държава членка. Европейският главен прокурор ръководи заседанията на колегията и отговаря за тяхната подготовка.
2. Колегията заседава редовно и отговаря за общия контрол на дейностите на Европейската прокуратура. Тя взема решения по стратегически въпроси и по общи въпроси, свързани с отделни дела, по-специално с оглед гарантиране на съгласуваност, ефективност и последователност в политиката на Европейската прокуратура в областта на наказателното преследване в рамките на държавите членки, както и по други въпроси, посочени в настоящия регламент. Колегията не взема оперативни решения по отделни дела. Във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура се определят редът и условията за упражняване от колегията на общия контрол на дейностите и за вземането от колегията на решения по стратегически и общи въпроси в съответствие с настоящия член.
3. По предложение на европейския главен прокурор и в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура колегията определя постоянните камари.
4. Колегията приема вътрешен процедурен правилник на Европейската прокуратура в съответствие с член 21 и освен това определя отговорностите, свързани с изпълнението на функциите на членовете на колегията и служителите на Европейската прокуратура.

5. Освен ако не е посочено друго в настоящия регламент, колегията взема решения с обикновено мнозинство. Всеки член на колегията има право да постави на гласуване въпроси, по които колегията трябва да вземе решение. Всеки член на колегията разполага с един глас. Европейският главен прокурор има решаващ глас в случай на равен брой гласове по всеки един въпрос, по който колегията трябва да вземе решение.

Член 10

Постоянни камари

1. Постоянните камари се председателстват от европейския главен прокурор или от един от европейските заместник главни прокурори или от европейски прокурор, назначен за председател в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. Освен председателя постоянните камари имат двама постоянни членове. Броят на постоянните камари и техните състави, както и разделението на компетентността между камарите, отразяват функционалните потребности на Европейската прокуратура и се определят в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.

Вътрешният процедурен правилник на Европейската прокуратура осигурява равномерно разпределение на работното натоварване въз основа на система за разпределение на делата на случаен принцип и, в изключителни случаи, установява процедури, даващи възможност на европейския главен прокурор да вземе решение да се отклони от принципа на случаен разпределение, когато това е необходимо за правилното функциониране на Европейската прокуратура.

2. Постоянните камари наблюдават и ръководят разследванията и действията по наказателно преследване, извършвани от европейските делегирани прокурори в съответствие с параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член. Те също така осигуряват координирането на разследванията и действията по наказателно преследване при трансгранични дела, както и изпълнението на решенията, взети от колегията в съответствие с член 9, параграф 2.
3. В съответствие с условията и процедурите, определени в настоящия регламент, когато е приложимо, след преглед на проекта за решение, предложен от работещия по делото европейски делегиран прокурор, постоянните камари вземат следните решения:
 - a) да внесат обвинителен акт в съответствие с член 36, параграфи 1, 3 и 4;
 - б) да прекратят наказателното производство в съответствие с член 39, параграф 1, букви а)—ж);
 - в) да приложат опростена процедура в наказателното производство и да възложат на европейския делегиран прокурор да предприеме действия с оглед на окончателното приключване на делото в съответствие с член 40;
 - г) да препратят делото на националните органи в съответствие с член 34, параграф 1 или 2;
 - д) да възобновят разследване в съответствие с член 39, параграф 2.

4. При необходимост постоянните камари вземат следните решения в съответствие с условията и процедурите, предвидени в настоящия регламент:
 - а) да възложат на европейския делегиран прокурор да започне разследване в съответствие с правилата, посочени в член 26, параграфи 1—4, ако такова разследване не е започнато;
 - б) да възложат на европейския делегиран прокурор да упражни правото на изземване в съответствие с член 27, параграф 6, ако това не е било направено;
 - в) да отнесат до колегията стратегически въпроси или общи въпроси, произтичащи от отделни дела в съответствие с член 9, параграф 2;
 - г) да разпределят дела в съответствие с член 26, параграф 3;
 - д) да преразпределят дела в съответствие с член 26, параграф 5 или член 28, параграф 3;
 - и) да одобрят решението на даден европейски прокурор да проведе разследването лично в съответствие с член 28, параграф 4.
5. Компетентната постоянна камара, която действа чрез европейския прокурор, наблюдаващ разследването или действията по наказателно преследване, може, в съответствие с приложимото национално право, да дава указания на работещия по конкретно дело европейски делегиран прокурор, когато това е необходимо за ефективното провеждане на разследването или наказателното преследване, в интерес на правосъдието или за да се гарантира съгласуваното функциониране на Европейската прокуратура.

6. Постоянната камара взема решения с обикновено мнозинство. Камарата гласува по искане на който и да е от своите членове. Всеки член има един глас. Председателят има решаващ глас в случай на равен брой гласове. Решенията се вземат след обсъждане по време на заседанията на камарата въз основа, когато това е приложимо, на проекторешенията, изгответи от работещия по делото европейски делегиран прокурор.

При поискване компетентната постоянна камара получава достъп до всички материали по делото с цел подготовка на решенията.

7. Постоянните камари могат да решат да делегират своите правомощия за вземане на решения по параграф 3, буква а) или б) от настоящия член, като в последния случай само по отношение на правилата, установени в член 39, параграф 1, букви а)—е), на европейския прокурор, наблюдаващ делото в съответствие с член 12 параграф 1, когато това делегиране може да бъде надлежно обосновано с оглед на степента на тежест на престъплението или сложността на производството в конкретния случай, по отношение на престъпление, което е причинило или има вероятност да причини вреда на финансовите интереси на Съюза в размер, по-малък от 100 000 EUR. Вътрешният процедурен правилник на Европейската прокуратура определя насоки, с цел да се гарантира последователно прилагане на това правило в рамките на Европейската прокуратура.

Постоянните камари уведомяват европейския главен прокурор относно всички решения да делегират своите правомощия за вземане на решения. При получаване на такава информация европейският главен прокурор може в срок от три дни да поиска от постоянната камара да преразгледа решението си, ако счита, че това се налага по съображения за осигуряване на съгласуваност в действията на Европейската прокуратура по разследване и наказателно преследване. Ако европейският главен прокурор е член на съответната постоянна камара, правото да се поиска посоченото преразглеждане се упражнява от един от европейските заместник главни прокурори.

Наблюдаващият европейски прокурор докладва на постоянната камара за окончателното приключване на делото, както и всяка информация или обстоятелство, които според него могат да наложат нова оценка на възможността да се запази делегирането, по-специално при обстоятелствата по член 36, параграф 3.

Решението за делегиране на правомощия за вземане на решения може да бъде оттеглено по всяко време по искане на един от членовете на постоянната камара, като по искането се взема решение в съответствие с параграф 6 от настоящия член. Делегирането се оттегля, когато европейски делегиран прокурор замества европейския прокурор в съответствие с член 16, параграф 7.

За да се осигури съгласуваното прилагане на принципа на делегиране, всяка постоянна камара представя на колегията годишен доклад относно използването на тази възможност.

8. Вътрешният процедурен правилник на Европейската прокуратура допуска постоянните камари да вземат решения чрез писмена процедура, която се урежда подробно във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.

Всички решения и указания, които са взети или дадени в съответствие с параграфи 3, 4, 5 и 7, се изготвят в писмена форма и стават част от преписката по делото.

9. Освен постоянните членове, европейският прокурор, наблюдаващ разследване или действие по наказателно преследване в съответствие с член 12, параграф 1, също взема участие в обсъжданията на постоянната камара. Европейският прокурор има право на глас, освен по отношение на решенията на постоянната камара за делегиране или оттегляне на делегиране в съответствие с параграф 7 от настоящия член, за разпределение и преразпределение съгласно член 26, параграфи 3, 4 и 5 и член 27, параграф 6 и за внасяне на обвинителен акт в съда в съответствие с член 36, параграф 3, когато повече от една държава членка е компетентна да разгледа делото, както и в случаите, описани в член 31, параграф 8.

Съответната постоянна камара може също така, по искане на европейски прокурор или на европейски делегиран прокурор или по своя собствена инициатива, да покани други европейски прокурори или европейски делегирани прокурори, заинтересовани от дадено дело, да присъстват на нейни заседания, но без право на глас.

10. Председателите на постоянните камари, в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, осведомяват колегията за решенията, взети съгласно настоящия член, с цел да се даде възможност на колегията да изпълни функциите си по член 9, параграф 2.

Член 11

Европейски главен прокурор и европейски заместник главни прокурори

1. Европейският главен прокурор оглавява Европейската прокуратура. Европейският главен прокурор организира работата на Европейската прокуратура, ръководи нейните дейности и взема решения в съответствие с настоящия регламент и с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.
2. Назначават се двама европейски заместник главни прокурори, които да подпомагат европейския главен прокурор при изпълнението на неговите задължения и да го заместват, когато той отсъства или е възпрепятстван да изпълни задълженията си.
3. Европейският главен прокурор представлява Европейската прокуратура пред институциите на Съюза и държавите членки на Европейския съюз, както и пред трети лица. Европейският главен прокурор може да делегира задачите си, свързани с представителните си функции, на един от европейските заместник главни прокурори или на европейски прокурор.

Член 12

Европейски прокурори

1. От името на постоянната камара и в съответствие с всички указания, дадени от нея съгласно член 10, параграфи 3, 4 и 5, европейските прокурори наблюдават разследванията и действията по наказателно преследване, за които отговарят европейските делегирани прокурори, работещи по делото в своята държава членка на произход. Европейските прокурори представят обобщена информация за наблюдаваните от тях дела и, ако е приложимо, предложения за решения, които трябва да се вземат от съответната камара въз основа на проекторешенията, изгответи от европейските делегирани прокурори.

Без да се засягат разпоредбите на член 16, параграф 7, във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура се предвижда механизъм за заместване между европейските прокурори, когато наблюдаващият европейски прокурор отсъства временно от работа или по други причини не е в състояние да изпълнява функциите на европейски прокурор. Заместникът на европейския прокурор може да изпълнява всички функции на европейски прокурор с изключение на възможността за провеждане на разследване, предвидена в член 28, параграф 4.

2. По изключение европейски прокурор може да поиска на основания, свързани с работното натоварване, породено от броя на разследванията и действията по наказателно преследване в държавата членка на произход на европейския прокурор, или с личен конфликт на интереси, наблюдението над разследвания и на действия по наказателно преследване по конкретни дела, по които работят европейски делегирани прокурори в неговата държава членка на произход, да бъде възложен на други европейски прокурори, при условие че последните са съгласни с това. Европейският главен прокурор взема решение по искането въз основа на работното натоварване на европейския прокурор. При наличие на конфликт на интереси, свързан с европейски прокурор, европейският главен прокурор удовлетворява искането във всички случаи. Във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура се установяват принципите, които уреждат това решение, както и процедурата за последващо разпределение на съответните дела. Член 28, параграф 4 не се прилага за разследвания и действия по наказателно преследване, наблюдавани в съответствие с настоящия параграф.
3. Наблюдаващите европейски прокурори, в конкретни случаи и в съответствие с приложимото национално право и с указанията, дадени от компетентната постоянна камара, могат да дават указания на работещия по делото европейски делегиран прокурор всеки път, когато това е необходимо за ефективното провеждане на разследването или наказателното преследване или в интерес на правосъдието, или за да се осигури съгласуваното функциониране на Европейската прокуратура.
4. Когато националното право на дадена държава членка предвижда вътрешен контрол на определени актове в рамките на структурата на националната прокуратура, контролът върху такива актове на европейския делегиран прокурор, попада в обхвата на правомощията по наблюдение на наблюдаващия европейски прокурор в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, без да се засягат правомощията за наблюдение и надзор на постоянната камара.

5. Европейските прокурори действат като лица за връзка и информационни канали между постоянните камари и европейските делегирани прокурори в техните съответни държави членки на произход. Те наблюдават изпълнението на задачите на Европейската прокуратура в съответните си държави членки в тясно сътрудничество с европейските делегирани прокурори. Те гарантират, в съответствие с настоящия регламент и с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, че всяка относима информация се предоставя от централната служба на европейските делегирани прокурори и обратно.

Член 13
Европейски делегирани прокурори

1. Европейските делегирани прокурори действат от името на Европейската прокуратура в съответните си държави членки и имат същите правомощия като националните прокурори във връзка с разследвания, действия по наказателно преследване и внасяне на обвинителни актове в съда, в допълнение и в съответствие с конкретните правомощия и статус, които са им предоставени, и при съблюдаване на условията, определени в настоящия регламент.

Европейските делегирани прокурори отговарят за разследванията и действията по наказателно преследване, които са започнали сами, които са им били разпределени или които са поели, упражнявайки правото си на изземване на делото. Европейските делегирани прокурори следват насоките и указанията на постоянната камара, отговаряща за делото, както и указанията на наблюдаващия европейски прокурор.

Освен това европейските делегирани прокурори отговарят за внасяне на обвинителния акт в съда, и по-конкретно разполагат с правомощието да поддържат обвинението в съда, да участват в събирането на доказателства и да използват наличните правни средства за защита в съответствие с националното право.

2. Във всяка държава членка има двама или повече европейски делегирани прокурори. Европейският главен прокурор, след провеждане на консултации и постигане на съгласие със съответните органи на държавите членки, одобрява броя на европейските делегирани прокурори, както и функционалното и териториално разпределение на компетентностите между европейските делегирани прокурори във всяка държава членка.
3. Европейските делегирани прокурори могат да упражняват и функциите на национални прокурори, доколкото това не възпрепятства изпълнението на задълженията им по настоящия регламент. Те уведомяват наблюдаващия европейски прокурор за упражняването на такива функции. Ако в даден момент някой от европейските делегирани прокурори не е в състояние да изпълнява функциите си като европейски делегиран прокурор поради упражняването на такива функции като национален прокурор, той уведомява наблюдаващия европейски прокурор, който от своя страна се консултира с органите на компетентната национална прокуратура, за да се определи дали следва да се даде приоритет на функциите по настоящия регламент. Европейският прокурор може да предложи на постоянната камара да преразпредели делото на друг европейски делегиран прокурор в същата държава членка или да проведе разследването лично в съответствие с член 28, параграфи 3 и 4.

РАЗДЕЛ 2

НАЗНАЧАВАНЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ДЛЪЖНОСТ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

Член 14

Назначаване и освобождаване от длъжност на европейския главен прокурор

1. Европейският парламент и Съветът съвместно одобряват назначаването на европейския главен прокурор с мандат от седем години, който не подлежи на подновяване. Решението на Съвета се взема с обикновено мнозинство.
2. Европейският главен прокурор се избира между кандидати:
 - a) които са действащи членове на прокуратурата или съдебната система в държавите членки или действащи европейски прокурори;
 - б) чиято независимост е извън съмнение;
 - в) които притежават необходимата квалификация за заемане на най-висшите длъжности в прокуратурата или съдебната система на съответните държави членки и които имат съответния практически опит в националните правни системи, финансовите разследвания и в международното съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси или са заемали поста на европейски прокурор, и
 - г) които имат достатъчен управленски опит и квалификация за този пост.

3. Подборът се извършва въз основа на открита покана за представяне на кандидатури, която се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, след което комитетът по подбора изготвя и представя на Европейския парламент и на Съвета списък с предварително подбрани квалифицирани кандидати. Комитетът по подбора се състои от дванадесет лица, избрани между бивши членове на Съда на ЕС и Сметната палата, бивши национални членове на Евроюст, членове на националните върховни съдилища, прокурори с висок ранг и юристи с общопризната компетентност. Едно от избраните лица се предлага от Европейския парламент. Съветът определя правилата за работата на комитета по подбора и приема решение за назначаване на неговите членове по предложение на Комисията.
4. Когато европейски прокурор бъде назначен за европейски главен прокурор, неговото място на европейски прокурор незабавно се попълва в съответствие с процедурата, предвидена в член 16, параграфи 1 и 2.
5. Съдът на ЕС, по искане на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията, може да освободи от длъжност европейски главен прокурор, ако установи, че той вече не е в състояние да изпълнява задълженията си или ако е виновен в извършването на тежко нарушение.
6. Ако европейският главен прокурор подаде оставка, ако бъде освободен от длъжност или напусне поста си по друга причина, позицията незабавно се заема от друго лице в съответствие с процедурата, посочена в параграфи 1,2 и 3.

Член 15

Назначаване и освобождаване от длъжност на европейския заместник главен прокурор

1. Колегията назначава двама европейски прокурори на длъжността европейски заместник главни прокурори с мандат от три години с възможност за подновяване, като мандатът им не надхвърля срока на техния мандат като европейски прокурори. Процедурата за подбор се урежда от вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. Европейските заместник главни прокурори запазват статуса си на европейски прокурори.
2. Правилата и условията за упражняване на функциите на европейския заместник главен прокурор се определят във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. Ако европейски прокурор вече не е в състояние да изпълнява задълженията си като европейски заместник главен прокурор, колегията може да реши в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура да освободи европейския заместник главен прокурор от този пост.
3. Ако европейски заместник главен прокурор подаде оставка, бъде освободен от длъжност или напусне поста си на европейски заместник главен прокурор по друга причина, позицията се заема без забавяне от друго лице в съответствие с процедурата, посочена в параграф 1 от настоящия член. При спазване на разпоредбите на член 16 той продължава да бъде европейски прокурор.

Член 16

Назначаване и освобождаване от длъжност на европейските прокурори

1. Всяка държава членка посочва трима кандидати за позицията на европейски прокурор измежду кандидати:
 - a) които са действащи членове на прокуратурата или съдебната система в съответната държава членка;
 - b) чиято независимост е извън съмнение; и
 - v) които притежават необходимата квалификация за заемане на висши длъжности в прокуратурата или съдебната система на съответните си държави членки и които имат съответен практически опит в националните правни системи, финансовите разследвания и в международното съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси.
2. След като получи обоснованото становище на комитета по подбора, посочена в член 14, параграф 3, Съветът избира и назначава един от кандидатите за европейски прокурор на въпросната държава членка. Ако комитетът по подбора констатира, че даден кандидат не отговаря на условията, необходими за изпълнението на задълженията на европейски прокурор, неговото становище е обвързващо за Съвета.
3. Съветът, като действа с обикновено мнозинство, избира и назначава европейските прокурори с мандат от шест години, който не се подновява. В края на шестгодишния срок Съветът може да реши да удължи мандата най-много с три години.

4. На всеки три години се осъществява частична подмяна на една трета от европейските прокурори. Съветът, като действа с обикновено мнозинство, приема преходни разпоредби за назначаването на европейски прокурори за и по време на първия мандат.
5. Съдът на ЕС, по искане на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията, може да освободи от длъжност европейски прокурор, ако установи, че той вече не е в състояние да изпълнява задълженията си, или ако е виновен в извършването на тежко нарушение.
6. Ако европейски прокурор подаде оставка, бъде освободен от длъжност или напусне поста си по друга причина, позицията се заема без забавяне от друго лице в съответствие с процедурата, посочена в параграфи 1 и 2. Ако този европейски прокурор изпълнява и длъжността на европейски заместник главен прокурор, той автоматично се освобождава от тази длъжност.
7. При назначаването на всеки европейски прокурор колегията посочва един от европейските делегирани прокурори от същата държава членка, който да замества европейския прокурор, в случай че не е в състояние да изпълнява своите функции или е напуснал заеманата от него длъжност в съответствие с параграфи 5 и 6.

Когато колегията констатира необходимостта от заместване, посоченото лице действа като временно изпълняващ длъжността европейски прокурор до намирането на заместник или връщането на работа на европейския прокурор за срок, който не надвишава три месеца. При поискване колегията може да удължи този срок, ако това е необходимо. Механизмите и редът и условията за временно заместване се определят и уреждат от вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.

Член 17

Назначаване и освобождаване от длъжност на европейските делегирани прокурори

1. По предложение на европейския главен прокурор колегията назначава европейските делегирани прокурори, посочени от държавите членки. Колегията може да отхвърли посоченото лице, ако то не отговаря на посочените в параграф 2 критерии.
Европейските делегирани прокурори се назначават с мандат от пет години с възможност за подновяване.
2. От момента на назначаването им до освобождаването им от длъжност европейските делегирани прокурори са действащи членове на прокуратурата или на съдебната система в съответните държави членки, които са ги посочили. Тяхната независимост трябва да е извън съмнение и те трябва да притежават необходимата квалификация и съответния практически опит в своите национални правни системи.
3. Колегията освобождава от длъжност европейски делегирани прокурор, ако установи, че той вече не отговаря на изискванията по параграф 2, не е в състояние да изпълнява задълженията си или е виновен в извършването на тежко нарушение.

4. Ако държава членка реши да освободи национален прокурор, който е бил назначен за европейски делегиран прокурор, или да предприеме дисциплинарни действия срещу него на основания, които не са свързани с отговорностите му съгласно настоящия регламент, преди да предприеме действията, тя уведомява европейския главен прокурор. Държава членка не може да освобождава европейски делегиран прокурор или да предприема дисциплинарни действия срещу него на основания, свързани с отговорностите му съгласно настоящия регламент, без съгласието на европейския главен прокурор. Ако европейският главен прокурор не даде съгласие, съответната държава членка може да отправи искане към колегията да преразгледа въпроса.
5. Ако европейски делегиран прокурор подаде оставка, ако неговото участие вече не е необходимо за изпълнение на задълженията на Европейската прокуратура или ако е освободен, или напуска поста си по друга причина, съответната държава членка незабавно уведомява европейския главен прокурор и при необходимост посочва друг прокурор, който да бъде назначен за нов европейски делегиран прокурор в съответствие с параграф 1.

Член 18

Статус на административния директор

1. Административният директор се назначава като срочно нает служител на Европейската прокуратура съгласно член 2, буква а) от Условията за работа.

2. Административният директор се назначава от колегията от списък с кандидати, предложен от европейския главен прокурор, след провеждането на открита и прозрачна процедура за подбор в съответствие с вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. За целите на сключване на договора с административният директор Европейската прокуратура се представлява от европейския главен прокурор.
3. Мандатът на административния директор е четири години. Преди края на този срок колегията прави оценка, при която се взема предвид оценката на резултатите от работата на административния директор.
4. По предложение на европейския главен прокурор, в което е взета предвид посочената в параграф 3 оценка, колегията може еднократно да удължи мандата на административния директор с най-много четири години.
5. Административен директор, чийто мандат е бил удължен, не може да участва в друга процедура за подбор за същата длъжност след изтичането на съвкупния срок.
6. Административният директор се отчита за дейността си пред европейския главен прокурор и колегията.
7. Административният директор може да бъде отстранен от Европейската прокуратура с решение на колегията въз основа на мнозинство от две трети от нейните членове и без да се засягат приложимите правила относно прекратяването на договорите в Правилника за длъжностните лица и Условията за работа.

Член 19

Отговорности на административния директор

1. За административни и бюджетни цели Европейската прокуратура се ръководи от административния си директор.
2. Без да се засягат правомощията на колегията или на европейския главен прокурор, административният директор е независим при изпълнението на своите задължения и не търси, нито приема указания от никое правителство или друг орган.
3. Административният директор е законният представител на Европейската прокуратура за административни и бюджетни цели. Той изпълнява бюджета на Европейската прокуратура.
4. Административният директор отговаря за изпълнението на възложените на Европейската прокуратура административни функции, по-конкретно:
 - a) текущото управление на Европейската прокуратура и управлението на персонала;
 - b) изпълнението на решенията, приети от европейския главен прокурор или колегията;
 - c) изготвянето на проект на документите за годишната и многогодишната програма и представянето им на европейския главен прокурор;

- г) изпълнението на документите за годишната и многогодишната програма и отчитането пред колегията относно изпълнението им;
 - д) изготвянето на административната и бюджетната част от годишния доклад относно дейностите на Европейската прокуратура;
 - е) изготвянето на план за действие въз основа на заключенията на вътрешните или външните одитни доклади, оценки и разследвания, включително извършваните от Европейския надзорен орган по защита на данните и OLAF, и представянето на доклади пред тях и колегията два пъти годишно;
 - ж) изготвянето на вътрешна стратегия на Европейската прокуратура за борба с измамите и представянето ѝ пред колегията за одобрение;
- 3) изготвянето на проект на финансовите правила, приложими по отношение на Европейската прокуратура, и представянето му пред европейския главен прокурор;
- и) изготвянето на проект на разчет за приходите и разходите на Европейската прокуратура и представянето му пред европейския главен прокурор;
 - й) оказването на необходимото административно съдействие за улесняване на оперативната дейност на Европейската прокуратура;
 - к) оказването на съдействие на европейския главен прокурор и на европейските заместник главни прокурори при изпълнението на техните задължения.

Член 20

Временни административни правила на Европейската прокуратура

1. Въз основа на бюджетните кредити, разпределени в бюджета ѝ, Комисията отговаря за създаването и първоначалното административно обслужване на Европейската прокуратура, докато Европейската прокуратура придобие способността за изпълнение на собствения си бюджет. За тази цел Комисията може:
 - a) да посочи след консултация със Съвета свой служител, който временно да поеме функциите и задълженията на административен директор, включително правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на органа по назначаването във връзка с административния персонал на Европейската прокуратура, по отношение на щатните длъжности, които трябва да бъдат попълнени, преди административният директор да поеме функциите си в съответствие с член 18;
 - b) да предложи съдействие на Европейската прокуратура, по-конкретно като командирова необходимия ограничен брой свои служители, които да осъществяват административните дейности на Европейската прокуратура под ръководството на временния административен директор.
2. Временният административен директор може да разрешава всякакви плащания, за които са предвидени кредити, записани в бюджета на Европейската прокуратура, и може да сключва договори, включително за наемане на служители.

3. След като колегията поеме своите функции в съответствие с член 9, параграф 1, временният административен директор изпълнява задълженията си съгласно член 18, параграф 6. Временният административен директор прекратява упражняването на тази функция, след като административният директор поеме функциите си вследствие на назначаването му от колегията в съответствие с член 18.
4. Докато колегията поеме функциите си в съответствие с член 9, параграф 1, Комисията упражнява функциите, предвидени в настоящия член, в сътрудничество с експертна група, съставена от представители на държавите членки.

РАЗДЕЛ 3

ВЪТРЕШЕН ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК

НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

Член 21

Вътрешен процедурен правилник на Европейската прокуратура

1. Организацията на работата на Европейската прокуратура се урежда с вътрешния процедурен правилник.
2. След създаването на Европейската прокуратура европейският главен прокурор без забавяне изготвя предложение за вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, който трябва да се приеме от колегията с мнозинство от две трети.
3. Изменения във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура могат да бъдат предлагани от всеки един европейски прокурор и се приемат, ако колегията вземе такова решение с мнозинство от две трети.

ГЛАВА IV

КОМПЕТЕНТНОСТ И УПРАЖНИВАНЕ НА КОМПЕТЕНТНОСТТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

РАЗДЕЛ 1

КОМПЕТЕНТНОСТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

Член 22

Материална компетентност на Европейската прокуратура

1. Европейската прокуратура е компетентна по отношение на престъпленията, засягащи финансовите интереси на Съюза, които са предвидени в Директива (ЕС) 2017/...⁺, така както е въведена в националното право, независимо дали същото престъпно деяние може да се квалифицира като друг вид престъпление съгласно националното право. Що се отнася до престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, буква г) от Директива (ЕС) 2017/...⁺, така както е въведена в националното право, Европейската прокуратура е компетентна само когато умишлените действия или бездействия, определени в тази разпоредба, са свързани с територията на две или повече държави членки и включват обща вреда в размер най-малко на 10 милиона евро.
2. Европейската прокуратура е компетентна и по отношение на престъпленията, свързани с участието в престъпна организация по смисъла на Рамково решение 2008/841/ПВР, така както е въведено в националното право, ако престъпната дейност на такава организация е насочена основно към извършването на някое от престъпленията, посочени в параграф 1.

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в документ 2012/0193 (COD).

3. Европейската прокуратура е компетентна и за всяко друго престъпление, което е неразрывно свързано с престъпно деяние, попадащо в приложното поле на параграф 1. Компетентността по отношение на такива престъпления може да се упражнява единствено в съответствие с член 25, параграф 3.
4. Европейската прокуратура при никакви обстоятелства не е компетентна за престъпления, свързани с националните преки данъци, включително за престъпления, които са неразрывно свързани с тях, а структурата и функционирането на данъчната администрация на държавите членки не се засягат от настоящия регламент.

Член 23

Териториална и лична компетентност на Европейската прокуратура

Европейската прокуратура е компетентна по отношение на престъпленията, посочени в член 22, когато тези престъпления:

- a) са извършени изцяло или от части на територията на една или няколко държави членки;
- б) са извършени от гражданин на държава членка, при условие че държавата членка разполага с компетентност за разследване на такива престъпления, когато са извършени извън нейната територия, или
- в) са извършени извън посочените в буква а) територии от лице, спрямо което към момента на извършване на престъплението се прилагат Правилникът за персонала или Условията за работа, при условие че държава членка разполага с компетентност за разследване на такива престъпления, когато са извършени извън нейната територия.

РАЗДЕЛ 2
УПРАЖНИВАНЕ НА КОМПЕТЕНТНОСТТА
НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

Член 24

Докладване, регистриране и проверка на информацията

1. Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и органите на държавите членки, които са компетентни съгласно приложимото национално право, без ненужно забавяне докладват на Европейската прокуратура за всяко престъпно действие, по отношение на което тя би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 22 и член 25, параграфи 2 и 3.
2. Когато съдебен или правоохранителен орган на държава членка започне разследване във връзка с престъпление, по отношение на което Европейската прокуратура би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 22 и член 25, параграфи 2 и 3, или когато, независимо на кой етап от започването на разследване, компетентният съдебен или правоохранителен орган на държава членка счете, че дадено разследване се отнася за такова престъпление, този орган незабавно уведомява Европейската прокуратура, така че тя да може да реши дали да упражни правото си на изземване на делото, посочено в член 27.
3. Когато съдебен или правоохранителен орган на държава членка започне разследване във връзка с престъпление, посочено в член 22, и счете, че съгласно член 25, параграф 3 Европейската прокуратура би могла да не упражни своята компетентност, той информира за това Европейската прокуратура.

4. В доклада се включват най-малко описание на фактите, включително оценка на причинените или на предполагаемите вреди, евентуалната правна квалификация и всяка налична информация относно потенциалните пострадали, заподозрени и други замесени лица.
5. На Европейската прокуратура се предоставя информация в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член и за случаите, в които не е възможно да бъде направена преценка за спазването на критериите по член 25, параграф 2.
6. Предоставената на Европейската прокуратура информация се регистрира и проверява в съответствие с нейния вътрешен процедурен правилник. При проверката се преценява дали, предвид информацията, предоставена в съответствие с параграфи 1 и 2, са налице основания за започване на разследване или за упражняване на правото на изземване на делото.
7. Когато след проверката Европейската прокуратура реши, че няма основания за започване на разследване в съответствие с член 26 или за упражняване на правото на изземване на делото в съответствие с член 27, причините за това се отбелязват в системата за управление на делата.

Европейската прокуратура информира органа, докладвал за престъпното деяние в съответствие с параграф 1 или 2, както и пострадалите от престъплението лица и, ако това е предвидено в националното право, други лица, които са предоставили информация за престъпното деяние.
8. Когато на Европейската прокуратура стане известно, че вероятно е било извършено престъпление, което е извън обхвата на компетентност на Европейската прокуратура, тя уведомява без ненужно забавяне компетентните национални органи и им изпраща всички относими доказателства.

9. В конкретни случаи Европейската прокуратура може да поиска допълнителна относима информация, с която разполагат институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и органите на държавите членки. Исканата информация може да се отнася за нарушения, които са причинили вреда на финансовите интереси на Съюза, но са различни от нарушенията, попадащи в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура в съответствие с член 25, параграф 2.
10. Европейската прокуратура може да поиска друга информация с цел да се даде възможност на колегията в съответствие с член 9, параграф 2 да издаде общи насоки относно тълкуванието на задължението за информиране на Европейската прокуратура за случаи, попадащи в обхвата на член 25, параграф 2.

Член 25

Упражняване на компетентността на Европейската прокуратура

1. Европейската прокуратура упражнява своята компетентност, като започва разследване съгласно член 26 или като реши да използва правото си на изземване на делото съгласно член 27. Ако Европейската прокуратура реши да упражни своята компетентност, компетентните национални органи не упражняват своята компетентност по отношение на същото престъпно деяние.
2. Когато престъпление, което попада в обхвата на член 22, е причинило или е вероятно да причини вреди на финансовите интереси на Съюза на стойност, по-малка от 10 000 EUR, Европейската прокуратура може да упражни своята компетентност единствено ако:
 - a) случаят има отражение на равнището на Съюза, което налага провеждане на разследване от Европейската прокуратура; или

- б) длъжностни лица или други служители на Съюза или членове на институциите на Съюза могат да бъдат заподозрени в извършване на престъплението.

Европейската прокуратура се консултира, когато е целесъобразно, с компетентните национални органи или органи на Съюза, за да се установи дали са изпълнени критериите, посочени в първа алинея, букви а) и б).

3. Европейската прокуратура се въздържа от упражняване на своята компетентност по отношение на всяко престъпление, което попада в обхвата на член 22 и, след консултации с компетентните национални органи, им предава делото без ненужно забавяне в съответствие с член 34, ако:
- а) максималното наказание, предвидено в националното право за престъпление, попадащо в обхвата на член 22, параграф 1, е равностойно или по-леко от максималното наказание за неразривно свързано престъпление съгласно член 22, параграф 3, освен когато последното престъпление служи за извършването на престъплението, попадащо в обхвата на член 22, параграф 1; или
 - б) налице е основание да се предполага, че вреда, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза от престъпление по член 22, не надвишава вреда, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице.

Първа алинея, буква б) от настоящия параграф не се прилага за престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, букви а), б) и г) от Директива (ЕС) 2017/...⁺, така както е въведена в националното право.

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в документ 2012/0193 (COD).

4. Европейската прокуратура може, със съгласието на компетентните национални органи, да упражни компетентността си по отношение на престъпления, посочени в член 22, в случаи, които иначе биха били извън тази компетентност в резултат на приложението на параграф 3, буква б) от настоящия член, ако се окаже, че Европейската прокуратура се намира в по-добра позиция да разследва или осъществява наказателното преследване.
5. Европейската прокуратура информира без ненужно забавяне компетентните национални органи за всяко решение да упражни или да се въздържи от упражняване на своята компетентност.
6. При липса на съгласие между Европейската прокуратура и националните органи на прокуратурата по въпроса дали престъпното деяние попада в обхвата на член 22, параграф 2 или 3 или член 25, параграф 2 или 3, националните органи, компетентни да се произнасят относно разпределението на компетентността в рамките на прокуратурата на национално ниво, решават кой е компетентен за разследването на случая. Държавите членки посочват националния орган, който взема решения относно разпределението на компетентността.

ГЛАВА V

ПРОЦЕСУАЛНИ ПРАВИЛА ОТНОСНО РАЗСЛЕДВАНИЯТА, ДЕЙСТВИЯТА ПО РАЗСЛЕДВАНЕТО, НАКАЗАТЕЛНОТО ПРЕСЛЕДВАНЕ И АЛТЕРНАТИВИТЕ НА НАКАЗАТЕЛНОТО ПРЕСЛЕДВАНЕ

РАЗДЕЛ 1

ПРАВИЛА ОТНОСНО РАЗСЛЕДВАНИЯТА

Член 26

*Започване на разследвания и разпределение на компетентността
в рамките на Европейската прокуратура*

- Когато в съответствие с приложимото национално право са налице разумни основания да се смята, че се извършва или че е било извършено престъпление, попадащо в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура, европейски делегиран прокурор в държава членка, която съгласно своето национално право е компетентна по отношение на престъплението, без да се засягат правилата, установени в член 25, параграфи 2 и 3, започва разследване и отбелязва това в системата за управление на делата.
- Когато след проверка в съответствие с член 24, параграф 6, Европейската прокуратура реши да започне разследване, тя без ненужно забавяне информира органа, докладвал за престъпното деяние в съответствие с член 24, параграф 1 или 2.

3. Когато не е започнато разследване от европейски делегиран прокурор, постоянната камара, на която делото е било разпределено, при спазване на условията, посочени в параграф 1, дава указания на европейския делегиран прокурор да започне разследване.
4. По правило дело се образува и води от европейски делегиран прокурор от държавата членка, в която е съсредоточена престъпната дейност или, ако са били извършени няколко свързани престъпления, попадащи в обхвата на компетентност на Европейската прокуратура, държавата членка, в която е извършена по-голяма част от престъплението. Европейски делегиран прокурор в държава членка, различна от държавата, компетентна по делото, може да започне разследване или да получи указания от компетентната постояннa камара да започне разследване само когато изключението от правилото, посочено в предишното изречение, е надлежно обосновано, като се вземат предвид следните критерии в посочената по-долу поредност:
 - a) обичайното местопребиваване на заподозряното лице или обвиняемия;
 - б) гражданството на заподозряното лице или на обвиняемия;
 - в) мястото, на което е настъпила главната имуществена вреда.
5. До вземането на решение за осъществяване на наказателно преследване съгласно член 36, компетентната постояннa камара може, по дело, засягащо компетентността на повече от една държава членка и след консултации със съответните европейски прокурори и/или европейски делегирани прокурори, да вземе решение:
 - a) да преразпредели делото на друг европейски делегиран прокурор в друга държава членка;

- б) да обедини или раздели делата, като избере съответно европейския делегиран прокурор за всяко от делата,

ако тези решения са в общия интерес на правосъдието и в съответствие с критериите за избор на работещ по делото европейски делегиран прокурор в съответствие с параграф 4 от настоящия член.

6. Винаги когато постоянната камара взема решение за преразпределение, обединяване или разделяне на дело, тя отчита надлежно актуалното състояние на разследванията.
7. Европейската прокуратура информира без ненужно забавяне компетентните национални органи за всяко решение да започне разследване.

Член 27

Право на изземване на делото

1. При получаване на цялата необходима информация в съответствие с член 24, параграф 2 Европейската прокуратура взема възможно най-бързо, но не по-късно от пет дни след получаване на информацията от националните органи, решение дали да упражни правото си на изземване на делото и информира националните органи за това решение. В конкретен случай европейският главен прокурор може да вземе мотивирано решение за удължаване на срока с не повече от пет дни, като уведомява националните органи за това.
2. В рамките на сроковете, посочени в параграф 1, националните органи се въздържат от вземане на решение съгласно националното право, което може да доведе до невъзможност за Европейската прокуратура да упражни правото си на изземване на делото.

Националните органи предприемат всички неотложни мерки, необходими съгласно националното право, за да се гарантира ефективно разследване и наказателно преследване.

3. Ако Европейската прокуратура узнае, чрез средства, различни от посочената в член 24, параграф 2 информация, че компетентните органи на държава членка са започнали разследване във връзка с престъпление, за което вероятно е компетентна, тя без забавяне информира тези органи. След като бъде надлежно информирана в съответствие с член 24, параграф 2, Европейската прокуратура взема решение дали да упражни правото си на изземване на делото. Решението се взема в рамките на сроковете, посочени в параграф 1 от настоящия член.4. Когато е уместно, Европейската прокуратура се консултира с компетентните органи на съответните държави членки, преди да вземе решение дали да упражни правото си на изземване на делото.
- 5 Когато Европейската прокуратура упражнява своето право на изземване на делото, компетентните органи на държавите членки препращат преписката на Европейската прокуратура и се въздържат от извършването на по-нататъшни действия по разследване по отношение на същото престъпление.
- 6 Правото на изземване на делото, уредено в настоящия член, може да се упражни от европейски делегиран прокурор от всяка държава членка, чийто компетентни органи са започнали разследване във връзка с престъпление, което попада в обхвата на членове 22 и 23.

Когато европейски делегиран прокурор, който е получил информацията в съответствие с член 24, параграф 2, реши да не упражни правото си на изземване на делото, той уведомява компетентната постоянна камара чрез европейския прокурор на своята държава членка, с цел да се даде възможност на постоянната камара да вземе решение съгласно член 10, параграф 4.

- 7 Когато Европейската прокуратура се въздържи от упражняване на своята компетентност, тя информира компетентните национални органи без ненужно забавяне. По всяко време в хода на производството компетентните национални органи информират Европейската прокуратура за всички нови факти, които биха могли да ѝ дадат основания да преразгледа решението си да не упражнява своята компетентност.

Европейската прокуратура може да упражни правото си на изземване на делото след получаване на такава информация, при условие че националното разследване все още не е приключило и че обвинението не е внесено в съда. Решението се взема в рамките на срока, посочен в параграф 1.

- 8 Когато във връзка с престъпления, при които са причинени или е вероятно да бъдат причинени вреди за финансовите интереси на Съюза на стойност по-малка от 100 000 EUR, колегията счита, че, във връзка с тежестта на престъплението или със сложността на производството в конкретния случай, не е необходимо провеждането на разследване или наказателно преследване на равницето на Съюза, тя приема в съответствие с член 9, параграф 2 общи насоки, с които се дава възможност на европейския делегиран прокурор да реши, независимо и без ненужно забавяне, да не изземва делото.

В насоките се уточняват с всички необходими подробности обстоятелствата, за които се отнасят, като се установяват ясни критерии и се отчитат по-конкретно естеството на престъплението, неотложният характер на ситуацията и готовността на компетентните национални органи да вземат всички необходими мерки за пълното възстановяване на вредата, нанесена на финансовите интереси на Съюза.

- 9 За да се гарантира съгласувано прилагане на насоките, европейските делегирани прокурори информират компетентната постоянна камара за всяко решение, взето в съответствие с параграф 8, а всяка постоянна камара докладва ежегодно на колегията за прилагането на насоките.

Член 28
Провеждане на разследването

1. Работещият по делото европейски делегиран прокурор може, в съответствие с настоящия регламент и с националното право, да предприеме действия по разследването и други действия по собствена инициатива или да даде указания на компетентните органи в своята държава членка. Тези органи гарантират, в съответствие с националното право, че всички указания се спазват и предприемат възложените им действия. Работещият по делото европейски делегиран прокурор докладва чрез системата за управление на делата на компетентния европейски прокурор и на постоянната камара за всяко значимо развитие по делото, в съответствие с правилата, определени във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.

2. По всяко време на провежданите от Европейската прокуратура разследвания компетентните национални органи предприемат неотложни действия в съответствие с националното право, необходими, за да се гарантира ефективното провеждане на разследванията, дори когато не действат по конкретни указания, дадени от работещия по делото европейски делегиран прокурор. Националните органи информират без ненужно забавяне работещия по делото европейски делегиран прокурор за предприетите неотложни действия.
3. Компетентната постоянна камара може, по предложение на наблюдаващия европейски прокурор, да реши да преразпределит дело на друг европейски делегиран прокурор в същата държава членка, когато работещият по делото европейски делегиран прокурор:
 - a) не може да извърши разследването или осъществи наказателното преследване; или
 - b) не следва указанията на компетентната постоянна камара или европейския прокурор.
4. В изключителни случаи, след получаване на одобрението на компетентната постоянна камара, наблюдаващият европейски прокурор може да вземе обосновано решение лично да проведе разследването, като лично предприеме действия по разследването и други действия, или като даде указания на компетентните органи в своята държава членка, когато счита, че това е необходимо в интерес на ефективното провеждане на разследването или осъществяване на наказателното преследване предвид един или няколко от следните критерии:
 - a) тежестта на престъплението, по-специално с оглед на евентуалното му отражение на равнището на Съюза;

- б) разследването засяга дължностни лица или други служители на Съюза или членове на институциите на Съюза;
- в) в случай че предвиденият в параграф 3 механизъм за преразпределение не функционира.

При тези изключителни обстоятелства държавите членки гарантират, че европейският прокурор има право да разпореди или изиска предприемането на действия по разследването и други действия, както и че той разполага с всички правомощия, отговорности и задължения на европейски делегиран прокурор в съответствие с настоящия регламент и националното право.

Работещите по делото компетентни национални органи и европейски делегирани прокурори се информират без ненужно забавяне за взетото съгласно настоящия параграф решение.

Член 29

Отнемане на привилегии или имунитети

1. Когато разследването на Европейската прокуратура е свързано с лица, които съгласно националното право са защитени с привилегия или имунитет, и привилегията или имунитетът възпрепятстват провеждането на конкретното разследване, европейският главен прокурор отправя писмено мотивирано искане за отнемането на привилегията или имунитета съгласно установените в националното право процедури.

- Когато разследването на Европейската прокуратура е свързано с лица, които съгласно правото на Съюза, и по-специално Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, са защитени с привилегия или имунитет, и привилегията или имунитетът възпрепятстват провеждането на конкретното разследване, европейският главен прокурор отправя писмено мотивирано искане за отнемането на привилегията или имунитета съгласно установените от правото на Съюза процедури.

РАЗДЕЛ 2

ПРАВИЛА ОТНОСНО ДЕЙСТВИЯТА ПО РАЗСЛЕДВАНЕТО И ДРУГИ ДЕЙСТВИЯ

Член 30

Действия по разследването и други действия

- Най-малко в случаите, когато деянието, предмет на разследването, е наказуемо с максимално наказание от най-малко четири години лишаване от свобода, държавите членки гарантират, че европейските делегирани прокурори могат да разпореждат или да отправят искане за провеждането на следните действия по разследването:
 - претърсване на всякакви помещения, терени, транспортни средства, частни домове, облекло и всякаква друга частна собственост или компютърна система и предприемане на всички необходими обезпечителни мерки за запазване на тяхната цялост или за предотвратяване на загубата или опорочаването на доказателства;

- б) събиране на всякакви предмети или документи от значение в оригиналната им форма или друга посочена форма;
- в) събиране на съхранени компютърни информационни данни, криптирани или декриптирани, в оригиналната им форма или в друга посочена форма, включително данни, свързани с банкови сметки, и данни за трафик, с изключение на данните, съхранявани специално в съответствие с националното право съгласно член 15, параграф 1, второ изречение от Директива 2002/58/EO на Европейския парламент и на Съвета¹;
- г) запориране и възбрана на средствата или облагите от престъпна дейност, включително на активи, които се очаква да бъдат предмет на конфискация от съда, разглеждащ делото по същество, когато има основания да се смята, че собственикът, владелецът или държателят на тези средства или облаги ще се опита да осути изпълнението на съдебното решение, с което се постановява конфискацията;
- д) прихващане на електронни съобщения към и от заподозряното лице или обвиняемия, чрез всяко средство за електронна комуникация, използвано от заподозряното лице или обвиняемия;
- е) засичане и проследяване на предмет с технически средства, включително контролирани доставки на вещи.

¹

Директива 2002/58/EO на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (OB L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

2. Без да се засяга член 29, провеждането на действията по разследването, посочени в параграф 1 от настоящия член, може да зависи от определени условия в съответствие с приложимото национално право, ако в националното право са предвидени специални ограничения, приложими за конкретни категории лица или специалисти, които са правно обвързани със задължение за поверителност.
3. Провеждането на действията по разследването, предвидени в параграф 1, букви в), д) и е) от настоящия член, може да зависи от допълнителни условия, включително ограничения, предвидени в приложимото национално право. По-специално, държавите членки могат да ограничат прилагането на параграф 1, букви д) и е) от настоящия член до конкретни по-тежки престъпления. Държавите членки, които възнамеряват да използват такова ограничение, уведомяват Европейската прокуратура за съответния списък с конкретни по-тежки престъпления в съответствие с член 117.
4. В допълнение към действията, посочени в параграф 1, европейските делегирани прокурори могат да отправят искане или да разпореждат в своята държава членка предприемането на всякакви други действия, които съгласно националното право са на разположение на прокурорите по сходни дела на национално ниво.
5. Европейските делегирани прокурори могат да разпореждат действията, посочени в параграфи 1 и 4, само когато са налице разумни основания да се счита, че въпросното специално действие би могло да осигури информация или доказателства, които са от полза за разследването, и когато не съществува действие с по-ниска степен на намеса, с което би могла да се постигне същата цел. Процедурите и условията за предприемане на действията се уреждат от приложимото национално право.

Член 31

Трансгранични разследвания

1. Европейските делегирани прокурори действат в тясно сътрудничество, като се подпомагат взаимно и редовно се консултират помежду си при трансгранични случаи. Когато дадено действие трябва да се предприеме в държава членка, различна от държавата членка на работещия по делото европейски делегиран прокурор, този европейски делегиран прокурор взема решение за приемането на необходимото действие и за възлагането му на европейски делегиран прокурор, установлен в държавата членка, в която действието трябва да бъде извършено.
2. Работещият по делото европейски делегиран прокурор може да възлага всички действия, с които разполага в съответствие с член 30. Мотивирането и предприемането на тези действия се уреждат от правото на държавата членка на работещия по делото европейски делегиран прокурор. Когато работещият по делото европейски делегиран прокурор възложи действие по разследването на един или няколко европейски делегирани прокурори от друга държава членка, той информира същевременно наблюдаващия го европейски прокурор.
3. Ако съгласно правото на държавата членка на подпомагащия европейски делегиран прокурор е необходимо съдебно разрешение за действието, подпомагащият европейски делегиран прокурор получава такова разрешение в съответствие с правото на тази държава членка.

Ако бъде отказано съдебно разрешение за възложеното действие, работещият по делото европейски делегиран прокурор оттегля възлагането.

Когато обаче правото на държавата членка на подпомагащия европейски делегиран прокурор не изисква съдебно разрешение, но правото на държавата членка на работещия по делото европейски делегиран прокурор изисква такова, разрешението се получава от европейския делегиран прокурор и се подава заедно с възлагането.

4. Подпомагащият европейски делегиран прокурор предприема възложеното действие или дава указания за това на съответния компетентен национален орган.
5. Когато подпомагащият европейски делегиран прокурор счита, че:
 - а) възлагането е непълно или съдържа явна грешка;
 - б) поради обосновани и обективни причини действието не може да бъде предприето в рамките на срока, определен при възлагането;
 - в) друго действие с по-ниска степен на намеса би постигнало същия резултат като възложеното действие; или
 - г) възложеното действие не е уредено или не би могло да се използва при сходно вътрешно дело съгласно правото на държавата членка на подпомагащия европейски делегиран прокурор;

той информира наблюдаващия го европейски прокурор и се консултира с работещия по делото европейски делегиран прокурор с цел намиране на решение на въпроса на двустранна основа.

6. Ако възложеното действие не е предвидено при чисто вътрешноправна ситуация, но би могло да се използва в трансгранична ситуация, уредена от правни инструменти в областта на взаимното признаване или трансграничното сътрудничество, съответните европейски делегирани прокурори могат, след съгласуване с наблюдаващите европейски прокурори, да използват тези правни инструменти.
7. Ако европейските делегирани прокурори не са в състояние да разрешат въпроса в срок от седем работни дни, а възлагането не е оттеглено, въпросът се отнася до компетентната постоянна камара. Същото важи и когато възложеното действие не е било предприето в рамките на срока, определен при възлагането, или в разумен срок.
8. Доколкото това е необходимо, компетентната постоянна камара изслушва европейските делегирани прокурори, които имат отношение към делото, след което решава без ненужно забавяне, в съответствие с приложимото национално право и с настоящия регламент, дали и в какъв срок необходимото възложено действие или заместващо действие да се предприемат от подпомагащия европейски делегиран прокурор и съобщава това решение на посочените европейски делегирани прокурори чрез компетентния европейски прокурор.

Член 32

Изпълнение на възложени действия

Възложените действия се изпълняват в съответствие с настоящия регламент и правото на държавата членка на подпомагащия европейски делегиран прокурор. Следват се формалностите и процедурите, изрично посочени от работещия по делото европейски делегиран прокурор, освен ако тези формалности и процедури противоречат на основните принципи на правото на държавата членка на подпомагащия европейски делегиран прокурор.

Член 33

Задържане и трансгранично предаване

1. Работещият по делото европейски делегиран прокурор може да разпореди или да поиска задържането или задържането под стража на заподозряното лице или на обвиняемия в съответствие с националното право, приложимо при сходни вътрешноправни дела.
2. Когато е необходимо задържане и предаване на лице, което не се намира в държавата членка, в която е установлен работещият по делото европейски делегиран прокурор, последният приема или отправя искане до компетентния орган на съответната държава членка да издаде европейска заповед за арест в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета¹.

¹ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (OB L 190, 18.7.2002 г., стр. 1).

РАЗДЕЛ 3

ПРАВИЛА ОТНОСНО НАКАЗАТЕЛНОТО ПРЕСЛЕДВАНЕ

Член 34

Предаване и препращане на производства на националните органи

1. Когато при разследване, водено от Европейската прокуратура, се установи, че фактите, които са обект на разследване не съставляват престъпление, за което Европейската прокуратура е компетентна съгласно членове 22 и 23, компетентната постоянна камара решава да предаде делото на компетентните национални органи без ненужно забавяне.
2. Когато при разследване, водено от Европейската прокуратура, се установи, че специалните условия за упражняване на компетентността на Европейската прокуратура, посочени в член 25, параграфи 2 и 3, вече не са налице, компетентната постоянна камара решава да предаде делото на компетентните национални органи без ненужно забавяне и преди започване на действия по наказателно преследване пред националните съдилища.
3. Когато по отношение на престъпления, при които вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, е на стойност, по-малка от 100 000 EUR, колегията прецени, че предвид тежестта на престъплението или сложността на производството в конкретния случай, не е необходимо провеждането на разследване или осъществяването на наказателно преследване на равнището на Съюза, както и че това би било в интерес на ефикасността на разследването или наказателното преследване, тя приема в съответствие с член 9, параграф 2 общи насоки, които допускат постоянните камари да предадат дадено дело на компетентните национални органи.

Тези насоки следва също така да дават възможност на постоянните камари да предадат дадено дело на компетентните национални органи, когато Европейската прокуратура упражнява компетентност по отношение на престъпления, посочени в член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива (ЕС) 2017/...⁺, и когато вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, не надвишава вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице.

За да се осигури съгласуваното прилагане на насоките, всяка постоянна камара представя на колегията годишен доклад относно прилагането на насоките.

Това предаване на дела включва и неразрывно свързаните престъпления от компетентността на Европейската прокуратура, посочени в член 22, параграф 3.

4. Постоянната камара съобщава на европейския главен прокурор всяко решение за предаване на дело на националните органи въз основа на параграф 3. В рамките на три дни от получаването на такава информация европейският главен прокурор може да поиска от постоянната камара да преразгледа решението си, ако европейският главен прокурор счита, че това се налага от съображения за осигуряване на съгласуваност в действията на Европейската прокуратура по предаване на делата. Ако европейският главен прокурор е член на съответната постоянна камара, правото да се поиска посоченото преразглеждане се упражнява един от европейските заместник главни прокурори.
5. Когато в рамките на не повече от 30 дни компетентните национални органи откажат да поемат делото в съответствие с параграфи 2 и 3, Европейската прокуратура запазва компетентността си за осъществяване на наказателно преследване или за прекратяване на наказателното производство в съответствие с правилата, предвидени в настоящия регламент.

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в документ 2012/0193 (COD)..

6. Когато Европейската прокуратура разглежда възможността за прекратяване в съответствие с член 39, параграф 3 и ако националният орган поиска това, постоянната камара незабавно предава делото на този орган.
7. Ако вследствие на предаване в съответствие с параграф 1, 2 или 3 от настоящия член и член 25, параграф 3 национален орган реши да започне разследване, Европейската прокуратура препраща преписката на този национален орган, въздържа се от предприемането на допълнителни действия по разследването и наказателното преследване и прекратява наказателното производство.
8. Ако преписката е препратена в съответствие с параграф 1, 2 или 3 от настоящия член и член 25, параграф 3, Европейската прокуратура информира за препращането съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза, както и — когато е целесъобразно съгласно националното право — заподозрените лица или обвиняемите и пострадалите от престъплението.

Член 35

Приключване на разследването

1. Когато работещият по делото европейски делегиран прокурор счете, че разследването е завършено, той изпраща доклад на наблюдаващия европейски прокурор, в който се съдържа резюме на делото и проект за решение дали да започне наказателно преследване пред национален съд или да се разгледа възможността за предаване на делото, прекратяване на наказателното производство или използването на опростена процедура в наказателното производство в съответствие с членове 34, 39 или 40. Наблюдаващият европейски прокурор изпраща тези документи на компетентната постоянна камара, като прилага, ако счита за необходимо, своята собствена оценка. Когато постоянната камара, в съответствие с член 10, параграф 3, взема решението, предложено от европейския делегиран прокурор, той предприема съответните действия.
2. Ако въз основа на получените доклади постоянната камара счете за подходящо да не вземе решението, предложено от европейския делегиран прокурор, тя извършва, когато това е необходимо, свой собствен преглед по делото, преди да вземе окончателно решение или да даде допълнителни указания на европейския делегиран прокурор.
3. Когато е приложимо, в доклада си европейският делегиран прокурор представя и достатъчно мотиви за внасяне на обвинителния акт в съда на държавата членка, в която е установлен, или в съответствие с член 26, параграф 4 — на съд на друга държава членка, която е компетентна във връзка с делото.

Член 36

Наказателно преследване пред националните съдилища

1. Когато европейският делегиран прокурор представи проект на решение, с което предлага да бъде внесен обвинителен акт в съда, постоянната камара, в съответствие с процедурите, определени в член 35, взема решение по този проект в срок от 21 дни. Постоянната камара не може да вземе решение за прекратяване на наказателното производство, ако в даден проект за решение се предлага внасяне на обвинителен акт в съда.
2. Когато постоянната камара не вземе решение в рамките на 21-дневен срок, решението, предложено от европейския делегиран прокурор, се счита за прието.
3. Когато повече от една държава членка е компетентна по делото, постоянната камара по принцип решава да отнесе делото за наказателно преследване в държавата членка на работещия по делото европейски делегиран прокурор. При все това, постоянната камара може, въз основа на доклада, предоставен в съответствие с член 35, параграф 1, да реши да отнесе делото за наказателно преследване в друга държава членка, ако са налице достатъчно убедителни основания за това, като се вземат предвид критериите, определени в член 26, параграфи 4 и 5, и да даде съответните указания на европейски делегиран прокурор в тази държава членка.
4. Преди да внесе обвинителен акт в съда, компетентната постояннна камара може, по предложение на работещия по делото европейски делегиран прокурор, да реши да съедини няколко дела, когато разследванията са проведени от различни европейски делегирани прокурори срещу едно и също лице (лица) с цел осъществяване на наказателно преследване по тези дела в съдилищата само на една държава членка, която съгласно националното си право е компетентна по всяко едно от тези дела.

5. След като бъде взето решение относно държавата членка, в която трябва да бъде повдигнато и поддържано обвинението, компетентният национален съд в тази държава членка се определя въз основа на националното право.
6. Когато това е необходимо за целите на възстановяване на средства, извършване на последващи административни действия или мониторинг, централната служба уведомява компетентните национални органи, заинтересованите лица и съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза за решението за осъществяване на наказателно преследване.
7. Когато при постановено съдебно решение прокуратурата трябва да реши дали да подаде протест, европейският делегиран прокурор представя на компетентната постоянна камара доклад, който съдържа проект на решение, и изчаква нейните указания. Ако не е възможно да се изчакат тези указания в рамките на срока, определен от националното право, европейският делегиран прокурор има право да подаде протест без предварителни указания от постоянната камара, след което незабавно представя доклада на постоянната камара. След това постоянната камара дава указания на европейския делегиран прокурор да поддържа или да оттегли протеста. Същата процедура се прилага и когато в хода на съдебното производство и в съответствие с приложимото национално право работещият по делото европейски делегиран прокурор би засел позиция, която би довела до прекратяване на наказателното производство.

Член 37

Доказателства

1. Не може да се отказва допускане на доказателства, представени от прокурори от Европейската прокуратура или от защитата пред съда, само въз основа на факта, че доказателствата са събрани в друга държава членка или в съответствие с правото на друга държава членка.
2. Настоящият регламент не засяга правото на съда, разглеждащ делото по същество, на свободна преценка на доказателствата, представени от защитата или от прокурорите от Европейската прокуратура.

Член 38

Разпореждане с конфискувани активи

Когато в съответствие с изискванията и процедурите, предвидени в националното право, включително националното право, транспортиращо Директива 2014/42/EС на Европейския парламент и на Съвета¹, компетентният национален съд е постановил окончателно решение да се конфискува имущество, свързано с извършване или с облаги от извършване на престъпление, попадащо в компетентността на Европейската прокуратура, разпореждането с тези активи или облаги се извършва в съответствие с приложимото национално право. Разпореждането не засяга неблагоприятно правата на Съюза или на други пострадали лица да бъдат обезщетени за претърпени от тях вреди.

¹ Директива 2014/42/EС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (OB L 127, 29.4.2014 г., стр. 39).

РАЗДЕЛ 4

ПРАВИЛА ОТНОСНО АЛТЕРНАТИВИТЕ НА НАКАЗАТЕЛНОТО ПРЕСЛЕДВАНЕ

Член 39

Прекратяване на наказателното производство

1. Когато наказателното преследване е станало невъзможно в съответствие с правото на държавата членка на работещия по делото европейски делегиран прокурор, постоянната камара, въз основа на доклад, представен от работещия по делото европейски делегиран прокурор в съответствие с член 35, параграф 1, решава да прекрати наказателното производство срещу определено лице на някое от следните основания:
 - a) смърт на заподозряното лице или на обвиняемия или ликвидация на заподозряното или обвиняемото юридическо лице;
 - б) невменяемост на заподозряното лице или на обвиняемия;
 - в) амнистия на заподозряното лице или на обвиняемия;
 - г) имунитет, предоставен на заподозряното лице или на обвиняемия, освен ако имунитетът не е свален;
 - д) изключване на наказателното преследване поради изтичане на предвидената в националното право давност;
 - е) делото на заподозряното лице или на обвиняемия вече е приключило окончателно във връзка със същите действия;
 - ж) липса на относими доказателства.

2. Решение в съответствие с параграф 1 не е пречка за по-нататъшно разследване въз основа на нови факти, които не са били известни на Европейската прокуратура в момента на приемане на решението и които са станали известни след решението. Решението за възстановяване на разследване въз основа на такива нови факти се взема от компетентната постоянна камара.
3. Когато Европейската прокуратура е компетентна в съответствие с член 22, параграф 3, тя прекратява наказателното производство само след консултация с националните органи на държавата членка, посочени в член 25, параграф 6.

Когато е приложимо, постоянната камара предава делото на компетентните национални органи в съответствие с член 34, параграфи 6, 7 и 8. Същото правило се прилага, когато Европейската прокуратура упражнява компетентност по отношение на престъпления, посочени в член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива (ЕС) 2017/...⁺ и когато вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, не надвишава вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице.

4. Когато наказателното производство е прекратено, Европейската прокуратура уведомява официално компетентните национални органи и информира съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза, както и — когато е приложимо съгласно националното право — заподозрените лица или обвиняемите и пострадалите от престъплението лица за това прекратяване. Прекратените производства могат също така да бъдат предадени на OLAF или на компетентните национални административни или съдебни органи с цел възстановяване на средства или извършване на други последващи административни действия.

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в документ 2012/0193 (COD).

РАЗДЕЛ 5

ПРАВИЛА ЗА ОПРОСТЕНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 40

Опростени процедури в наказателното производство

1. Ако в приложимото национално право се предвижда опростена процедура в наказателното производство, с която се цели окончателно приключване на делото въз основа на условия, договорени със заподозряното лице, работещият по делото европейски делегиран прокурор може в съответствие с член 10, параграф 3 и член 35, параграф 1 да предложи на компетентната постоянна камара да приложи тази процедура при спазване на условията, предвидени в националното право.

Когато Европейската прокуратура упражнява компетентността си по отношение на престъпления, посочени в член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива (ЕС) 2017/...⁺, и когато вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, не надвишава вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице, работещият по делото европейски делегиран прокурор се консултира с националните прокурорски органи, преди да предложи да се приложи опростена процедура в наказателното производство.

2. Постоянната камара взема решение относно предложението на работещия по делото европейски делегиран прокурор, като взема предвид следните съображения:
 - a) тежестта на престъплението в зависимост от конкретно причинената вреда;

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в документ 2012/0193 (COD).

- б) желанието на заподозрения извършител да възстанови вредите, причинени от незаконните действия;
- в) използването на процедурата ще бъде в съответствие с общите цели и основните принципи на Европейската прокуратура, определени в настоящия регламент.

В съответствие с член 9, параграф 2 колегията приема насоки за прилагането на тези съображения.

3. Ако постоянната камара изрази съгласие с предложението, работещият по делото европейски делегиран прокурор прилага опростената процедура в наказателното производство в съответствие с условията, предвидени в националното право, и я регистрира в системата за управление на делата. При приключване на опростената процедура в наказателното производство, след като са изпълнени договорените със заподозряното лице условия, постоянната камара дава указания на европейския делегиран прокурор да предприеме действия с цел окончателно приключване на делото.

ГЛАВА VI

ПРОЦЕСУАЛНИ ГАРАНЦИИ

Член 41

Обхват на правата на заподозрените лица и на обвиняемите

1. Дейността на Европейската прокуратура се осъществява при пълно зачитане на правата на заподозрените лица и на обвиняемите, заложени в Хартата, включително правото на справедлив съдебен процес и правото на защита.
2. Заподозрените лица и обвиняемите в наказателни производства, образувани от Европейската прокуратура, разполагат най-малко с процесуални права, уредени в правото на Съюза, включително в директивите относно правата на заподозрените лица и обвиняемите в наказателни производства така, както са въведени в националното право, като например:
 - a) правото на устен и писмен превод, предвидено в Директива 2010/64/EC;
 - б) правото на информация и на достъп до материалите по делото, предвидено в Директива 2012/13/EC;

- в) правото на достъп до адвокат и правото на осъществяване на връзка с трети лица и на уведомяване на трети лица в случай на задържане, предвидени в Директива 2013/48/EU;
 - г) правото на лицата да запазят мълчание и правото на презумпция за невиновност, предвидени в Директива (ЕС) 2016/343;
 - д) правото на правна помощ, предвидено в Директива (ЕС) 2016/1919.
3. Без да се засягат правата по настоящата глава, заподозрените лица и обвиняемите, както и другите лица, участващи в образуваното от Европейската прокуратура производство, се ползват с всички процесуални права, предоставени им от приложимото национално право, включително възможността да представят доказателства, да поискат назначаването на вещи лица или експертиза и изслушване на свидетели и да поискат от Европейската прокуратура да получава такива мерки от името на защитата.

Член 42

Съдебен контрол

1. Процесуални актове на Европейската прокуратура, които имат за цел да породят правни последици спрямо трети лица подлежат на контрол от компетентните национални съдилища в съответствие с изискванията и процедурите, предвидени в националното право. Същото правило се прилага, когато Европейската прокуратура не приеме процесуални актове, които имат за цел да породят правни последици спрямо трети лица и които по закон е трябвало да приеме съгласно настоящия регламент.
2. Съдът на ЕС е компетентен в съответствие с член 267 ДФЕС да се произнася преюдициално относно:
 - a) действителността на процесуални актове на Европейската прокуратура, доколкото такъв въпрос за действителността е повдигнат пряко пред съд на държава членка въз основа на правото на Съюза;
 - b) тълкуването или действителността на разпоредби на правото на Съюза, включително настоящия регламент;
 - c) тълкуването на членове 22 и 25 от настоящия регламент по отношение на всяка препирня за компетентност между Европейската прокуратура и компетентните национални органи.
3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, решенията на Европейската прокуратура за прекратяване на наказателното производство, доколкото те са оспорени пряко въз основа на правото на Съюза, подлежат на контрол пред Съда на ЕС в съответствие с член 263, четвърта алинея ДФЕС.

4. Съдът на ЕС е компетентен в съответствие с член 268 ДФЕС по всеки спор, свързан с обезщетение за вреди, причинени от Европейската прокуратура.
5. Съдът на ЕС е компетентен в съответствие с член 272 ДФЕС по всеки спор, свързан с арбитражна клауза, съдържаща се в сключени от Европейската прокуратура договори.
6. Съдът на ЕС е компетентен в съответствие с член 270 ДФЕС по всеки спор, свързан с персонала.
7. Съдът на ЕС е компетентен относно освобождаването от длъжност на европейския главен прокурор или европейските прокурори съгласно съответно член 14, параграф 5 и член 16, параграф 5 от настоящия регламент.
8. Настоящият член не засяга съдебния контрол от страна на Съда на ЕС в съответствие с член 263, четвърта алинея ДФЕС върху решения на Европейската прокуратура, които засягат права на субектите на данни по глава VIII, и върху решения на Европейската прокуратура, които не са процесуални актове, като решения на Европейската прокуратура относно правото на публичен достъп до документи, или решения за освобождаване от длъжност на европейски делегирани прокурори, приети съгласно член 17, параграф 3 от настоящия регламент, или други административни решения.

ГЛАВА VII

ОБРАБОТВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯТА

Член 43

Достъп до информация от страна на Европейската прокуратура

1. Европейските делегирани прокурори могат да получават всяка информация от значение, съхранявана в националните бази данни относно наказателните разследвания и правоприлагане, както и в други свързани с това регистри на публичните органи, при същите условия като приложимите съгласно националното право при подобни случаи.
2. Освен това Европейската прокуратура може да получи всяка подходяща информация, която попада в обхвата на нейната компетентност и се съхранява в базите данни и регистрите на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.

Член 44

Система за управление на делата

1. Европейската прокуратура въвежда система за управление на делата, която се поддържа и управлява в съответствие с правилата, установени в настоящия регламент и във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура.

2. Системата за управление на делата има следното предназначение:
- а) да подпомага управлението на провежданите от Европейската прокуратура разследвания и наказателни преследвания, по-специално чрез управление на вътрешните информационни потоци и подпомагане на дейността по разследването по трансгранични дела;
 - б) да осигурява защитен достъп до информация относно разследвания и наказателни преследвания в централната служба и за европейските делегирани прокурори;
 - в) да осигурява възможност за препратки в рамките на информацията и за извличане на данни за целите на оперативния анализ и за статистически цели;
 - г) да улеснява контрола с цел да се гарантира, че обработването на лични данни с оперативно значение е законосъобразно и съответства на приложимите разпоредби на настоящия регламент.
3. Системата за управление на делата може да се свърже със защитената далекосъобщителна връзка по член 9 от Решение 2008/976/ПВР на Съвета¹.
4. Системата за управление на делата съдържа:
- а) регистър на информацията, получена от Европейската прокуратура съгласно член 24, включително всички решения във връзка с тази информация;
 - б) индекс на всички дела;

¹ Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа (OB L 348, 24.12.2008 г., стр. 130).

- в) пълната информация от дела, съхранявана в електронен вид в системата за управление на делата в съответствие с член 45, параграф 3.

Индексът не може да съдържа никакви лични данни с оперативно значение, различни от данните, необходими за идентифициране на делата или за установяване на взаимовръзки между отделните дела.

5. За целите на обработването на лични данни с оперативно значение Европейската прокуратура може да създава автоматизирани досиета с данни, различни от делата, единствено съгласно настоящия регламент и съгласно вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. Подробностите относно тези различни автоматизирани досиета с данни се съобщават на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 45

Дела в Европейската прокуратура

1. Когато Европейската прокуратура вземе решение да започне разследване или да упражни правото си на изземване на делото в съответствие с настоящия регламент, работещият по делото европейски делегиран прокурор образува дело.

В делото се съдържат всички данни и доказателства, с които разполага европейският делегиран прокурор, които са свързани с разследването или наказателното преследване, водено от Европейската прокуратура.

След започването на разследване информацията от посочения в член 44, параграф 4, буква а) регистър става част от делото.

2. Делото се води от съответния европейски делегиран прокурор в съответствие с правото на неговата държава членка.

Във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура може да се включат правила относно организацията и воденето на делата в степента, необходима за да се гарантира функционирането на Европейската прокуратура като единна служба. Достъп до делото от страна на заподозрени и обвиняеми лица, както и на други лица, участващи в производството, се предоставя от работещия по делото европейски делегиран прокурор в съответствие с националното право на неговата държава членка.

3. В системата за управление на делата на Европейската прокуратура се включват всички данни и доказателства по делото, които могат да бъдат съхранявани в електронен вид, за да се даде възможност на централната служба да изпълнява функциите си в съответствие с настоящия регламент. Работещият по делото европейски делегиран прокурор следи съдържанието на информацията в системата за управление на делата да отразява по всяко време състоянието на делото, по-специално съдържащите се в системата за управление на делата лични данни с оперативно значение да се изтриват или коригират винаги когато тези данни се изтриват или коригират в съответното дело.

Член 46

Достъп до системата за управление на делата

Европейският главен прокурор, европейските заместник-главни прокурори, другите европейски прокурори и европейските делегирани прокурори разполагат с пряк достъп до регистъра и до индекса.

Наблюдаващият европейски прокурор, както и компетентната постоянна камара, при упражняване на своята компетентност в съответствие с членове 10 и 12, разполагат с пряк достъп до информацията, съхранявана в електронен вид в системата за управление на делата. Освен това наблюдаващият европейски прокурор разполага с пряк достъп и до системата за управление на делата. При поискване компетентната постоянна камара разполага с достъп до делото.

Другите европейски делегирани прокурори могат да поискат достъп до информация, съхранявана в електронен вид в системата за управление на делата, както и до всяко дело. Работещият по делото европейски делегиран прокурор взема решение относно предоставянето на такъв достъп на другите европейски делегирани прокурори в съответствие с приложимото национално право. Ако не бъде предоставен достъп, въпросът може да бъде отнесен до компетентната постоянна камара. Компетентната постоянна камара изслушва, доколкото е необходимо, съответните европейски делегирани прокурори и взема решение в съответствие с приложимото национално право и с настоящия регламент.

Във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура се определят допълнителни правила относно правото на достъп, както и процедурата за установяване на нивото на достъп до системата за управление на делата от страна на европейския главен прокурор, европейските заместник главни прокурори, другите европейски прокурори, европейските делегирани прокурори и служителите на Европейската прокуратура, до степента, необходима за изпълнението на функциите им.

ГЛАВА VIII

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 47

Принципи, свързани с обработването на лични данни

1. Личните данни:

- a) се обработват законосъобразно и добросъвестно („законосъобразност и добросъвестност“);
- b) се събират за конкретни, изрично указанi и законни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното им обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита за несъвместимо с първоначалните цели, при условие че Европейската прокуратура осигури подходящи гаранции за правата и свободите на субектите на данните („ограничение на целите“);
- в) са подходящи, относими и не надхвърлят необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“);
- г) са точни, като при необходимост се актуализират; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира, че неточни лични данни се изтриват или коригират без забавяне, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“);

- д) се съхраняват във форма, която позволява установяването на самоличността на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; лични данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели, при условие че Европейската прокуратура осигури подходящи гаранции за правата и свободите на субектите на данните, по-специално чрез прилагане на съответните технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент („ограничение на съхранението“);
 - е) се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).
2. Европейската прокуратура носи отговорност и е в състояние да докаже спазването на параграф 1 („отчетност“), когато обработва лични данни изцяло или частично с автоматизирани средства и когато обработва с други средства лични данни, които са част от регистър с лични данни или които са предназначени да съставляват част от регистър с лични данни.
3. Обработването от Европейската прокуратура за която и да е от целите, посочени в член 49 от настоящия регламент, различна от целта, за която са събрани личните данни с оперативно значение, се разрешава, при условие че:
- а) Европейската прокуратура е оправомощена да обработва подобни лични данни с оперативно значение за такава цел в съответствие с настоящия регламент; и

- б) обработването е необходимо и пропорционално на тази различна цел в съответствие с правото на Съюза; както и
- в) когато е приложимо, използването на лични данни с оперативно значение не се забранява от приложимото национално процесуално право относно действия по разследване, предприети в съответствие с член 30. Приложимото национално процесуално право е правото на държавата членка, в която са получени данните.

Член 48

Лични данни от административен характер

1. Регламент (ЕС) № 45/2001 се прилага за всички лични данни от административен характер, обработвани от Европейската прокуратура.
2. Европейската прокуратура определя сроковете за съхраняване на личните данни от административен характер в разпоредбите относно защитата на данните в своя вътрешен процедурен правилник.

Член 49

Обработване на лични данни с оперативно значение

1. Европейската прокуратура обработва лични данни с оперативно значение чрез автоматизирани средства или в структурирани, ръчно обработвани преписки в съответствие с настоящия регламент и то само за следните цели:
 - a) наказателни разследвания и действия по наказателно преследване, предприети в съответствие с настоящия регламент; или
 - b) обмен на информация с компетентните органи на държавите — членки на Европейския съюз, и с други институции, органи, служби и агенции на Съюза в съответствие с настоящия регламент; или
 - v) сътрудничество с трети държави и международни организации в съответствие с настоящия регламент.
2. Категориите лични данни с оперативно значение и категориите субекти на данните, чиито лични данни с оперативно значение могат да се обработват в индекса съгласно член 44, параграф 4, буква б) от Европейската прокуратура за всяка една от целите по параграф 1 от настоящия член, са изброени в приложение в съответствие с параграф 3.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 115 за съставяне на списък с категориите лични данни с оперативно значение и категориите субекти на данни, посочени в параграф 2 от настоящия член, и да актуализира този списък, с цел да се отчитат развитието на информационните технологии и напредъкът на информационното общество.

Когато това се налага поради наложителни причини за спешност, към делегираните актове, приети съгласно настоящия параграф, се прилага процедурата, предвидена в член 116.

4. Европейската прокуратура може временно да обработва лични данни с оперативно значение, за да определи дали тези данни са от значение за изпълнението на нейните задачи, както и за целите по параграф 1. Колегията, по предложение на европейския главен прокурор и след като се консултира с Европейския надзорен орган по защита на данните, конкретизира условията, свързани с обработването на тези лични данни с оперативно значение, в частност по отношение на достъпа и използването на данните, както и по отношение на сроковете за тяхното съхраняване и заличаване.
5. Европейската прокуратура обработва личните данни с оперативно значение по такъв начин, че да могат да се установят органът, предоставил данните, или източникът, от който те са били взети.
6. Когато се прилагат членове 57—62, Европейската прокуратура действа, когато е приложимо, в съответствие с разпоредбите на националното процесуално право, предвиждащи задължението за предоставяне на информация на субекта на данните и възможностите тази информация да се пропусне, ограничи или забави. Когато е целесъобразно, преди да вземе решение във връзка с членове 57—62, работещият по делото европейски делегиран прокурор се консултира с други европейски делегирани прокурори, заинтересовани от делото.

Член 50

Срокове за съхраняване на лични данни с оперативно значение

1. Европейската прокуратура прави периодично преглед на необходимостта от съхраняване на обработените лични данни с оперативно значение. Този преглед се извършва най-късно на всеки три години, след като личните данни са били обработени за първи път, и на всеки три години след това. Ако лични данни с оперативно значение се съхраняват за срок над пет години, Европейският надзорен орган по защита на данните се уведомява за това.
2. Личните данни с оперативно значение, обработвани от Европейската прокуратура, не се съхраняват повече от пет години, след като решението за постановената по делото оправдателна присъда е станало окончателно; ако обвиняемият е признат за виновен, сроковете се удължават до изпълнението на наложеното наказание или до момента, в който изпълнението му стане невъзможно съгласно правото на държавата членка, в която е постановена присъдата.
3. Преди изтичането на който и да било от сроковете, посочени в параграф 2, Европейската прокуратура прави преглед на необходимостта от продължаване на съхраняването на личните данни с оперативно значение, когато и доколко това е необходимо, за да изпълнява задачите си. Основанията за по-дългото съхраняване се мотивират и протоколират. Ако не се вземе решение за продължаване на съхраняването на личните данни с оперативно значение, последните се заличават автоматично.

Член 51

Разграничение между различните категории субекти на данни

Европейската прокуратура предвижда, когато е приложимо и доколкото е възможно, администраторът да прави ясно разграничение между личните данни с оперативно значение на различни категории субекти на данни, например:

- a) лица, за които има сериозни основания да се счита, че са извършили или ще извършват престъпление;
- б) лица, осъдени за престъпление;
- в) лица, пострадали от престъпление, или лица, по отношение на които определени факти дават основание да се счита, че може да са пострадали от престъпление; както и
- г) други свързани с престъпление лица, например лица, които биха могли да бъдат призовани да свидетелстват при разследване на престъпления или при последващи наказателни производства, лица, които могат да предоставят информация за престъпления или познати, или лица, свързани с лицата, посочени в букви а) и б).

Член 52

Разграничение между лични данни

с оперативно значение и проверка на качеството на личните данни

1. Европейската прокуратура разграничава, доколкото е възможно, личните данни с оперативно значение, основани на факти, от лични данни с оперативно значение, основани на лични преценки.

2. Европейската прокуратура предприема всички разумни стъпки, за да гарантира, че лични данни с оперативно значение, които са неточни, непълни или остарели, не се предават или предоставят. За тази цел Европейската прокуратура, доколкото това е практически възможно, проверява качеството на личните данни с оперативно значение преди тяхното предаване или предоставяне. Доколкото е възможно, при всяко предаване на лични данни с оперативно значение Европейската прокуратура добавя необходимата информация, позволяваща на получателя да оцени степента на точност, пълнота и надеждност на личните данни с оперативно значение, както и степента им на актуалност.
3. Получателят се уведомява незабавно, ако се окаже, че са предадени неверни лични данни с оперативно значение или че личните данни са предадени незаконосъобразно. В този случай личните данни се коригират или изтриват или обработването им се ограничава в съответствие с член 61.

Член 53

Специфични условия за обработване

1. В случаите когато настоящият регламент изисква това, Европейската прокуратура предвижда специфични условия за обработването и уведомява получателя на личните данни с оперативно значение за тези условия и за изискването те да бъдат изпълнени.
2. Европейската прокуратура спазва специфичните условия за обработване, предвидени от национален орган в съответствие с член 9, параграфи 3 и 4 от Директива (ЕС) 2016/680.

Член 54

Предаване на лични данни с оперативно значение на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза

1. Без да се засягат евентуални допълнителни ограничения по силата на настоящия регламент, по-специално член 53, Европейската прокуратура предава лични данни с оперативно значение на друга институция, орган, служба или агенция на Съюза единствено ако данните са необходими за законосъобразното изпълнение на задачи, които са от компетентността на другата европейска институция, орган, служба или агенция.
2. Когато личните данни с оперативно значение се предават по искане на друга институция, орган, служба или агенция на Съюза, администраторът и получателят едновременно носят отговорност за законосъобразността на преддаването.

Европейската прокуратура е длъжна да провери компетентността на другата институция, орган, служба или агенция на Съюза и да извърши предварителна оценка на необходимостта от предаване на личните данни с оперативно значение. В случай на възникнали съмнения относно тази необходимост Европейската прокуратура изисква допълнителна информация от получателя.

Другата институция, орган, служба или агенция на Съюза гарантира, че необходимостта от предаване на личните данни с оперативно значение може да бъде впоследствие проверена.

3. Другата институция, орган, служба или агенция на Съюза обработва личните данни с оперативно значение само за целите, за които те са предадени.

Член 55

Обработка на специални категории лични данни с оперативно значение

1. Обработването на лични данни с оперативно значение, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникална идентификация на физическото лице, лични данни с оперативно значение, свързани със здравословното състояние или сексуалния живот и сексуалната ориентация на лицето, е разрешено само когато това е абсолютно необходимо за разследванията на Европейската прокуратура и при подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и само ако допълват други лични данни с оперативно значение, които вече са били обработени от Европейската прокуратура.
2. Дължностното лице по защита на данните се уведомява незабавно за прилагането на настоящия член.

Член 56

Автоматизирано вземане на индивидуални решения, включително профилиране

Субектът на данните има право да не бъде обект на решение на Европейската прокуратура, основаващо се единствено на автоматизирано обработване, включително профилиране, което поражда правни последици за субекта на данните или по подобен начин го засяга в значителна степен.

Член 57

Съобщения и условия за упражняването на правата на субекта на данни

1. Европейската прокуратура предприема разумни мерки за предоставяне на информацията, посочена в член 58. Всяко съобщение до субекта на данни във връзка с членове 56, 59—62 и 75 относно обработването на данни се предоставя в сбита, разбираема и леснодостъпна форма, като се използва ясен и разбираем език. Информацията се предоставя по всякакъв подходящ начин, включително по електронен път. Като общо правило администраторът предоставя информацията във формата на искането.
2. Европейската прокуратура улеснява упражняването на правата на субекта на данните съгласно членове 58—62.
3. Европейската прокуратура уведомява писмено субекта на данните относно последващите действия във връзка с неговото искане без ненужно забавяне и при всички случаи не по-късно от три месеца след получаване на искането му.
4. Европейската прокуратура осигурява бесплатно предоставянето на информацията по член 58, изпращането на съобщения или предприемането на действия съгласно членове 56, 59—62 и 75. Когато исканията на субект на данни са явно неоснователни или прекомерни, по-специално поради тяхната повторяемост, Европейската прокуратура може:
 - a) да начисли такса в разумен размер, като взема предвид административните разходи за предоставяне на информацията, изпращането на съобщението или предприемането на исканите действия; или

- б) да откаже да предприеме действия по искането.

Европейската прокуратура носи тежестта на доказване на явно неоснователния или прекомерен характер на искането.

5. Когато Европейската прокуратура има основателни опасения във връзка със самоличността на физическото лице, което подава искане по членове 59 или 61, тя може да поиска да бъде предоставена допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данните.

Член 58

Информация, до която се осигурява достъп или която се предоставя на субекта на данните

1. Европейската прокуратура предоставя на субекта на данните най-малко следната информация:
- а) идентификационни данни и данни за връзка с Европейската прокуратура;
 - б) данни за връзка с длъжностното лице по защита на данните;
 - в) целите на обработването, за които са предназначени личните данни с оперативно значение;
 - г) правото да бъде подадена жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните и данните за връзка на този орган;
 - д) съществуването на право да се изиска от Европейската прокуратура достъп до, коригиране или изтриване на лични данни с оперативно значение и ограничаване на обработването на лични данни с оперативно значение, свързани със субекта на данните.

2. Освен информацията, посочена в параграф 1, Европейската прокуратура предоставя на субекта на данните, в конкретни случаи и с цел да му се даде възможност да упражни правата си, следната допълнителна информация:
 - a) правното основание за обработването;
 - б) срока, за който ще се съхраняват личните данни с оперативно значение, ако това е невъзможно, — критериите за определяне на този срок;
 - в) когато е приложимо, категориите получатели на личните данни с оперативно значение, включително в трети държави или международни организации;
 - г) когато е необходимо, допълнителна информация, по-специално когато личните данни с оперативно значение са събрани без знанието на субекта на данните.
3. Европейската прокуратура може да забавя, ограничава или пропуска предоставянето на информация на субекта на данните съгласно параграф 2, до такава степен и за толкова време, за колкото тази мярка е необходима и пропорционална в едно демократично общество, като надлежно се вземат предвид основните права и законните интереси на засегнатото физическо лице, за да:
 - а) се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проверки, разследвания или процедури;
 - б) не се допусне неблагоприятно влияние върху предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания;

- в) се защити обществената сигурност на държавите — членки на Европейския съюз;
- г) се защити националната сигурност на държавите — членки на Европейския съюз;
- д) се защитят правата и свободите на други лица.

Член 59

Право на достъп на субекта на данните

Субектът на данните има право да получи от Европейската прокуратура потвърждение дали се обработват лични данни с оперативно значение, свързани с него, и ако случаят е такъв, да получи достъп до личните данни с оперативно значение и следната информация:

- а) целите и правното основание за обработването;
- б) обработваните категории лични данни с оперативно значение ;
- в) получателите или категориите получатели, пред които са разкрити личните данни с оперативно значение, по-специално получателите в трети държави или международни организации;
- г) когато е възможно, предвиденият срок, за който ще се съхраняват личните данни, или ако това е невъзможно, критериите за определяне на този срок;
- д) съществуването на право да се изиска от Европейската прокуратура коригиране или изтриване на лични данни с оперативно значение или ограничаване на обработването на лични данни с оперативно значение, свързано със субекта на данните;

- е) правото да се подаде жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните и координатите за връзка с този орган;
- ж) съобщаването на личните данни с оперативно значение, които са в процес на обработване, и на всякаква налична информация за техния произход.

Член 60

Ограничения на правото на достъп

1. Европейската прокуратура може да приема законодателни мерки, които ограничават изцяло или частично правото на достъп на субекта на данните, до степен и срок, при които такова частично или пълно ограничаване представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество, като надлежно се вземат под внимание основните права и законните интереси на засегнатото физическо лице, за да:
 - а) се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проверки, разследвания или процедури;
 - б) не се допусне неблагоприятно влияние върху предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания;
 - в) се защити обществената сигурност на държавите — членки на Европейския съюз;
 - г) се защити националната сигурност на държавите — членки на Европейския съюз;
 - д) се защитят правата и свободите на други лица.

2. Когато предоставянето на такава информация би възпрепятствало постигането на целта, посочена в параграф 1, Европейската прокуратура само уведомява засегнатия субект на данните, че е извършила проверки, без да дава информация, която би могла да му разкрие дали отнасящи се до него лични данни с оперативно значение се обработват от Европейската прокуратура.

Европейската прокуратура уведомява субекта на данните за възможността за подаване на жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните или за защита по съдебен ред пред Съда на ЕС срещу решение на Европейската прокуратура.

3. Европейската прокуратура документира фактическите или правните основания, на които се основава решението. При поискване тази информация се предоставя на разположение на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 61

Право на коригиране или изтриване на лични данни с оперативно значение и ограничаване на обработването

1. Субектът на данни има право да поиска от Европейската прокуратура да коригира без ненужно забавяне неточните лични данни с оперативно значение, свързани с него. Като се имат предвид целите на обработването субектът на данните има право непълните лични данни с оперативно значение да бъдат допълнени, включително чрез представяне на допълнителна декларация.

2. Европейската прокуратура изтрива личните данни с оперативно значение без ненужно забавяне, а субектът на данни има право да поиска от Европейската прокуратура да изтрие негови лични данни с оперативно значение без ненужно забавяне, в случай че обработването се извършва в нарушение на членове 47, 49 или 55 или когато личните данни с оперативно значение трябва да бъдат изтрити с цел спазване на правно задължение, което се прилага спрямо Европейската прокуратура.
3. Вместо да извърши изтриване Европейската прокуратура ограничава обработването, когато:
 - a) точността на личните данни с оперативно значение се оспорва от субекта на данните и тяхната точност или неточност не може да бъде проверена; или
 - b) личните данни с оперативно значение трябва да бъдат запазени за доказателствени цели.
4. Когато обработването е ограничено съгласно първа алинея, буква а), Европейската прокуратура информира субекта на данните, преди да премахне ограничаването на обработването.

5. Европейската прокуратура информира писмено субекта на данните за всеки отказ за коригиране или изтриване на лични данни с оперативно значение, или ограничаване на обработването и за причините за отказа. Европейската прокуратура може да ограничи изцяло или частично задължението за предоставяне на такава информация, в степента, в която такова ограничаване представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество, като надлежно се вземат под внимание основните права и законните интереси на засегнатото физическо лице, за да:

- а) се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проверки, разследвания или процедури;
- б) не се допусне неблагоприятно влияние върху предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания;
- в) се защити обществената сигурност на държавите — членки на Европейския съюз;
- г) се защити националната сигурност на държавите — членки на Европейския съюз;
- д) се защитят правата и свободите на други лица.

Европейската прокуратура уведомява субекта на данните за възможността за подаване на жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните или за защита по съдебен ред пред Съда на ЕС срещу решение на Европейската прокуратура.

6. Европейската прокуратура уведомява за коригирането на неточни лични данни с оперативно значение компетентния орган, от който произхождат въпросните данни.

7. Когато лични данни с оперативно значение са коригирани или изтрити, или обработването им е ограничено съгласно параграфи 1, 2 и 3, Европейската прокуратура уведомява получателите и ги информира, че те трябва да коригират или изтрият личните данни с оперативно значение, или да ограничат обработването на личните данни с оперативно значение, за което носят отговорност.

Член 62

Упражняване на правата от субекта на данните и проверка

от Европейския надзорен орган по защита на данните

1. В случаите, посочени в член 58, параграф 3, член 60, параграф 2 и член 61, параграф 5, правата на субекта на данните могат да бъдат упражнявани и чрез Европейския надзорен орган по защита на данните.
2. Европейската прокуратура уведомява субекта на данните за възможността да упражнява правата си чрез Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с параграф 1.
3. Когато е упражнено правото по параграф 1, Европейският надзорен орган по защита на данните информира субекта на данните най-малко за това, че е извършил всички необходими проверки или преглед. Освен това Европейският надзорен орган по защита на данните информира субекта на данните за правото му да потърси защита по съдебен ред пред Съда на ЕС срещу решение на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 63

Задължения на Европейската прокуратура

1. Като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, Европейската прокуратура въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с настоящия регламент. Тези мерки подлежат на преглед, като при необходимост се актуализират.
2. Когато това е пропорционално на дейностите по обработване, посочените в параграф 1 мерки включват прилагане от страна на Европейската прокуратура на подходящи политики за защита на данните.

Член 64

Съвместни администратори

1. Когато Европейската прокуратура определя съвместно с един или повече администратори целите и средствата на обработването, те са съвместни администратори. Те определят по прозрачен начин съответните си отговорности за спазване на задълженията за защита на данните, по-специално що се отнася до упражняването на правата на субекта на данни, и съответните си задължения за предоставяне на информация, посредством договореност помежду си, освен ако и доколкото съответните отговорности на администраторите не са определени от правото на Съюза или правото на държава — членка на Европейския съюз, което се прилага спрямо администраторите. В договореността може да се посочи звено за контакт за субектите на данни.

2. Договореността, посочена в параграф 1, надлежно отразява съответните роли и връзки на съвместните администратори спрямо субектите на данни. Същественото съдържание на договореността е достъпно за субекта на данните.
3. Независимо от условията на договореността, посочена в параграф 1, субектът на данни може да упражнява своите права по настоящия регламент по отношение на и срещу всеки от администраторите.

Член 65

Обработващ лични данни

1. Когато обработването се извършва от името на Европейската прокуратура, тя използва само обработващи лични данни, които предоставят достатъчни гаранции за прилагането на подходящи технически и организационни мерки по такъв начин, че обработването да протича в съответствие с изискванията на настоящия регламент и да гарантира защитата на правата на субектите на данни.
2. Обработващият лични данни не привлича друг обработващ лични данни без предварителното конкретно или общо писмено разрешение на Европейската прокуратура. В случай на общо писмено разрешение обработващият лични данни винаги информира Европейската прокуратура за всякакви планирани промени за включване или замяна на други обработващи лични данни, като по този начин даде възможност на администратора да оспори тези промени.

3. Обработването от страна на обработващия лични данни се урежда с договор или с друг правен акт съгласно правото на Съюза или правото на държава — членка на Европейския съюз, който е задължителен за обработващия лични данни спрямо Европейската прокуратура и който урежда предмета и срока на обработването, естеството и целта на обработването, вида лични данни с оперативно значение и категориите субекти на данни, както и задълженията и правата на Европейската прокуратура. В този договор или друг правен акт се предвижда по-специално, че обработващият лични данни :

- а) действа единствено по указания на администратора;
- б) гарантира, че лицата, оправомощени да обработват личните данни с оперативно значение, са поели ангажимент за поверителност или са задължени по закон да спазват поверителност;
- в) подпомага администратора с всички подходящи средства, за да се гарантира спазването на разпоредбите относно правата на субекта на данни;
- г) по избор на Европейската прокуратура заличава или връща на Европейската прокуратура всички лични данни с оперативно значение след приключване на услугите по обработване и заличава съществуващите копия, освен ако правото на Съюза или правото на държава — членка на Европейския съюз, изиска съхранението на тези лични данни с оперативно значение;
- д) предоставя на Европейската прокуратура цялата информация, необходима за доказване на изпълнението на задълженията, предвидени в настоящия член;

- e) спазва условията по параграфи 2 и 3 за включване на друг обработващ лични данни.
4. Договорът или другият правен акт, посочен в параграф 3, се изготвя в писмена форма, включително в електронна форма.
 5. Ако обработващ лични данни определи целите и средствата на обработването в нарушение на настоящия регламент, обработващият личните данни се счита за администратор по отношение на това обработване.

Член 66

Обработване под ръководството на администратора или обработващия лични данни

Обработващият лични данни и всяко лице, действащо под ръководството на Европейската прокуратура или на обработващия лични данни, което има достъп до личните данни с оперативно значение, обработва тези данни само по указание на Европейската прокуратура, освен ако обработването се изисква от правото на Съюза или правото на държава — членка на Европейския съюз.

Член 67

Защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране

1. Като взема предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и породените от обработването рискове с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, Европейската прокуратура въвежда, както към момента на определянето на средствата за обработване, така и към момента на самото обработване, подходящи технически и организационни мерки, например псевдонимизация, които са разработени с оглед на ефективното прилагане на принципите за защита на данните, например свеждане на данните до минимум, и включване на необходимите гаранции в процеса на обработване, за да се спазят изискванията на настоящия регламент и да се гарантира защитата на правата на субектите на данни.
2. Европейската прокуратура въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, че по правило се обработват само лични данни с оперативно значение, които са подходящи, относими и не надхвърлят необходимото във връзка с целта на обработването. Това задължение се отнася до обема на събраните лични данни с оперативно значение, степента на обработването, срока на съхраняването им и тяхната достъпност. По-специално, подобни мерки гарантират, че по правило личните данни с оперативно значение не са достъпни за неограничен брой физически лица без намеса от страна на съответното физическо лице.

Член 68

Регистри на категориите дейности по обработване

1. Европейската прокуратура поддържа регистър за всички категории дейности по обработване, за които отговаря. Този регистър съдържа цялата информация посочена по-долу:
 - а) данните за връзка на Европейската прокуратура и името и данните за връзка на длъжностното лице по защита на данните;
 - б) целите на обработването;
 - в) описание на категориите субекти на данни и на категориите лични данни с оперативно значение;
 - г) категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни с оперативно значение, включително получателите в трети държави или международни организации;
 - д) когато е приложимо, предаването на лични данни с оперативно значение на трета държава или международна организация, включително посочване на тази трета държава или международна организация;
 - е) когато е възможно, предвидените срокове за изтриване на различните категории данни;
 - ж) когато е възможно, общо описание на техническите и организационните мерки за сигурност, посочени в член 73.
2. Регистрите, посочени в параграф 1, се поддържат в писмена, включително в електронна форма.

3. При поискване Европейската прокуратура предоставя регистрите на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 69

Записи във връзка с автоматизираното обработване

1. Европейската прокуратура води записи в системите за автоматизирано обработване за всяка от следните операции по обработване: събиране, промяна, справки, разкриване, включително прехвърляне, комбиниране и изтриване на лични данни с оперативно значение, използвани за оперативни цели. Записите за извършена справка или разкриване дават възможност за установяване на обосновката за това, както и датата и часа на такива операции, самоличността на лицето, което е направило справка или е разкрило лични данни с оперативно значение, и доколкото е възможно, самоличността на получателите на тези лични данни с оперативно значение.
2. Записите се използват единствено за проверяване на законосъобразността на обработването, за вътрешен контрол, за гарантиране на цялостността и сигурността на личните данни с оперативно значение и при наказателни производства. Тези записи се заличават след три години, освен ако са необходими за целите на текущия контрол.
3. При поискване Европейската прокуратура предоставя записите на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 70

Сътрудничество с Европейския надзорен орган по защитата на данните

При поискване Европейската прокуратура си сътрудничи с Европейския надзорен орган по защитата на данните при изпълнението на неговите задачи.

Член 71

Оценка на въздействието върху защитата на данните

1. Когато съществува вероятност определен вид обработване, по-специално при което се използват нови технологии, и предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, да породи висок риск за правата и свободите на физическите лица, Европейската прокуратура, преди да пристъпи към обработването, извършва оценка на въздействието на предвидените операции по обработването върху защитата на личните данни с оперативно значение.
2. Оценката, посочена в параграф 1, съдържа най-малко общо описание на предвидените операции по обработване, оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данните, мерките, предвидени за справяне с тези рискове, гаранции, мерки за сигурност и механизми за гарантиране на защитата на личните данни с оперативно значение и за доказване на съответствие с настоящия регламент, като се вземат предвид правата и законните интереси на субектите на данните и другите засегнати лица.

Член 72

Предварителна консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните

1. Европейската прокуратура се консултира с Европейския надзорен орган по защита на данните преди обработването на лични данни с оперативно значение, което ще бъде част от нов регистър, чието създаване предстои, когато:
 - a) оценката на въздействието върху защитата на данните съгласно член 71 покаже, че обработването ще доведе до висок риск, ако Европейската прокуратура не предприеме мерки за ограничаване на риска; или
 - b) видът обработване, по-специално когато се използват нови технологии, механизми или процедури, включва висока степен на риск за правата и свободите на субектите на данните.
2. Европейският надзорен орган по защита на данните може да изготви списък на операциите по обработване, за които е необходима предварителна консултация съгласно параграф 1.
3. Европейската прокуратура предоставя на Европейския надзорен орган по защита на данните оценката на въздействието върху защитата на данните, предвидена в член 71, и при поискване — всяаква друга информация, която позволява на Европейския надзорен орган по защита на данните да направи оценка на съответствието на обработването, и по-специално на рисковете за защитата на личните данни с оперативно значение на субекта на данните и на съответните гаранции.

4. Когато Европейският надзорен орган по защита на данните счита, че планираното обработване, посочено в параграф 1 от настоящия член, би било в нарушение на настоящия регламент, по-специално когато Европейската прокуратура не е установила или ограничила риска в достатъчна степен, Европейският надзорен орган по защита на данните в срок до шест седмици след получаване на искането за консултация представя на Европейската прокуратура писмено становище в съответствие с правомощията си по член 85. Този срок може да бъде удължен с още един месец, в зависимост от сложността на планираното обработване. В срок от един месец от получаване на искането за консултация Европейският надзорен орган по защита на данните уведомява Европейската прокуратура за всяко такова удължаване, включително и за причините за забавянето.

Член 73

Сигурност на обработването на лични данни с оперативно значение

1. Европейската прокуратура, като отчита достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, прилага подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, по-специално по отношение на обработването на специалните категории лични данни с оперативно значение, посочени в член 55.
2. По отношение на автоматизираното обработване, след оценка на рисковете Европейската прокуратура прилага мерки, имащи за цел:
 - a) да се откаже достъп на неоправомощени лица до оборудването, използвано за обработването на данни (контрол върху достъпа до оборудване);

- б) да се предотврати четенето, копирането, изменянето или отстраняването на носители на данни от неоправомощени лица (контрол върху носителите на данни);
 - в) да се предотврати въвеждането на лични данни от неоправомощени лица, както и извършването на проверки, изменянето или заличаването на съхранявани лични данни с оперативно значение от неоправомощени лица (контрол върху съхранението);
 - г) да се предотврати използването на автоматизирани системи за обработване от неоправомощени лица чрез използване на оборудване за предаване на данни (контрол върху ползвателите);
 - д) да се гарантира, че лицата, на които е разрешено да използват автоматизирана система за обработване, имат достъп само до личните данни с оперативно значение, които са обхванати от тяхното разрешение за достъп (контрол върху достъпа до данни);
 - е) да се гарантира възможността за проверка и установяване на кои органи са били или могат да бъдат предадени или имат достъп до лични данни с оперативно значение чрез предаване на данни (контрол върху комуникацията);
 - ж) да се гарантира възможността за последваща проверка и установяване на това какви лични данни с оперативно значение са били въведени в автоматизираните системи за обработване на данни, както и кога и от кого са били въведени тези лични данни (контрол върху въвеждането);
- 3) да се предотврати четенето, копирането, изменянето или заличаването на лични данни с оперативно значение от неоправомощени лица при предаването на лични данни с оперативно значение или при пренасянето на носители на данни (контрол върху пренасянето);

- и) да се гарантира възможността за възстановяване на инсталираните системи в случай на отказ на системите (възстановяване);
- й) да се гарантира изпълнението на функциите на системата, докладването за появили се във функциите дефекти (надеждност), както и недопускане на увреждането на съхраняваните лични данни с оперативно значение вследствие на неправилно функциониране на системата (цялостност).

Член 74

Уведомяване на Европейския надзорен орган по защита на данните за нарушение на сигурността на личните данни

1. В случай на нарушение на сигурността на личните данни Европейската прокуратура, без ненужно забавяне и когато това е осъществимо — не по-късно от 72 часа след като е узнала за него, уведомява за нарушението на сигурността на личните данни Европейския надзорен орган по защита на данните, освен ако не съществува вероятност нарушението на сигурността на личните данни да породи риск за правата и свободите на физическите лица. Когато уведомлението до Европейския надзорен орган по защита на данните не е подадено в срок от 72 часа, то се придрожава от информация за причините за забавянето.
2. В уведомлението, посочено в параграф 1, се съдържа най-малко следното:
 - а) описание на естеството на нарушението на сигурността на личните данни, включително, когато това е възможно, категориите и приблизителният брой на засегнатите субекти на данни и категориите и приблизителният брой на засегнатите записи на лични данни;
 - б) посочване на името и данните за връзка на длъжностното лице по защита на данните;
 - в) описание на евентуалните последици от нарушението на сигурността на личните данни;

- г) описание на предприетите или предложените от Европейската прокуратура мерки за справяне с нарушението на сигурността на личните данни, включително когато е целесъобразно — мерки за намаляване на евентуалните неблагоприятни последици.
3. Когато и доколкото не е възможно информацията, посочена в параграф 2, да се подаде едновременно, тя може да се подаде поетапно без по-нататъшно ненужно забавяне.
4. Европейската прокуратура документира всяко нарушение на сигурността на личните данни, посочено в параграф 1, като включва фактите, свързани с нарушението на сигурността на личните данни, последиците от него и предприетите действия за справяне с него. Тази документация дава възможност на Европейския надзорен орган по защита на данните да провери дали е спазен настоящият член.
5. Когато нарушението на сигурността на личните данни засяга лични данни, които са били изпратени от или на друг администратор, Европейската прокуратура съобщава на този администратор посочената в параграф 3 информация без ненужно забавяне.

Член 75

Съобщаване на субекта на данните за нарушение на сигурността на личните данни

1. Когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни да доведе до висок риск за правата и свободите на физическите лица, Европейската прокуратура без ненужно забавяне съобщава на субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни.

2. В съобщението до субекта на данните, посочено в параграф 1 от настоящия член, на ясен и прост език се описва естеството на нарушението на сигурността на личните данни и се съдържат най-малко информацията и препоръките, предвидени в член 74, параграф 2, букви б), в) и г).
3. Посоченото в параграф 1 съобщение до субекта на данните не се изиска, ако е изпълнено някое от следните условия:
 - a) Европейската прокуратура е предприела подходящи технически и организационни мерки за защита и тези мерки са били приложени по отношение на личните данни, засегнати от нарушението на сигурността на личните данни, по-специално мерките, които правят личните данни неразбираеми за всяко лице, което няма разрешение за достъп до тях, като например криптиране;
 - b) Европейската прокуратура е взела впоследствие мерки, които гарантират, че вече няма вероятност да се материализира високият риск за правата и свободите на субектите на данни, посочен в параграф 1;
 - c) то би довело до непропорционални усилия. В такъв случай се прави публично съобщение или се взема друга подобна мярка, така че субектите на данни да бъдат в еднаква степен ефективно информирани.
4. Ако Европейската прокуратура все още не е съобщила на субекта на данните за нарушението на сигурността на личните данни, Европейският надзорен орган по защита на данните може, след като отчете каква е вероятността нарушението на сигурността на личните данни да породи висок риск, да изиска от Европейската прокуратура да съобщи за нарушението или да реши, че е изпълнено някое от условията по параграф 3.

5. Съобщението до субекта на данните, посочено в параграф 1 от настоящия член, може да бъде забавено, ограничено или пропуснато, при условията и на основанията, посочени в член 60, параграф 3.

Член 76

Разрешен достъп до лични данни с оперативно значение

в рамките на Европейската прокуратура

Достъп до лични данни с оперативно значение, обработвани от Европейската прокуратура, могат да имат само европейският главен прокурор, европейските прокурори, европейските делегирани прокурори и оправомощеният персонал, който ги подпомага, за изпълнение на задачите си и при ограниченията, предвидени в настоящия регламент.

Член 77

Определяне на длъжностното лице по защита на данните

1. Въз основа на предложение на европейския главен прокурор колегията определя длъжностно лице по защита на данните. Длъжностното лице по защита на данните е член на персонала, специално назначен за тази цел. При изпълнението на задълженията си длъжностното лице по защита на данните действа независимо и не може да приема указания от никого.
2. Длъжностното лице по защита на данните се избира въз основа на професионалните му качества, и по-специално въз основа на експертните му познания относно правото и практиките в областта на защитата на данните и способността му да изпълнява задачите, посочени в настоящия регламент, и по-конкретно посочените в член 79.

3. Изборът на длъжностно лице по защита на данните не трябва да води до конфликт на интереси между неговите задължения като длъжностно лице по защита на данните и всякакви други служебни задължения, особено по отношение на прилагането на настоящия регламент.
4. Длъжностното лице по защита на данните се назначава с мандат от четири години и може да бъде назначавано повторно с мандат за не повече от общо осем години. Длъжностното лице по защита на данните може да бъде освобождавано от длъжността „длъжностно лице по защита на данните“ от колегията само със съгласието на Европейския надзорен орган по защита на данните, ако престане да отговаря на изискванията за изпълнение на задълженията си.
5. Европейската прокуратура публикува координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните и ги съобщава на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 78

Статус на длъжностното лице по защита на данните

1. Европейската прокуратура гарантира, че длъжностното лице по защита на данните участва по подходящ начин и своевременно във всички въпроси, свързани със защитата на личните данни.
2. Европейската прокуратура подпомага длъжностното лице по защита на данните при изпълнението на посочените в член 79 задачи, като осигурява ресурсите, необходими за изпълнение на тези задачи, и предоставя достъп до личните данни и операциите по обработване, а също така и при поддържането на неговите експертни знания.

3. Европейската прокуратура гарантира, че длъжностното лице по защита на данните не получава никакви указания във връзка с изпълнението на тези задачи.
Длъжностното лице не може да бъде освобождавано от длъжност или санкционирано от колегията за изпълнението на неговите задачи. Длъжностното лице по защита на данните се отчита пряко пред европейския главен прокурор.
4. Субектите на данни могат да се обръщат към длъжностното лице по защита на данните по всички въпроси, свързани с обработването на техните лични данни и с упражняването на техните права съгласно настоящия регламент и Регламент (ЕО) № 45/2001.
5. Колегията приема правила за прилагане, отнасящи се до длъжностното лице по защита на данните. Тези правила за прилагане се отнасят по-специално до процедурата за подбор за длъжността „длъжностно лице по защита на данните“ и до освобождаването от длъжност, задачите, задълженията и правомощията на длъжностното лице по защита на данните, както и до гаранциите за неговата независимост.
6. Европейската прокуратура осигурява на длъжностното лице по защита на данните необходимия персонал и ресурси за изпълнението на неговите задължения.
7. Длъжностното лице по защита на данните и неговият персонал са обвързани със задължението за спазване на поверителност в съответствие с член 108.

Член 79

Задачи на длъжностното лице по защита на данните

1. Длъжностното лице по защита на данните има по-специално следните задачи във връзка с обработването на лични данни:

- a) да гарантира по независим начин спазването от страна на Европейската прокуратура на разпоредбите относно защитата на личните данни, съдържащи се в настоящия регламент, в Регламент (ЕО) № 45/2001, както и на съответните разпоредби относно защитата на личните данни, съдържащи се във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура; това включва наблюдение на спазването на настоящия регламент, на други разпоредби на Съюза или на национални разпоредби относно защитата на личните данни и на политиките на Европейската прокуратура по отношение на защитата на личните данни, включително възлагането на отговорности, повишаването на осведомеността и обучението на персонала, участващ в операциите по обработване, и съответните одити;
- b) да информира и да дава консултации на Европейската прокуратура и персонала, който извършва обработване, за техните задължения съгласно настоящия регламент и други разпоредби на Съюза или национални разпоредби относно защитата на личните данни;
- в) при поискване —да дава консултации по отношение на оценката на въздействието върху защитата на данните и наблюдава извършването на оценката съгласно член 71;
- г) да гарантира, че в съответствие с разпоредбите, установени във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, се води отчет за предаването и получаването на лични данни;

- д) да си сътрудничи с персонала на Европейската прокуратура, отговарящ за процедурите, обучението и предоставянето на консултации във връзка с обработването на лични данни;
 - е) да си сътрудничи с Европейския надзорен орган по защита на данните;
 - ж) да гарантира, че субектите на данните са информирани за своите права съгласно настоящия регламент;
- 3) да действа като звено за контакт за Европейския надзорен орган за защита на данни по въпроси, свързани с обработването, включително предварителната консултация, посочена в член 72, и ако е необходимо да се консултира по всякакви други въпроси;
- и) да изготвя годишен отчет и да го представя пред европейския главен прокурор и на Европейския надзорен орган по защита на данните.
2. Дължностното лице по защита на данните изпълнява функциите, предвидени в Регламент (ЕО) № 45/2001, по отношение на личните данни от административен характер.
3. Дължностното лице по защита на данните и членовете на персонала на Европейската прокуратура, подпомагащи дължностното лице по защита на данните при изпълнението на задължения, имат достъп до личните данни, обработвани от Европейската прокуратура, и до нейните помещения, доколкото това е необходимо за изпълнение на функциите им.

4. Ако длъжностното лице по защита на данните счита, че не са спазени разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001, свързани с обработването на лични данни от административен характер, или разпоредбите на настоящия регламент, свързани с обработването на лични данни с оперативно значение, то уведомява европейския главен прокурор и иска от него да отстрани нарушението в определен срок. Ако европейският главен прокурор не отстрани свързаното с обработването нарушение в определения срок, длъжностното лице по защита на данните отнася въпроса до Европейския надзорен орган по защита на данните.

Член 80

Общи принципи за предаване на лични данни с оперативно значение

1. Европейската прокуратура може да предава лични данни с оперативно значение на трета държава или международна организация, при условие че се спазват останалите разпоредби на настоящия регламент, по-специално член 53, само когато са изпълнени условията, предвидени в членове 80—83, а именно:
 - a) предаването е необходимо за изпълнението на задачите на Европейската прокуратура;
 - b) личните данни с оперативно значение се предават на администратор в трета държава или на международна организация, който е орган, компетентен за целите на член 104;

- в) когато личните данни с оперативно значение, които се предават в съответствие с настоящия член, са предадени или предоставени на Европейската прокуратура от държава — членка на Европейския съюз,, Европейската прокуратура получава предварително разрешение за предаването от съответния компетентен орган на тази държава — членка на Европейския съюз, в съответствие с националното ѝ право, освен ако държавата — членка на Европейския съюз, не е дала такова разрешение за предаване на общо основание или при конкретни условия;
- г) Комисията е решила съгласно член 81, че въпросната трета държава или международна организация осигурява адекватно ниво на защита, или при липса на такова решение, когато са предвидени или съществуват подходящи гаранции съгласно член 82, или при липса на решение относно адекватното ниво на защита, както и на такива подходящи гаранции, се прилага дерогация за особени случаи съгласно член 83; както и
- д) при последващо предаване на лични данни с оперативно значение от трета държава или международна организация на друга трета държава или международна организация Европейската прокуратура изисква третата държава или международната организация да поиска нейното предварително разрешение за това последващо предаване, което Европейската прокуратура може да даде само след като надлежно е взела предвид всички значими фактори, включително тежестта на престъплението, целта на първоначалното предаване на личните данни и нивото на защита на личните данни в третата държава или международната организация, към която се извършва последващото предаване на лични данни с оперативно значение.

2. Европейската прокуратура може да предава лични данни с оперативно значение без предварителното разрешение на държава — членка на Европейския съюз, в съответствие с параграф 1, буква в) само ако предаването на личните данни с оперативно значение е необходимо за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност на държава — членка на Европейския съюз, или на трета държава или за основните интереси на държава — членка на Европейския съюз, и предварителното разрешение не може да бъде получено своевременно. Органът, отговорен за даването на предварително разрешение, се уведомява незабавно.
3. Забранява се предаването на лични данни с оперативно значение, получени от Европейската прокуратура, на трета държава или международна организация от страна на държава — членка на Европейския съюз, или институция, орган, служба или агенция на Съюза. Това не се отнася за случаите, в които Европейската прокуратура е разрешила такова предаване, след като надлежно е взела под внимание всички значими фактори, включително тежестта на престъплението, целта на първоначалното предаване на личните данни с оперативно значение и нивото на защита на личните данни в третата държава или международната организация, към която се извършва предаването на личните данни с оперативно значение. Това задължение за получаване на предварително разрешение от Европейската прокуратура не се отнася за случаите, които са отнесени до компетентните национални органи в съответствие с член 34.
4. За да гарантира, че нивото на защита на физическите лица, осигурено от настоящия регламент и от правото на Съюза, не се накърнява, се прилагат членове 80—83.

Член 81

Предаване на данни въз основа на решение относно адекватното ниво на защита

Европейската прокуратура може да предава лични данни с оперативно значение на трета държава или международна организация, когато в съответствие с член 36 от Директива (ЕС) 2016/680 Комисията е решила, че въпросната трета държава, територия или един или повече конкретни сектори в тази трета държава, или въпросната международна организация осигуряват адекватно ниво на защита.

Член 82

Предаване на данни с подходящи гаранции

1. При липса на решение относно адекватното ниво на защита Европейската прокуратура може да предава лични данни с оперативно значение на трета държава или международна организация, когато:
 - a) в правно обвързващ инструмент са предвидени подходящи гаранции във връзка със защитата на личните данни с оперативно значение; или
 - b) Европейската прокуратура е извършила оценка на всички обстоятелства около предаването на лични данни с оперативно значение и е стигнала до заключението, че по отношение на защитата на личните данни с оперативно значение съществуват подходящи гаранции.

2. Европейската прокуратура информира Европейския надзорен орган по защита на данните за категориите случаи на предаване на лични данни по параграф 1, буква б).
3. Когато предаването на лични данни се основава на параграф 1, буква б), то се документира и документацията се предоставя на Европейския надзорен орган по защита на данните при поискване, включително датата и момента на предаване, и информацията относно получаващия компетентен орган, относно обосновката на предаването и относно предадените лични данни с оперативно значение.

Член 83

Дерогации в особени случаи

1. При липса на решение относно адекватното ниво на защита на личните данни или на подходящи гаранции съгласно член 82 Европейската прокуратура може да предава лични данни с оперативно значение на трета държава или международна организация само при условие че предаването е необходимо:
 - a) за да бъдат защитени жизненоважни интереси на субекта на данни или на друго лице;
 - b) за да бъдат защитени законни интереси на субекта на данни;
 - v) за предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност на държава — членка на Европейския съюз, или на трета държава; или
 - g) в отделни случаи с цел изпълнение на задачите на Европейската прокуратура, освен ако тя не реши, че основните права и свободи на съответния субект на данни наделяват над обществения интерес от предаването.

2. Когато предаването на лични данни се основава на параграф 1, то се документира и документацията е достъпна за Европейския надзорен орган по защита на данните при поискване, включително датата и момента на предаване и информацията относно получаващия компетентен орган, относно обосновката на предаването и относно предадените лични данни с оперативно значение.

Член 84

*Предаване на лични данни с оперативно значение
на получатели, установени в трети държави*

1. Чрез дерогация от член 80, параграф 1, буква б) и без да се засяга международно споразумение по смисъла на параграф 2 от настоящия член, в отделни конкретни случаи Европейската прокуратура може да предава лични данни с оперативно значение пряко на получатели, установени в трети държави, само ако са спазени останалите разпоредби на настоящата глава и е изпълнено всяко едно от следните условия:
- а) предаването е строго необходимо за изпълнението на нейните задачи, както е предвидено в настоящия регламент за целите, посочени в член 49, параграф 1;
 - б) Европейската прокуратура реши, че основните права и свободи на съответния субект на данни не наделяват над обществения интерес, който налага предаването в конкретния случай;
 - в) Европейската прокуратура смята, че предаването на орган, който е компетентен в третата държава по отношение на целите, посочени в член 49, параграф 1, е неефективно или неподходящо, по-специално тъй като предаването не може да се осъществи навреме;

- г) органът, който е компетентен в третата държава по отношение на целите, посочени в член 49, параграф 1, се уведомява без ненужно забавяне, освен ако това е неефективно или неподходящо;
 - д) Европейската прокуратура уведомява получателя за конкретната цел или цели, като той може да обработва личните данни с оперативно значение само за тези цели, при условие че такова обработване е необходимо.
2. Международното споразумение, посочено в параграф 1, е всяко двустранно или многострочно международно споразумение, което е в сила между Съюза и трети държави в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и полицейското сътрудничество.
3. Когато предаването на лични данни се основава на параграф 1, то се документира и документацията трябва да се предостави на Европейския надзорен орган по защита на данните при поискване, включително датата и момента на предаване, и информацията относно получаващия компетентен орган, относно обосновката на предаването и относно предадените лични данни с оперативно значение.

Член 85

Надзор от страна на Европейския надзорен орган по защита на данните

1. Европейският надзорен орган по защита на данните отговаря за наблюдението и гарантирането на прилагането на разпоредбите на настоящия регламент, свързани със защитата на основните права и свободи на физическите лица по отношение на обработването на лични данни с оперативно значение с оперативно значение от Европейската прокуратура, както и за консултирането на Европейската прокуратура и субектите на данни по всички въпроси относно обработването на лични данни с оперативно значение. За тази цел Европейският надзорен орган по защита на данните изпълнява задълженията, предвидени в параграф 2 от настоящия член, упражнява правомощията, предоставени съгласно параграф 3 от настоящия член, и си сътрудничи с националните надзорни органи в съответствие с член 87.
2. Европейският надзорен орган по защита на данните има следните задължения съгласно настоящия регламент:
 - a) да разглежда и разследва жалби и в разумен срок да информира субекта на данните за техния изход;
 - b) да провежда разследвания по своя инициатива или въз основа на жалба и в разумен срок да информира субекта на данните за техния изход;

- в) да наблюдава и осигурява прилагането на разпоредбите на настоящия регламент, отнасящи се до защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни с оперативно значение от Европейската прокуратура;
 - г) по своя инициатива или в отговор на молба за консултация да консултира Европейската прокуратура по всички въпроси, отнасящи се до обработването на лични данни с оперативно значение, по-специално преди да бъдат изгответи вътрешни правила относно защитата на основните права и свободи във връзка с обработването на лични данни с оперативно значение.
3. Съгласно настоящия регламент Европейският надзорен орган по защита на данните може:
- а) да консултира субектите на данни при упражняването на техните права;
 - б) да отнесе до Европейската прокуратура въпроса за предполагаемо нарушение на разпоредбите, уреждащи обработването на лични данни с оперативно значение, и когато е приложимо — да отправя предложения за отстраняване на това нарушение и за подобряване на защитата на субектите на данни;
 - в) да се консултира с Европейската прокуратура, когато искания за упражняване на определени права във връзка с лични данни с оперативно значение са отхвърлени в нарушение на членове 56—62;
 - г) да сезира Европейската прокуратура;

- д) да разпореди на Европейската прокуратура да извърши коригирането, ограничаването или изтриването на личните данни с оперативно значение, които Европейската прокуратура е обработила в нарушение на разпоредбите, уреждащи обработването на такива данни, и да уведоми за тези действия третите лица, на които тези данни са били разкрити, при условие че по този начин не се възпрепятстват разследванията и действията по наказателно преследване, провеждани от Европейската прокуратура;
 - е) да сезира Съда на ЕС при предвидените в Договорите условия;
 - ж) да встъпва по дела, заведени пред Съда на ЕС.
4. Европейският надзорен орган по защита на данните има достъп до личните данни с оперативно значение, обработвани от Европейската прокуратура, и до нейните помещения, доколкото това е необходимо за изпълнението на неговите задачи.
5. Европейският надзорен орган по защита на данните изготвя годишен отчет за извършваните над Европейската прокуратура надзорни дейности.

Член 86

Професионална тайна на Европейския надзорен орган по защита на данните

По време и след приключване на мандата за Европейския надзорен орган по защита на данните и персонала се прилага задължение за опазване на професионалната тайна по отношение на всяка повериителна информация, която им е станала известна в хода на изпълнение на служебните задължения.

Член 87

Сътрудничество между Европейския надзорен орган по защита на данните и националните надзорни органи

1. Европейският надзорен орган по защита на данните работи в тясно сътрудничество с националните надзорни органи по отношение на конкретни въпроси, за които е необходимо участие на национално ниво, по-специално ако самият той или национален надзорен орган установи значително разминаване между практиките на държавите — членки на Европейския съюз, или предаване на лични данни по комуникационните канали на Европейската прокуратура, което може да е незаконосъобразно, или в контекста на въпроси, повдигнати от един или няколко национални надзорни органа, във връзка с прилагането и тълкуването на настоящия регламент.
2. В случаите по параграф 1 Европейският надзорен орган по защита на данните и националните надзорни органи, компетентни да упражняват надзор върху защитата на данните, могат според нуждите, като действат в рамките на съответните си правомощия, да обменят относима информация, както и да си оказват помощ при извършването на одити и проверки, да проучват затрудненията при тълкуването или прилагането на настоящия регламент, да разглеждат проблемите, свързани с упражняването на независим надзор или с упражняването на правата на субектите на данни, да изготвят съгласувани предложения за съвместни решения на всякакви проблеми и да повишават осведомеността за правата на защита на данните.

3. Европейският комитет по защита на данните, създаден с Регламент (ЕС) 2016/679, изпълнява и задачите, посочени в член 51 от Директива (ЕС) 2016/680, по отношение на въпросите от приложното поле на настоящия регламент, по-специално посочените в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

Член 88

Право на жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните

1. Всеки субект на данни има правото да подаде жалба до Европейския надзорен орган по защита на данните, ако прецени, че обработването от страна на Европейската прокуратура на свързани със субекта на данни лични данни с оперативно значение е в нарушение на настоящия регламент.
2. Европейският надзорен орган по защита на данните уведомява субекта на данните за напредъка и резултата във връзка с жалбата, включително за възможността за съдебна защита съгласно член 89.

Член 89

*Право на съдебна защита срещу актове
на Европейския надзорен орган по защита на данните*

Решенията на Европейския надзорен орган по защита на данните се обжалват пред Съда на ЕС.

ГЛАВА IX

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

И РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПЕРСОНАЛА

РАЗДЕЛ 1

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 90

Финансови участници

1. Европейският главен прокурор отговаря за подготовката на решения относно съставянето на бюджета и ги представя на колегията за приемане.
2. Административният директор отговаря за изпълнението на бюджета на Европейската прокуратура в качеството на разпоредител с бюджетни кредити.

Член 91

Бюджет

1. Европейският главен прокурор изготвя разчет за приходите и разходите на Европейската прокуратура за всяка финансова година, която съответства на календарната година, въз основа на предложение от административния директор. Тези разчети се отразяват в бюджета на Европейската прокуратура.

2. Приходите и разходите в бюджета на Европейската прокуратура са балансириани.
3. Без да се засягат други ресурси, приходите на Европейската прокуратура се състоят от:
 - a) вноска на Съюза, вписана в общия бюджет на Съюза, при спазване на разпоредбите на параграфи 7 и 8;
 - b) таксите, получени за публикации и услуги, предоставени от Европейската прокуратура.
4. Разходите на Европейската прокуратура включват възнагражденията на европейския главен прокурор, европейските прокурори, европейските делегирани прокурори, административния директор и персонала на Европейската прокуратура, административните, инфраструктурните и оперативните разходи.
5. Когато европейските делегирани прокурори действат в изпълнение на функциите на Европейската прокуратура, разходите, направени от тях при изпълнението на тези дейности, се считат за оперативни разходи на Европейската прокуратура.

Оперативните разходи на Европейската прокуратура по принцип не включват разходите, свързани с действията по разследването, извършвани от компетентни национални органи, или разходите за правна помощ. Независимо от това, в рамките на бюджета на Европейската прокуратура, те включват някои разходи, свързани с нейните дейности по разследване и наказателно преследване съгласно предвиденото в параграф 6.

Оперативните разходи включват и създаването на система за управление на делата, обучение, командировки и писмените преводи, необходими за вътрешното функциониране на Европейската прокуратура, като например писмените преводи за постоянната камара.

6. Когато от името на Европейската прокуратура се извършва извънредно скъпо действие по разследването, европейският делегиран прокурор може по собствена инициатива или след мотивирано искане на компетентните национални органи да се допита до постоянната камара дали разходите за действието по разследването биха могли да бъдат поети частично от Европейската прокуратура. Такова допитване не може да забавя разследването.

В такъв случай постоянната камара може, след допитване до административния директор и съобразно пропорционалността на действието, предприемано в конкретните обстоятелства, и на извънредния характер на разходите, с които е свързано, да реши да приеме или да отхвърли искането в съответствие с правилата за оценка на тези критерии, заложени във вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура. След това административният директор взема решение относно сумата, която да бъде разпределена, въз основа на наличните финансови ресурси. Административният директор уведомява незабавно работещия по делото европейски делегиран прокурор относно решението за сумата.

7. В съответствие с член 332 ДФЕС разходите на Европейската прокуратура, посочени в параграфи 4 и 5 от настоящия регламент се поемат от държавите членки. Държавите — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, се ползват с корекция съгласно член 11 от Регламент (ЕС, Евратор) № 609/2014 на Съвета¹.

¹ Регламент (ЕС, Евратор) № 609/2014 на Съвета от 26 май 2014 г. относно методите и процедурата за предоставяне на традиционните собствени ресурси, собствените ресурси на база ДДС и на база БНД и относно мерките за удовлетворяване на потребностите от парични средства (OB L 168, 7.6.2014г., стр. 39).

8. Параграф 7 не се прилага за административните разходи за институциите на Съюза, произтичащи от установяването на засилено сътрудничество за създаване на Европейската прокуратура.

Член 92

Съставяне на бюджета

1. Европейският главен прокурор изготвя ежегодно предварителен проект за разчет на приходите и разходите на Европейската прокуратура за следващата финансова година въз основа на предложение от административния директор. Европейският главен прокурор изпраща предварителния проект за разчет за приемане от колегията.
2. Предварителният проект за разчет на приходите и разходите на Европейската прокуратура се изпраща на Комисията всяка година до 31 януари. До 31 март всяка година Европейската прокуратура изпраща на Комисията окончателен проект за разчет, който включва проект за щатно разписание.
3. Комисията изпраща разчета на Европейския парламент и на Съвета (бюджетния орган) заедно с проекта за общ бюджет на Съюза.
4. Въз основа на разчета Комисията вписва в проекта за общ бюджет на Съюза разчетите, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на вносната сметка на общия бюджет, който Комисията представя пред бюджетния орган в съответствие с членове 313 и 314 ДФЕС.

5. Бюджетният орган разрешава бюджетните кредити за вноската от общия бюджет на Съюза за Европейската прокуратура.
6. Бюджетният орган приема щатното разписание на Европейската прокуратура.
7. Колегията приема бюджета на Европейската прокуратура по предложение на европейския главен прокурор. Този бюджет става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза. При необходимост той се коригира в съответствие с процедурата, приложима за приемането на първоначалния бюджет.
8. За всички проекти за недвижими имоти, които биха могли да имат значително отражение върху бюджета на Европейската прокуратура, се прилага член 88 от Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията¹.

Член 93

Изпълнение на бюджета

1. Административният директор действа като разпоредител с бюджетни кредити на Европейската прокуратура и изпълнява бюджета ѝ на собствена отговорност и в одобрените в бюджета рамки.
2. Всяка година административният директор изпраща на бюджетния орган цялата информация относно констатациите от всички процедури за оценка.

¹ Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията от 30 септември 2013 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕС, Евратор) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (OB L 328, 7.12.2013г., стр. 42).

Член 94

Представяне на отчетите и освобождаване от отговорност

1. Счетоводителят на Европейската прокуратура предава междинния счетоводен отчет за финансовата година (година N) на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата до 1 март на следващата финансова година (година N+1).
2. Европейската прокуратура изпраща доклада за бюджетното и финансовото управление на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата до 31 март на следващата финансова година.
3. Счетоводителят на Комисията предава на Сметната палата междинния счетоводен отчет на Европейската прокуратура, консолидиран със счетоводния отчет на Комисията, до 31 март след приключване на всяка финансова година.
4. В съответствие с член 148, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратор) № 966/2012 Сметната палата представя своите забележки по междинния счетоводен отчет на Европейската прокуратура най-късно до 1 юни следващата година.
5. След получаване на забележките на Сметната палата по междинния счетоводен отчет на Европейската прокуратура съгласно член 148 от Регламент (ЕС, Евратор) № 966/2012 счетоводителят на Европейската прокуратура изготвя нейния окончателен отчет на своя отговорност и го предава за становище на колегията.

6. До 1 юли след приключване на всяка финансова година счетоводителят на Европейската прокуратура предава окончателния отчет заедно със становището на колегията, посочено в параграф 5, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата.
7. Окончателният отчет на Европейската прокуратура се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* до 15 ноември на годината, която следва всяка финансова година.
8. Най-късно до 30 септември след приключване на всяка финансова година административният директор изпраща на Сметната палата отговор по нейните забележки. Административният директор изпраща отговора и на Комисията.
9. Административният директор представя на Европейския парламент, по негово искане, всякаква информация, необходима за безпрепятственото прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност за въпросната финансова година, както е предвидено в член 109, параграф 3 от Делегиран Регламент (ЕС) № 1271/2013.
10. По препоръка на Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство, Европейският парламент, преди 15 май на година N + 2, освобождава административния директор от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N.

Член 95

Финансови правила

Европейският главен прокурор изготвя проект за финансовите правила, приложими по отношение на Европейската прокуратура, въз основа на предложение от административния директор. Тези правила се приемат от колегията след консултация с Комисията.

Финансовите правила не може да се отклоняват от правилата в Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013, освен когато това е наложително във връзка с работата на Европейската прокуратура и Комисията предварително е дала съгласието си.

РАЗДЕЛ 2
РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПЕРСОНАЛА

Член 96

Общи разпоредби

1. Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа, както и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Съюза за прилагането на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа, се прилагат по отношение на европейския главен прокурор и европейските прокурори, европейските делегирани прокурори, административния директор и персонала на Европейската прокуратура, освен когато в настоящия регламент е предвидено друго.

Европейският главен прокурор и европейските прокурори се назначават като срочно наети служители на Европейската прокуратура съгласно член 2, буква а) от Условията за работа.

2. Персоналът на Европейската прокуратура се наема в съответствие с правилата и разпоредбите, приложими за длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз.
3. Правомощията за сключване на договори със служителите, които Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа предоставят на органа по назначаването, се упражняват от колегията. Колегията може да делегира на административния директор тези правомощия по отношение на персонала на Европейската прокуратура. Делегирането на правомощия, посочено в настоящия параграф, не се отнася до европейския главен прокурор, европейските прокурори, европейските делегирани прокурори и административния директор.
4. Колегията приема необходимите разпоредби за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица. Тя приема и програмата за човешките ресурси като част от програмния документ.
5. Спрямо Европейската прокуратура и нейния персонал се прилага Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.

6. Европейските делегирани прокурори се назначават като специални консултанти съгласно членове 5, 123 и 124 от Условията за работа. Компетентните национални органи улесняват упражняването на функциите на европейските делегирани прокурори по настоящия регламент и се въздържат от всякакви действия или политика, които могат да окажат неблагоприятно въздействие върху кариерата или статуса им в националната система на прокуратурата. По-специално, компетентните национални органи предоставят на европейските делегирани прокурори ресурсите и оборудването, необходими за упражняването на функциите им по настоящия регламент, и гарантират пълното им интегриране в националните прокурорски служби. Осигурява се наличието на подходящи договорености за запазване на правата на европейските делегирани прокурори, свързани със социална сигурност, пенсии и осигуровки, в рамките на националната осигурителна схема. Гарантира се също, че общото възнаграждение на един европейски делегиран прокурор не е по-ниско от възнаграждението, което той би получавал като национален прокурор. Общите условия на труд и работната среда на европейските делегирани прокурори попадат в сферата на отговорност на компетентните национални съдебни органи.
7. При упражняването на своите правомощия по разследване и наказателно преследване европейските прокурори и европейските делегирани прокурори не получават никакви разпореждания, насоки и указания, освен изрично предвидените в член 6.

Член 97

Срочно наети и договорно наети служители

1. На срочно наетите служители, назначени съгласно член 2, буква а) от Условията за работа в институция, орган, служба или агенция на Съюза, които Европейската прокуратура наема с договор, склучен преди или не по-късно от една година, след като Европейската прокуратура започне да функционира в съответствие с решението, посочено в член 120, параграф 2, се предлагат договори в съответствие с член 2, буква е) от Условията за работа, като всички останали условия на договора остават непроменени, без да се засяга необходимостта да се спазват произтичащите от Условията за работа задължения. Счита се, че тези срочно наети служители са прослужили целия си стаж в Европейската прокуратура.
2. На договорно наетите служители, назначени съгласно член 3а или член 3б от Условията за работа в институция на Съюза, които Европейската прокуратура наема с договор, склучен преди или не по-късно от една година, след като Европейската прокуратура започне да функционира в съответствие с решението, посочено в член 120, параграф 2, се предлагат договори в съответствие с член 3а от Условията за работа, като всички останали условия на договора остават непроменени. Счита се, че тези договорно наети служители са прослужили целия си стаж в Европейската прокуратура.
3. На срочно наетите служители, назначени съгласно член 2, буква е) от Условията за работа, и на договорно наетите служители, назначени съгласно член 3а от Условията за работа, в институция, орган, служба или агенция на Съюза, които Европейската прокуратура наема с договор, склучен преди или не по-късно от една година, след като Европейската прокуратура започне да функционира в съответствие с решението, посочено в член 120, параграф 2, се предлагат договори при същите условия. Счита се, че тези наети служители са прослужили целия си стаж в Европейската прокуратура.

Член 98

Командирани национални експерти и други служители

1. Освен собствения си персонал Европейската прокуратура може да използва командирани национални експерти или други лица, които са ѝ предоставени на разположение, но които не се наемат от нея. При изпълнението на функции, свързани с работата на Европейската прокуратура, командированите национални експерти са подчинени на европейския главен прокурор.
2. Колегията приема решение, с което се определят правилата за командироването на национални експерти към Европейската прокуратура или на други лица, предоставени на разположение на Европейската прокуратура, без да бъдат наети от нея.

ГЛАВА X

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ОТНОШЕНИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА С НЕЙНИТЕ ПАРТНЬОРИ

Член 99

Общи разпоредби

1. Доколкото е необходимо за изпълнението на функциите ѝ, Европейската прокуратура може да установява и поддържа отношения на сътрудничество с институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, в съответствие с техните цели, както и с органите на държави — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, органите на трети държави и международни организации.
2. Доколкото е свързано с изпълнението на функциите ѝ, Европейската прокуратура, в съответствие с член 111 може пряко да обменя с посочените в параграф 1 от настоящия член субекти цялата информация, освен ако в настоящия регламент е предвидено друго.

3. За посочените в параграфи 1 и 2 цели Европейската прокуратура може да сключи работни договорености с посочените в параграф 1 субекти. Тези работни договорености са от технически и/или оперативен характер и по-специално са насочени към улесняване на сътрудничеството и обмена на информация между страните по тях. Работните договорености не може да бъдат основа за възможен обмен на лични данни, нито да имат правообвързващо действие спрямо Съюза или неговите държави членки.

Член 100

Отношения с Евроюст

1. Европейската прокуратура установява и поддържа тесни отношения с Евроюст, основани на взаимно сътрудничество, в рамките на съответните им правомощия, и развиване на оперативните, административните и управленските връзки помежду им, както е определено в настоящия член. За тази цел европейският главен прокурор и председателят на Евроюст провеждат редовни срещи за обсъждане на въпроси от взаимен интерес.
2. По оперативни въпроси Европейската прокуратура може да привлече Евроюст в дейностите си по трансгранични дела, в това число:
 - a) като споделя информация, включително лични данни, относно разследванията си, в съответствие с разпоредбите в настоящия регламент в тази област;
 - b) като приканни Евроюст или компетентните ѝ национални членове да оказват съдействие при предаването на решенията или исканията на Европейската прокуратура за правна взаимопомощ на държавите — членки на Европейския съюз, които са членки на Евроюст, но не участват в създаването на Европейската прокуратура, също и на трети държави, както и за изпълнение в тези държави.

3. Европейската прокуратура разполага с непряк достъп до информацията в системата за управление на делата на Евроуст на принципа на попадение/липса на попадение (hit/no hit system). Когато се установи съвпадение между данните, въведени в системата за управление на делата от Европейската прокуратура, и данните, с които разполага Евроуст, обстоятелството, че съществува съвпадение, се съобщава едновременно на Евроуст и на Европейската прокуратура, както и на държавата — членка на Европейския съюз, която е предоставила данните на Евроуст.
Европейската прокуратура предприема необходимите мерки, за да осигури на Евроуст достъп до информацията в системата за управление на делата на принципа на попадение/липса на попадение (hit/no hit system).
4. Европейската прокуратура може да се ползва от подкрепата и ресурсите на администрацията на Евроуст. За тази цел Евроуст може да предоставя на Европейската прокуратура услуги от взаимен интерес. Условията за това се уреждат с договореност.

Член 101

Отношения с OLAF

1. Европейската прокуратура създава и поддържа тесни връзки с Европейската служба за борба с измамите (OLAF) въз основа на взаимно сътрудничество, всяка в рамките на съответните си правомощия, и на обмен на информация. Връзките целят, по-специално, да се гарантира използването на всички налични средства за защита на финансовите интереси на Съюза посредством допълване на действията и подкрепа за Европейската прокуратура от страна на OLAF.
2. Без да се засягат действията, предвидени в параграф 3, когато Европейската прокуратура провежда наказателно разследване съгласно настоящия регламент, OLAF не започва паралелно административно разследване на същите факти.
3. В хода на разследване, извършвано от Европейската прокуратура, последната може да поиска от OLAF, съгласно правомощията на OLAF, да подпомогне или допълни дейностите на Европейската прокуратура, по-специално чрез:
 - а) предоставяне на информация, анализи (включително съдебно-медицински анализи), експертни познания и опит и оперативна подкрепа;
 - б) улесняване на координацията на конкретни действия на компетентните национални административни органи и органи на Съюза;
 - в) провеждане на административни разследвания.

4. Европейската прокуратура може, с цел да позволи на OLAF да разгледа възможността предприеме подходящи административни действия съгласно своите правомощия, да предостави на OLAF съответната информация относно случаи, в които Европейската прокуратура е решила да не извършва разследване или е прекратила наказателното производство.
5. Европейската прокуратура разполага с непряк достъп до информацията в системата за управление на делата на OLAF на принципа на попадение/липса на попадение (hit/no hit system). Когато се установи съвпадение между данните, въведени в системата за управление на делата от Европейската прокуратура, и данните, с които разполага OLAF, обстоятелството, че съществува съвпадение, се съобщава едновременно на OLAF и на Европейската прокуратура. Европейската прокуратура предприема необходимите мерки, за да осигури възможност за OLAF за достъп до информацията в своята система за управление на делата на принципа на попадение/липса на попадение (hit/no hit system).

Член 102

Отношения с Европол

1. Европейската прокуратура установява и поддържа тесни отношения с Европол. За тази цел те сключват работна договореност, в която се уреждат редът и условията за сътрудничеството им.
2. Когато е необходимо за целите на разследванията, Европейската прокуратура има право да получи при поискване всяка относима информация, с която разполага Европол, във връзка с престъпление от компетентността на Европейската прокуратура, като освен това може да поиска от Европол да окаже и аналитична подкрепа по конкретно разследване, провеждано от нея.

Член 103

Отношения с други институции, органи, служби и агенции на Съюза

1. Европейската прокуратура установява и поддържа отношения на сътрудничество с Комисията за целите на защитата на финансовите интереси на Съюза. За тази цел те сключват споразумение, в което се уреждат редът и условията за сътрудничеството им.
2. Без да се засягат правомерното провеждане и поверителността на нейните разследвания, Европейската прокуратура предоставя без забавяне на съответната институция, орган, служба или агенция на Съюза, както и на други пострадали, достатъчно информация, за да може те да предприемат подходящи мерки, по-специално:
 - a) административни мерки, например предпазни мерки за защита на финансовите интереси на Съюза, по този повод. Европейската прокуратура може да препоръча конкретни мерки на институцията, органа, службата или агенцията на Съюза;
 - б) встъпване като гражданска страна по производството;
 - в) мерки за целите на административното възстановяване на суми, дължими към бюджета на Съюза, или за дисциплинарно действие.

Член 104

Отношения с трети държави и международни организации

1. Работните договорености, посочени в член 99, параграф 3, с органите на трети държави и международни организация могат по-специално да се отнасят до обмена на стратегическа информация и командироването на служители за връзка в Европейската прокуратура.
2. В съответствие с оперативните си потребности Европейската прокуратура може да определи, съгласувано със съответните компетентни органи, звена за контакт в трети държави с цел улесняване на сътрудничеството.
3. Международните споразумения с една или повече трети държави, склучени от Съюза или към които Съюзът се е присъединил в съответствие с член 218 ДФЕС, в области, попадащи в компетентността на Европейската прокуратура, като международни споразумения за сътрудничество по наказателноправни въпроси между Европейската прокуратура и тези трети държави, имат обвързващо действие за Европейската прокуратура.
4. При липсата на споразумение по параграф 3, държавите членки, ако това е допустимо съгласно съответното многостранно международно споразумение и при условие че бъде прието от третата държава, признават и, когато е приложимо, посочват Европейската прокуратура за компетентен орган за целите на прилагането на склучени от тях многострани международни споразумения за правна помощ по наказателноправни въпроси, включително, когато е необходимо и възможно, посредством изменение на тези споразумения.

Държавите членки могат също така да посочат Европейската прокуратура като компетентен орган за целите на прилагането на други, сключени от тях, международни споразумения за правна помощ по наказателноправни въпроси, включително посредством изменение на тези споразумения.

5. При липсата на споразумение по параграф 3 от настоящия член или на признаване по параграф 4 от настоящия член работещият по делото европейски делегиран прокурор може в съответствие с член 13, параграф 1 да упражни правомощията на национален прокурор на своята държава членка, за да поискава правна помощ по наказателноправни въпроси от органите на трети държави, въз основа на международни споразумения, сключени от тази държава членка, или на приложимото национално право и, когато се налага, посредством компетентните национални органи. В този случай европейският делегиран прокурор уведомява и когато е целесъобразно се стреми да получи съгласие от органите на трети държави, че събраните по този начин доказателства ще бъдат използвани от Европейската прокуратура за целите на настоящия регламент. Във всички случаи третата държава е надлежно информирана, че крайният получател на отговора на искането е Европейската прокуратура.

Когато Европейската прокуратура не може да упражнява функциите си въз основа на съответното международно споразумение по параграф 3 или 4 от настоящия член, тя може също така да поискава правна помощ по наказателноправни въпроси от органите на трети държави по конкретно дело и в границите на материалната си компетентност. Европейската прокуратура спазва условията, които могат да бъдат установени от тези органи, във връзка с използването на предоставената от тях информация на тази основа.

6. При спазване на другите разпоредби на настоящия регламент, Европейската прокуратура може при поискване да предостави на компетентните органи на трети държави или международни организации, за целите на разследвания или за използване като доказателства при наказателни разследвания, информацията или доказателствата, с които вече разполага. След консултация с постоянната камара, работещият по делото европейски делегиран прокурор взема решение за всяко подобно предаване на информация или доказателства в съответствие с националното право на своята държава членка и настоящия регламент.
7. Когато е необходимо да се отправи искане за екстрадиране на лице, работещият по делото европейски делегиран прокурор може да поиска от компетентния орган на своята държава членка да отправи искане за екстрадиция в съответствие с приложимите договори и/или националното право.

Член 105

Отношения с държави — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура

1. Работните договорености, посочени в член 99, параграф 3, с органите на държавите — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, могат по-специално да се отнасят до обмена на стратегическа информация и командироването на служители за връзка в Европейската прокуратура.

2. В съответствие с потребностите си Европейската прокуратура може да определи, съгласувано със съответните компетентни органи, звена за контакт в държавите — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, с цел улесняване на сътрудничеството.
3. При липсата на правен инструмент за сътрудничество по наказателноправните въпроси и предаването между Европейската прокуратура и компетентните органи на държавите — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, държавите членки уведомяват Европейската прокуратура в качеството ѝ на компетентен орган за целите на прилагането на приложимите правни актове на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси във връзка със случаи, попадащи в компетентността на Европейската прокуратура, в отношенията им с държавите — членки на Европейския съюз, които не участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура.

ГЛАВА XI

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 106

Правен статус и условия на работа

1. Във всяка държава членка Европейската прокуратура притежава правоспособността, предоставяна на юридическите лица съгласно националното право.
2. Необходимите договорености във връзка с помещението, предоставяни на Европейската прокуратура, и осигуряваната от Люксембург инфраструктура, наред със специалните правила, приложими в тази държава членка спрямо членовете на колегията, административния директор и служителите на Европейската прокуратура, както и членовете на техните семейства, се уреждат в споразумение относно седалището, което трябва да бъде сключено между Европейската прокуратура и Люксембург до датата, на която Европейската прокуратура ще поеме своите функции по разследване и наказателно преследване, определени в съответствие с член 120, параграф 2.

Член 107

Езиков режим

1. Регламент (ЕИО) № 1/58 на Съвета¹ се прилага по отношение на актовете, посочени в членове 21 и 114 от настоящия член.

¹ Регламент (ЕИО) № 1/58 на Съвета за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (OB 17, 6.10.1958 г., стр. 385).

2. С мнозинство от две трети от членовете си колегията взема решение относно вътрешния езиков режим на Европейската прокуратура.
3. Преводаческите услуги, необходими за административното функциониране на Европейската прокуратура на централно ниво, се предоставят от Центъра за преводи към органите на Европейския съюз, освен ако неотложният характер на въпроса налага друго. Европейските делегирани прокурори вземат решение относно реда и условията за писмените преводи за целите на разследванията в съответствие с приложимото национално право.

Член 108

Поверителност и професионална тайна

1. Членовете на колегията, административният директор и служителите на Европейската прокуратура, командированите национални експерти и други лица, които са предоставени на разположение на Европейската прокуратура, но които не са наети от нея, и европейските делегирани прокурори са обвързани със задължение за поверителност съгласно законодателството на Съюза по отношение на всяка информация, с която разполага Европейската прокуратура.
2. Всяко друго лице, което участва в изпълнението на функциите на Европейската прокуратура или я подпомага на национално ниво, е обвързано със задължение за поверителност съгласно приложимото национално право.
3. Задължението за поверителност се прилага за лицата, посочени в параграфи 1 и 2, след като са напуснали службата или длъжността, както и след прекратяване на дейността.

4. В съответствие с приложимото национално право или право на Съюза задължението за поверителност се прилага за всяка информация, получена от Европейската прокуратура, освен ако тази информация е вече оповестена правомерно.
5. Разследванията, провеждани под ръководството на Европейската прокуратура, са защитени от правилата относно професионалната тайна съгласно приложимото право на Съюза. Всяко лице, което участва в изпълнението на функциите на Европейската прокуратура или я подпомага, е обвързано със спазването на професионална тайна съгласно приложимото национално право.

Член 109

Прозрачност

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета¹ се прилага за документи, различни от преписките по делата, включително под формата на електронно изображение на тези преписки, съхранявани в съответствие с член 45 от настоящия регламент.
2. В срок от шест месеца от датата на назначаването си европейският главен прокурор изготвя предложение за подробни правила за прилагането на настоящия член. Това предложение се приема от колегията.

¹ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (OB L 145, 31.5.2001г., стр. 43).

3. Срещу решенията на Европейската прокуратура, взети съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, може да бъде подадена жалба пред Европейския омбудсман или иск пред Съда на ЕС при условията съответно на членове 228 и 263 ДФЕС.

Член 110

OLAF и Сметната палата

1. С цел да се подпомогне борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕО, Евратор) № 883/2013, в рамките на шест месеца, считано от датата, определена от Комисията съгласно член 120, параграф 2, Европейската прокуратура се присъединява към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)¹, и приема необходимите разпоредби, приложими към европейския главен прокурор, европейските прокурори, административния директор и служителите на Европейската прокуратура, командированите национални експерти и други лица, които са предоставени на разположение на Европейската прокуратура, но които не са наети от нея, и европейските делегирани прокурори съгласно образца, съдържащ се в приложението към това споразумение.

¹ Междуинституционално споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия относно вътрешните разследвания от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (OB L 136, 31.5.1999 г., стр. 15).

2. Сметната палата има правомощия за извършване на одит по документи и на място на всички изпълнители и подизпълнители, които са получили средства на Съюза от Европейската прокуратура.
3. OLAF може да извърши разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета¹, с оглед да се установи дали са налице нередности, засягащи финансовите интереси на Съюза, във връзка с разходи, финансиирани от Европейската прокуратура.
4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, работните договорености с органите на Съюза, органите на трети държави и международните организации, както и договорите на Европейската прокуратура съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се оправомощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответните си правомощия.

¹ Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общини срещу измами и други нередности (OB L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

Член 111

Правила относно защитата

на чувствителна некласифицирана и класифицирана информация

1. Европейската прокуратура установява вътрешни правила за защитата на чувствителна некласифицирана информация, включително за генериране и обработване на такава информация в Европейската прокуратура.
2. Европейската прокуратура установява вътрешни правила за защитата на класифицирана информация на ЕС, които са в съответствие с Решение 2013/488/ЕС на Съвета¹, с цел осигуряване на равностойно равнище на защита на тази информация.

Член 112

Административни разследвания

Административните дейности на Европейската прокуратура подлежат на разследване от Европейския омбудсман в съответствие с член 228 ДФЕС.

Член 113

Общ режим на отговорност

1. Договорната отговорност на Европейската прокуратура се урежда от правото, приложимо към съответния договор.
2. Съдът на ЕС е компетентен да се произнася по силата на арбитражни клаузи, съдържащи се в сключени от Европейската прокуратура договори.

¹ Решение 2013/488/ЕС на Съвета от 23 септември 2013 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (OB L 274, 15.10.2013 г., стр. 1).

3. В съответствие с основните принципи, общи за правото на държавите — членки на Европейския съюз, в случай на извъндоговорна отговорност Европейската прокуратура поправя всяка вреда, причинена от нея или нейните служители при изпълнение на задълженията им, доколкото вредата може да им бъде вменена.
4. Параграф 3 се прилага и в случай на вреди, причинени виновно от европейски делегиран прокурор при изпълнение на задълженията му.
5. Съдът на ЕС е компетентен по спорове, свързани с обезщетения за вреди, посочени в параграф 3.
6. Националните съдилища на държавите — членки на Европейския съюз, които са компетентни да разглеждат спорове, свързани с договорната отговорност на Европейската прокуратура по настоящия член, се определят съобразно Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета¹.
7. Личната отговорност на служителите на Европейската прокуратура към нея се урежда от приложимите разпоредби на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа.

¹ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (OB L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

Член 114

Правила за прилагане и програмни документи

Колегията, по предложение на европейския главен прокурор, приема по-специално:

- а) ежегодно програмния документ, съдържащ годишната и многогодишната програма на Европейската прокуратура;
- б) стратегия за борба с измамите, съобразена с риска от измами, като взема предвид разходите и ползите от действията, които следва да бъдат предприети;
- в) правила за условията за наемане на работа, критериите за оценяване на резултатите от работата, професионалната некомпетентност, правата и задълженията на европейските делегирани прокурори, включително правила за предотвратяване и управление на конфликтите на интереси;
- г) подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001 при осъществяване на дейностите на Европейската прокуратура;
- д) правилата за изпълнение по член 24, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 115

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 49, параграф 3, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от ... (*датата на влизане в сила на настоящия регламент*).
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 49, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след датата на публикуване на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията провежда консултации с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 49, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 116

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.
2. Европейският парламент или Съветът могат да въразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 115, параграф 6. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането за решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

Член 117

Уведомления

Всяка държава членка определя органите, компетентни за целите на прилагането на настоящия регламент. Уведомление с информацията за определените органи, както и за всяка последваща промяна във връзка с тях, се изпраща едновременно на европейския главен прокурор, на Съвета и на Комисията. Държавите членки предоставят на Европейската прокуратура и подробен списък с разпоредбите на националното материално наказателно право, които се прилагат за престъпленията, посочени в Директива (ЕС) 2017/...⁺, и на другото приложимо национално право. Европейската прокуратура гарантира, че получената посредством тези списъци информация се оповестява публично. Освен това държавите членки, които в съответствие с член 30, параграф 3 възнамеряват да ограничат прилагането на член 30, параграф 1, букви д) и е) до конкретни по-тежки престъпления, предоставят на Европейската прокуратура списък на тези престъпления.

Член 118

Преглед на правилата, свързани със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от страна на Европейската прокуратура

В контекста на адаптирането на Регламент (ЕО) № 45/2001 в съответствие с член 2, параграф 3 и член 98 от Регламент (ЕС) 2016/679 Комисията извършва преглед на разпоредбите на настоящия регламент, свързани със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от страна на Европейската прокуратура. При необходимост Комисията представя законодателно предложение за изменение или отмяна на тези разпоредби.

⁺ ОВ: моля въведете номера на директивата, съдържаща се в 2012/0193 (COD).

Член 119

Преглед

1. Не по-късно от пет години след датата, определена от Комисията съгласно член 120, параграф 2, и на всеки пет години след това Комисията възлага извършването на оценка и представя доклад за оценка на прилагането и въздействието на настоящия регламент, както и на ефективността и ефикасността на Европейската прокуратура и на нейните работни практики. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със заключенията си до Европейския парламент и до Съвета, както и до националните парламенти. Заключенията от оценката се оповестяват публично.
2. Ако стигне до заключението, че са необходими допълнителни или по-подробни правила относно създаването на Европейската прокуратура, нейните функции или процедурата, която се прилага за дейността ѝ, включително трансграничните ѝ разследвания, Комисията внася законодателни предложения в Европейския парламент и Съвета.

Член 120

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Европейската прокуратура упражнява правомощията си по отношение на всяко престъпление от своята компетентност, извършено след датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Европейската прокуратура поема поверените ѝ с настоящия регламент функции по разследване и наказателно преследване на дата, която се определя с решение на Комисията по предложение на европейския главен прокурор след създаването на Европейската прокуратура. Решението на Комисията се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Датата, която Комисията определя, е не по-рано от три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент.

За държавите членки, които участват в засиленото сътрудничество съгласно решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея ДФЕС, настоящият регламент се прилага считано от датата, посочена в това решение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в ...на

За Съвета

Председател